

EEN WOORDVOERDER IN MAATPAK // BIJLAGEN

Master Thesis Media & Journalistiek

Eramus Universiteit Rotterdam

Studiejaar: 2011/ 2012
Begeleider: Dr. Chris Aalberts
Student: Charlotte Anne van Son
Studentnummer: 349440
Adres: Fultonstraat 5a, 2562 XB
's-Gravenhage
E-mail: son_charlotte@hotmail.com
Deadline: 22-06-2012

INHOUDSOPGAVE BIJLAGEN

A. Transcript focusgroep 1 (Hoogopgeleiden)	Blz.2
B. Transcript focusgroep 2 (Hoogopgeleiden)	Blz.31
C. Transcript focusgroep 3 (Laagopgeleiden)	Blz.70
D. Transcript focusgroep 4 (Laagopgeleiden)	Blz.98
E. Transcript focusgroep 5 (Laagopgeleiden)	Blz.118
F. Transcript focusgroep 6 (Laagopgeleiden)	Blz.142

INTERVIEWER: Nou, dank jullie wel dat jullie mee willen doen aan de focusgroep. Ik zal nog even kort uitleggen wat ik zelf doe, en wat de bedoeling van de focusgroep is. Momenteel ben ik voor mijn Master Media & Journalistiek aan de Erasmus Universiteit bezig met een onderzoek voor mijn afstuderen. Het doel van dit onderzoek is om wetenschappelijk inzicht te bieden in de manier waarop jong volwassenen betekenis geven aan beelden van politici in *De Wereld Draait Door*. Om dit te onderzoeken, is het belangrijk dat jullie je eigen mening geven over de beelden die jullie straks te zien krijgen. Hierbij bestaat dus geen goed of fout antwoord. Zoals gezegd, vormen jong volwassenen die bekend zijn met *De Wereld Draait Door* dus de doelgroep van dit onderzoek. Tijdens het interview wordt er dieper ingegaan op drie fragmenten, die om de beurt getoond worden. Dus eerst een fragment, daarna volgt een discussie, volgend fragment, discussie, volgend fragment, discussie. Het interview zal ongeveer één uur van jullie tijd in beslag nemen, en tijdens de discussie is er ruimte om uit te weiden over zaken gerelateerd aan dit onderwerp. Jullie privacy zal volledig gewaarborgd worden en alle gegevens zullen volstrekt vertrouwelijk behandeld worden.

INTERVIEWER: Oké, nou dan het eerste fragment gaat over de bonuscultuur. Hierbij wil ik graag weten wat jullie vinden van Ronald Plasterk, die hier te gast is in *De Wereld Draait Door*, en dat Jort Kelder hier tafelgast is, en dat de discussie wordt geleid door Matthijs van Nieuwkerk. Ik zal het nog even kort vertellen; In het fragment wordt dus de bonuscultuur besproken, volgens Ronald Plasterk afgeschaft zou moeten worden. Jort Kelder denkt dat dit niet een oplossing voor het probleem is, en gaat ervan uit dat bankmedewerkers hun bonus op een andere manier gaan verdienen, door bijvoorbeeld salaris verhoging.

*** FRAGMENT 1 ***

INTERVIEWER: Oké, dat was het eerste fragment. Ik wil graag jullie eerste indruk van dit fragment weten.

SOFIE: Over de inhoud?

INTERVIEWER: Ja, je algemene indruk.

SOFIE: Ja, hij wordt een beetje sneu neergezet voor mijn gevoel. Die Jort Kelder die gaat er helemaal overheen.

INTERVIEWER: Sneu?

SOFIE: Ja, hij zet niet echt een heel sterk beeld van zichzelf neer, omdat hij een beetje over zich heen laat lopen door die Jort Kelder.

INTERVIEWER: En wat zou hij daar aan kunnen doen?

SOFIE: Nou ja, ik weet niet of hij daar iets aan moet doen. Ik vind het goed dat hij in het programma is, en dat hij gewoon toch wel duidelijkheid wil scheppen over waar hij voor staat. Maar ja, zo zien mensen ook hoe hij dus echt is, waardoor je toch weet of je er achter staat, of omdat je op hem wil stemmen omdat hij gewoon een sterk figuur is of niet, in de politiek.

MIRJAM: Volgens mij maakt het ook heel veel uit dat Jort Kelder daar zit, en niet iemand anders, want Jort Kelder is sowieso, die heeft al heel erg een mening over die financiële dingen en die staat best wel aan de rechterkant, volgens mij, van de politiek dus die heeft volgens mij in dat opzicht heel veel invloed op dit gesprek, omdat als daar iemand had gezeten die meer links is bijvoorbeeld, of die niet zoveel verstand daarvan heeft.

SOFIE: Ja.

MIRJAM: Dan kan hij beter zijn verhaal doen. Ik denk dat dat heel veel uitmaakt, dat hij daar nu zit, want Matthijs van Nieuwkerk die hoor je bijna ook niet. Hij neemt eigenlijk dat hele programma over.

INTERVIEWER: Denk je dat er een bewuste keuze is gemaakt om Jort Kelder hier neer te zetten, tegenover Ronald Plasterk?

MIRJAM: Nou, dat weet ik niet.

CLAIRE: Dat denk ik wel.

MIRJAM: Hij zit daar sowieso vaak, en ik weet niet, ze hebben meestal ook zo'n vaste dag dat ze er zitten, dus het zou kunnen dat dat wel expres is gedaan.

SOFIE: Nou, dat weet ik wel zeker, maar dat is natuurlijk van te voren allemaal gepland. Juist omdat ze gewoon niet dezelfde mening hebben is het natuurlijk interessant om beide kanten te horen. Het enige is, is dat Jort Kelder gewoon redelijk arrogant is en heel erg.

LISA: Verbaal wel sterk.

CLAIRE: Ja, ik vind het wel sterk dat ze Plasterk hebben neergezet, iemand uit de politiek, en iemand waarvan wij denken, tenminste, ik denk dat heel veel Nederlanders aannemen dat Jort Kelder heel goed weet wat er daar gebeurt, dus dan zetten ze die ertegenover zodat je iemand uit de politiek hebt van bovenaf, en iemand uit het werkvlak, tenminste ik denk: zo voelen wij dat dan.

INTERVIEWER: Ja, uit de financiële sector.

CLAIRE: En dus iemand, ja iemand uit de politiek hebt, maar ook iemand. Nu wordt het neergezet van: lekker makkelijk praten allemaal, en we schaffen het af, maar dan plukken we iemand die er altijd tussen heeft gezeten en dan blijkt het heel anders te zijn. Dus je hebt werkvlak en politiekvlak tegenover elkaar.

INTERVIEWER: Ja.

CLAIRE: En toevallig is deze man uit het werkvlak, Jort Kelder, is wel heel erg sterk in zijn praten, waardoor Plasterk een beetje, de politiek wordt hier eigenlijk een beetje zwak neergezet, denk ik.

SOFIE: Ja, het lijkt alsof Plasterk zichzelf alleen maar moet verdedigen, en dat Jort Kelder gewoon zijn waarheid gewoon neerzet.

CLAIRE: Ja.

SOFIE: En dat, ja dat is dan de waarheid waar hij dan tegenin zou moeten gaan.

CLAIRE: Ja, die geloof ik nu wel.

INTERVIEWER: Jij gelooft de waarheid van?

CLAIRE: Nou, Jort Kelder komt overtuigender over. Het is ook wel weer makkelijk gezegd van hem, want ik denk dat Plasterk doordachter is. Daar zit natuurlijk een hele strategie achter, en Jort Kelder die blaas nu heel snel, die reageert erop en komt daardoor heel krachtig over.

INTERVIEWER: Ja, zijn jullie het daarmee eens?

MIRJAM: Nou, hij is wel geloofwaardig, maar ik ben het er niet mee eens. Ik geloof wel wat hij zegt, maar.

INTERVIEWER: Met wie ben je het niet eens?

MIRJAM: Met Jort Kelder, omdat ik gewoon uit principe daar niet mee eens ben.

INTERVIEWER: Hoe bedoel je, met de bonuscultuur?

MIRJAM: Nou, omdat ik blijkbaar iets linkser ingesteld ben, over de inhoud in ieder geval, ben ik het eens met hem.

INTERVIEWER: Met Plasterk?

MIRJAM: Ja.

SOFIE: Ja, Jort Kelder is verbaal heel sterk, maar omdat hij zichzelf opdringt, en wat Jort Kelder ook zegt, ik ben het er sowieso minder mee eens, omdat ik hem wat minder vertrouw. Een beetje een nare man, en juist omdat hij zich zo opdringt.

CLAIRE: Maar ik denk dat er wel heel veel mensen zijn die wel, die misschien de inhoud niet zo weten, maar omdat hij zo is, eerder denken van: ja, oké.

SOFIE: Ja.

CLAIRE: Ja, en Plasterk zit daar een beetje, dat je minder vertrouwen in de politiek krijgt.

SOFIE: Ja, en je verwacht inderdaad dat juist een politicus gewoon.

CLAIRE: Meer.

SOFIE: Zo sterk verbaal is dat hij wel zijn standpunten gewoon weet over te brengen. Maar ja, wat ik al zei in het begin: "Hij komt redelijk sneu over."

MIRJAM: Maar ook omdat hij niet echt de kans krijgt om iets te zeggen.

CLAIRE: Ja.

LISA: Ja.

MIRJAM: Ja, Matthijs van Nieuwkerk die zou hier eigenlijk wat moeten zeggen.

CLAIRE: Maar hij haakte wel in.

MIRJAM: Ja, maar hij zei op een gegeven moment.

CLAIRE: Ja, hij ging met Jort Kelder mee.

MIRJAM: Ja.

INTERVIEWER: Waar vind je dat een goede discussieleider dan aan moet voldoen?

MIRJAM: Nou, die moet wel een beetje, sowieso wel objectief zijn.

INTERVIEWER: Vonden jullie Matthijs van Nieuwkerk objectief?

CLAIRE: Nee.

LISA: Nee.

CLAIRE: Nee, want hij ging nu Jort Kelder zijn dingen herhalen dus, terwijl hij eigenlijk moet zeggen van: "Oké Plasterk, nu jij."

MIRJAM: Ja, hij moet eigenlijk een beetje de tijd verdelen dat iemand mag praten, want het was eigenlijk nu Jort Kelder alleen, en af en toe zei hij dan iets, maar dat werd gelijk weer overlopen door Jort Kelder.

INTERVIEWER: Ja.

CLAIRE: Maar dat is ook aan hemzelf, een politicus moet ook kunnen zeggen van: "Hé."

SOFIE: Ja, Matthijs van Nieuwkerk is hier de gespreksleider die zou moeten zeggen van: "Hé, laat hem even uitpraten."

CLAIRE: Ja, van: "Duidelijk wat je zegt, maar ..."

MIRJAM: Ja.

CLAIRE: Ja, ben ik het mee eens.

MIRJAM: En sowieso is *De Wereld Draait Door* best wel een links programma, het is van de VARA, dus dat is sowieso al linkser ingesteld. Dus ja, ik weet niet, misschien is het dan wel een beetje expres gedaan inderdaad, dat er een wat rechtser persoon tegenover zit. Maar in principe zouden ze hem meer de kans moeten geven om te praten, als ze echt vinden dat het een links programma moet zijn, maar goed.

INTERVIEWER: Wat vind jij van de discussie?

LISA: Ja, nou, ik vind dat, ja, wat er eigenlijk al is gezegd; Jort Kelder heeft gewoon heel duidelijk zijn punt en die blaast erdoorheen en Plasterk kan niet echt zijn standpunt maken.

INTERVIEWER: En ben je het dan ook eens met Jort Kelder?

LISA: Ja, maar dat komt ook meer, dat geef ik eerlijk toe, ik heb niet heel veel verstand van de politiek.

INTERVIEWER: Ja.

LISA: En Jort Kelder komt bij mij nu gewoon heel ... Hoe noem je dat?

CLAIRE: Betrouwbaar?

INTERVIEWER: Vlot, snel?

LISA: Ja, nou ja, omdat hij zo duidelijk zijn mening uit.

INTERVIEWER: Als expert.

LISA: Ja.

SOFIE: Maar dat is eigenlijk heel slecht, want.

LISA: Ja, ik baseer dat nu alleen op het gesprek.

SOFIE: Ja, nee, daarom, maar gewoon, voor hetzelfde geld sta je, als je gewoon meer erin zou verdiepen, achter Plasterk.

LISA: Klopt.

SOFIE: Dus alleen door de manier waarop hij zich.

LISA: Dat zou kunnen.

SOFIE: Overkomt ja, maar dat is eigenlijk heel slecht eigenlijk, maar dat krijg je natuurlijk wel als je op tv komt als politicus, ja niet lullig bedoelt, iedereen mag stemmen, jij ook, maar jij hebt er weinig verstand van en misschien heb je inderdaad van: ja, die Plasterk heeft inderdaad geen gelijk, omdat die Jort Kelder gewoon op deze manier in dat programma zo praat.

LISA: Ja klopt, maar hij komt ook gewoon niet echt heel weerbaar over en dat zou hij wel moeten zijn, gezien zijn vak, dat hij zeker overkomt.

INTERVIEWER: Als ik het goed begrijp zie je hem niet als een sterke politicus?

LISA: Nee, maar dat komt omdat Jort Kelder zo tekeer gaat.

MIRJAM: Ja, dus hij krijgt de kans ook niet.

LISA: Ja, hij krijgt de kans ook niet.

MIRJAM: En hij is volgens mij een hele beschaafde man, zeg maar, die niet, hij is niet een soort Wilders, die gaat zeggen van: "Bek houden nu."

CLAIRE: Het zijn de verkeerde mensen tegenover elkaar.

MIRJAM: Ja.

CLAIRE: Ze zijn niet gelijkwaardig.

LISA: Ja.

MIRJAM: Ja precies, want Jort Kelder is wel zo van.

CLAIRE: Ja, maar dat zou *De Wereld Draait Door* ook moeten weten.

MIRJAM: Ja, maar misschien is het met opzet gedaan, misschien niet.

INTERVIEWER: Wat vind jij, als je zegt dat het niet gelijkwaardig is, van de keuze om deze mensen naast elkaar te zetten?

CLAIRE: Nou, dat vind ik niet goed. Je weet dat Jort Kelder zo is en zo kan blazen en zo'n sterke mening daarover heeft, dus dan hadden ze.

SOFIE: Ja, maar wij hebben ook niet het hele filmpje gezien, misschien heeft hij hiervoor gewoon heel lang.

CLAIRE: Ja.

INTERVIEWER: Hij heeft hiervoor een introductie gegeven van wat hij nou precies wilde doen.

CLAIRE: en daar reageert Jort dan op.

INTERVIEWER: En daar reageert Jort Kelder dan op en dit is de discussie die daar uit voorkomt.

SOFIE: Ja, ze mogen natuurlijk allebei wat zeggen.

INTERVIEWER: Ja, en dan is dit de discussie.

SOFIE: Ja, het is mij gewoon zo van de discussie wordt niet op een goede manier geleid, omdat.

CLAIRE: Het is bijna geen discussie.

SOFIE: Nee hij praat eroverheen.

CLAIRE: Ja.

INTERVIEWER: Als ik het goed begrijp is de discussie volgens jullie niet heel goed?

SOFIE: De manier van discussiëren vind ik niet goed inderdaad.

INTERVIEWER: Is iedereen het hiermee eens?

CLAIRE: Ja.

MIRJAM: Ja.

LISA: Ja.

INTERVIEWER: Oké nou we hebben het er eigenlijk al even over gehad, jij zei dat je je wel aansluit bij Jort Kelder?

CLAIRE: Ja, nee, ik ben het niet met hem eens, maar voor de leek zeg maar, ik denk dat heel veel mensen hiernaar kijken.

INTERVIEWER: Leken zijn?

CLAIRE: Ja geen verstand van hebben en dan gaat het alleen maar over overtuigingskracht, van wie komt het sterkst over.

INTERVIEWER: Je kan je voorstellen dat mensen?

CLAIRE: Ja dat mensen denken van: ja die man die weet wel hoe het zit.

INTERVIEWER: Ja, oké dit soort discussies kijken jullie hier vaker naar? Spreekt het jullie aan?

SOFIE: Ik kijk dit programma wel vaak ja.

INTERVIEWER: Nog andere soortgelijke programma's?

CLAIRE: Ik vind dat *PowNews* ook wel een goede gooi doet naar om mensen te bereiken die het niet interesseert. Door het heel grof aan te pakken en dat maakt het leuk voor mensen. Mensen die normaal die niet geïnteresseerd zijn die zappen hier misschien voorbij, die weten allemaal niet wat er gebeurt en die gaan misschien nu hele andere dingen geloven door iemand zoals Jort Kelder, terwijl die niet weten hoe het zit.

SOFIE: Ja, want *PowNews* die zet nu echt volledig de politiek te kak.

CLAIRE: Ja.

SOFIE: Zeg maar, die journalisten van *PowNews* die zorgen echt dat elke politicus gewoon er slecht uitkomt.

CLAIRE: Ja, maar dat vinden mensen die het allemaal niet.

SOFIE: Ja, die vinden dat leuk maar.

CLAIRE: Amusement.

SOFIE: Ja, maar het is niet informatief in die zin.

CLAIRE: Nee.

SOFIE: Ik vind het een heel leuk programma, ik vind het leuker dan dit programma, maar ik word er niet wijzer van in de zin van achter welk politiek programma sta ik nou.

CLAIRE: Nee, maar ik denk dat de mensen die helemaal niets weten wel er wijs van worden, van dat wat een grijze mussen allemaal en dat ze nog meer denken van dat de politiek niet boeiend is.

INTERVIEWER: Dat denk je dat dit dat versterkt?

CLAIRE: Nee *PowNews*, nou dit misschien ook, dat mensen dan denken van wat suf en die verzinnen het allemaal van boven. Dat is niet wat ik denk maar die mensen die verzinnen dat allemaal van bovenaf maar eigenlijk als je er echt instaat dan klopt het allemaal niet, dat is ook zo met Jort.

INTERVIEWER: Je denkt dat de manier van te gast zijn in dit programma nog wel overeenkomt met de traditionele politiek?

CLAIRE: Ja, nu in dit geval wel.

INTERVIEWER: Vanwege de discussie?

CLAIRE: Ja vanwege de discussie, vanwege Jort.

INTERVIEWER: Oké, en alleen in een traditionele politieke discussie zou Jort Kelder er natuurlijk niet zijn.

CLAIRE: Nee.

INTERVIEWER: Maar die zou nu dan eventueel even Geert Wilders kunnen vertegenwoordigen, die wel verbaal wat sterker is en dan Plasterk zou overrulen.

CLAIRE: Ja, zodat er een scheef beeld ontstaat.

INTERVIEWER: Ja oké, wat leren jullie van deze discussie? Is er iets wat je hebt opgestoken? Iets waarvan je denkt dit was nieuw voor mij?

CLAIRE: Ja je leert wel wat er gaande is in de politiek. Je leert waar de politiek dus mee bezig is. Met die bonuscultuur dat is ook belangrijk dat ze daarmee bezig zijn.

INTERVIEWER: Dus inhoudelijk wordt er wel iets nieuws verteld?

CLAIRE: Ja dat ze daar, ik weet niet precies, waar de politiek altijd mee bezig is, dan moet je dat vragenuurtje gaan kijken, nou dat kijk ik dan niet maar hier wordt wel meer duidelijk waar ze mee bezig zijn.

INTERVIEWER: En vind je de manier qua taalgebruik, presentatie en vormgeving wat laagdrempeliger dan het vragenuurtje?

CLAIRE: Ja zeker.

MIRJAM: Ja, dat is volgens mij voor iedereen wel te volgen, inhoudelijk waar het over gaat, omdat Jort Kelder het wel heel simpel maakt, met wat voetballers verdienen, dus in dat opzicht kan iedereen dit wel volgen denk ik.

INTERVIEWER: Ja.

CLAIRE: Ja, het is niet echt politiek jargon, of moeilijke termen die blijven hier uit, want ik neem aan als Plasterk met zijn collega's praat dat het over conjunctuur en schalen en dingen.

MIRJAM: Dat soort dingen worden niet besproken.

INTERVIEWER: Dus het is wel begrijpbaar deze manier.

MIRJAM: Ja.

INTERVIEWER: Oké nou dan kunnen we naar het volgende fragment, even kijken of ik alles gehad heb ... Nou het tweede fragment betreft een discussie tussen de gast Job Cohen, de tafelgast Giel Beelen en de presentator Matthijs van Nieuwkerk. Het bezoek van Job Cohen komt voort uit het bezoek van oud PvdA-lid Willem Vermeend die de avond daarvoor te gast was en hij heeft een boek geschreven 'Het Minderheidskabinet' en die heeft hij de avond ervoor toegelicht in de uitzending. Het boek betreft een gedetailleerde reconstructie van de totstandkoming van kabinet Rutte 1 waarbij harde kritiek op Job Cohen wordt geleverd. Er wordt dus nu eigenlijk gekeken hoe Job Cohen met deze kritiek omgaat.

CLAIRE: Daar is Job Cohen nog wel gewoon PvdA-leider?

INTERVIEWER: Ja het is volgens mij een vrij recent filmpje, volgens februari of januari.

CLAIRE: Ja, toen was hij nog niet afgetreden.

MIRJAM: Het staat hierboven.

INTERVIEWER: O deze is heel oud, de andere twee zijn vrij recent. Dus hier is hij gewoon nog PvdA-lid.

*** FRAGMENT 2 ***

INTERVIEWER: Oké, nou wat vinden jullie van dit fragment?

CLAIRE: Ik vind het een betere discussie door Job Cohen die af en toe zegt van ho ik wil mijn verhaal afmaken.

INTERVIEWER: Ja.

CLAIRE: Dus hier gaat het meer heen en weer, dat vind ik er al beter aan, dat hij is veel weerbaarder dan Plasterk is, waardoor de politiek ook wel wat sterker overkomt, denk ik.

INTERVIEWER: Ja, omdat hij hier staat voor de politiek.

CLAIRE: Ja, hij staat er sterker voor.

MIRJAM: Ja alleen qua inhoud niet, want Matthijs van Nieuwkerk die blijft herhalen dat hij een kapitale inschattingsfout gemaakt heeft en hij reageert daar eigenlijk niet op, maar het wordt wel duidelijk dat uit dit fragment volgens mij dat dat zo is. Dat dat moet worden geloofd, dat dat gebeurt is.

INTERVIEWER: Dat vindt Matthijs van Nieuwkerk?

MIRJAM: Ja nou, dat probeert hij eruit te krijgen.

CLAIRE: Hij is wederom niet objectief eigenlijk.

MIRJAM: Nee niet echt, ik vind hem ook niet objectief, want hij volgt dat boek wat daar dan geschreven is, daar blijft hij het over hebben, terwijl, ja hij probeert uit te leggen waarom dat niet waar is, maar hij blijft herhalen waarom dat wel zo is.

CLAIRE: Maar aan de andere kant heb je anders ook geen discussie.

MIRJAM: Nee logisch, maar hij reageert daar niet eens meer op.

CLAIRE: Nee.

INTERVIEWER: En zijn rol als discussieleider?

CLAIRE: Niet objectief, maar nu in dit geval zit Giel Beelen er ook maar, wat eigenlijk een soort van Jort Kelder in het vorige fragment is.

INTERVIEWER: Ja.

MIRJAM: Die zegt niets.

CLAIRE: Nee die zegt niets.

MIRJAM: Ja die weet er waarschijnlijk niets van.

CLAIRE: Nee.

MIRJAM: Dat is dan misschien ook weer zo gekozen, dat hij daar nu zit, want kijk als Jort Kelder er nu had gezeten dan denk ik dat die Cohen helemaal niets had gezegd, Cohen is in principe een slechtere hoe noem je zo iemand?

CLAIRE: Politicus?

MIRJAM: Ja niet een politicus maar een spreker zeg maar dan Plasterk. Volgens mij is Plasterk sterker in dat opzicht dan Cohen.

CLAIRE: Maar dat lijkt nu niet zo.

LISA: Nee.

MIRJAM: Maar dat komt omdat er nu niemand zit die het echt moeilijk voor hem maakt.

SOFIE: Ja, maar je zag bij het vorige fragment dat Matthijs van Nieuwkerk eigenlijk de discussieleider was en nu is hij deel van de discussie zelf eigenlijk.

INTERVIEWER: Ja.

SOFIE: En ik moet zeggen, in de politiek draaien ze allemaal overal omheen dus ik moet zeggen dat ik het goed vind dat Matthijs hem zo nu en dan afkapt met van geef nou eens antwoord hierop, maar ik vind het wel iets te, want die man kan eigenlijk geen zin meer afmaken.

MIRJAM: Ja en terwijl, hij moet eigenlijk objectief zijn natuurlijk, want hij maakt het programma en hij is niet daar om zijn mening te verkondigen.

CLAIRE: Nee maar anders is er niets, denk ik.

SOFIE: Nee daarom.

CLAIRE: Giel houdt zijn mond en dan kan Job Cohen gewoon zeggen van nou zo zit het en dan denken wij oh.

LISA: Ja.

MIRJAM: Ja, maar daar komt hij ook voor, om zijn verhaal te vertellen natuurlijk.

CLAIRE: Ja, dus iemand moet dan prikken prikken zodat hij zijn verhaal kan doen.

MIRJAM: Ja, maar hij probeert iets te horen van Job Cohen wat hij niet wil zeggen.

CLAIRE: Ja, hij had ook vragen kunnen stellen en niet alleen maar zijn mening te geven.

MIRJAM: Ja.

CLAIRE: Hij had ook kunnen zeggen waarom dan, hoe dan.

MIRJAM: En het is natuurlijk niet zo dat Matthijs van Nieuwkerk het per se eens hoeft te zijn met dat boek, maar probeert dat wat in het boek staat heel erg uit hem te krijgen en dat.

CLAIRE: Dan had hier eigenlijk iemand moeten zitten die.

MIRJAM: Die dat geschreven heeft misschien.

INTERVIEWER: Ze hadden eigenlijk die Willem Vermeend, die er de avond daarvoor er was, er tegenover moeten zetten.

MIRJAM: Ja.

CLAIRE: Ja, maar dat is ook weer, wat is dan de keuze daarachter dat die er niet tegenover zit.

MIRJAM: Ja omdat dat dat geen tafelgast is, maar die had wel naast hem kunnen zitten .

CLAIRE: Ja.

MIRJAM: Die hadden ze dan beide uit kunnen nodigen maar ja goed hij probeert ook, die Cohen probeert zichzelf te verdedigen terwijl ik denk van waarom gaat hij daar überhaupt zitten. Hij hoeft zichzelf toch helemaal te verdedigen als hij daar geen zin in heeft.

SOFIE: Ja, maar hij wil dat boek promoten natuurlijk.

INTERVIEWER: Nee, het is niet zijn boek.

MIRJAM: Zijn boek is het niet.

SOFIE: Oh.

MIRJAM: Het is juist een boek tegen hem.

SOFIE: Nee oké, maar dan is hij daar natuurlijk om in te gaan op die kritiek.

INTERVIEWER: Ja, precies.

SOFIE: Dat begrijp ik wel, maar het enige is gewoon dat Matthijs dat alleen maar versterkt.

MIRJAM: Ja, daarom hij kan zichzelf niet verdedigen, dus dan moet je daar niet gaan zitten.

SOFIE: Nee.

MIRJAM: Want, dat maakt het alleen maar erger.

CLAIRE: Ja, maar dat weet je natuurlijk ook niet van te voren.

MIRJAM: Nee, dat weet hij niet van te voren, maar hij weet wel van zichzelf dat hij is niet echt een goede debater.

SOFIE: Ja, maar in dit soort programma's wordt er altijd gepland van we gaan het zo lang hier over hebben en zolang hierover hebben, dit weten ze ook van te voren, want ik heb ook wel eens gehoord van ja we zouden het toch over het boek hebben en dat gebeurt nu niet.

CLAIRE: Ja.

SOFIE: Dat soort dingen.

INTERVIEWER: Ja.

MIRJAM: Ja.

CLAIRE: Maar, ik vind het wel goed dat hij er zit, je kan ook gewoon wegrennen maar het wekt ook wel weer kracht op dat.

INTERVIEWER: Maar, je weet ook wel dat in *De Wereld Draait Door* dit soort felle discussies gevoerd worden.

CLAIRE: Ja, als je denkt dat je het niet aan kan moet je er niet gaan zitten en Job Cohen denkt blijkbaar dat hij dat wel aankan.

INTERVIEWER: Ja.

MIRJAM: Ja, maar er komt nu wel uit dat hij dat niet kan.

SOFIE: Ja, maar je moet je gezicht ook laten zien.

MIRJAM: Het is een soort inschattingsfout.

CLAIRE: Ja, want anders ben je niets, je moet je aan het publiek laten zien.

SOFIE: Ja, maar daarom vind ik het ook goed dat ze in dit soort programma's komen, want zeg maar als dit soort mensen in dit soort programma's zouden komen, zou ik echt minder dan de helft weten van wat ik nu weet van de politiek.

CLAIRE: Ja.

MIRJAM: Ja, maar hij had hier beter niet kunnen gaan zitten snap je, het is wel goed dat ze in zulke programma's komen maar wel als je jezelf goed kan verdedigen en dat kan hij niet, het wordt alleen maar erger.

CLAIRE: Ja, maar ik denk niet dat hij dat, dat zie jij nu wel, maar ik denk niet dat hij dat van zichzelf denkt.

MIRJAM: Nee.

SOFIE: Nee, natuurlijk niet.

MIRJAM: Je kan niet van jezelf zeggen ik vind mezelf een slecht debater, maar hij maakt het wel erger hierdoor, want als hij er niet had gezeten misschien had ik dan nooit van mijn leven van dat boek gehoord.

CLAIRE: Ja.

MIRJAM: Maar, hij gaat daar nu zitten en hij probeert zich te verdedigen maar het lukt niet.

SOFIE: Nou, het zal mij niets verbazen als die man iemand heeft die hem aanraadt om wel of niet in het programma te zitten.

MIRJAM: Ja, natuurlijk.

LISA: Ja.

MIRJAM: Ja, ze worden daar ook natuurlijk daar heen gestuurd.

CLAIRE: Ja, ga maar.

MIRJAM: Ja, het is wel een beetje mislukt.

CLAIRE: Nou ik vind het niet helemaal mislukt, ik vind ook wel dat, hij is niet heel sterk maar wel goed dat je er zit.

INTERVIEWER: Er mag iets voor gezegd worden.

CLAIRE: Ja, want het gebeurt ook wel eens dat ze zeggen dit en dat, maar hij had geen tijd of hij is er niet of hij wil daar niet op ingaan en ja dat is in dit geval niet zo.

SOFIE: Ja, hij is wel sterk in wat hij wel wil zeggen, maar je merkt heel duidelijk dat er iets is wat hij niet wil zeggen en Matthijs van Nieuwkerk probeert dat eruit te halen.

CLAIRE: Dat lukt alleen niet.

MIRJAM: Dat lukt alleen niet en ja.

CLAIRE: Das jammer.

MIRJAM: Het is gewoon, het staat niet heel goed als je niet eens antwoord geeft op de vraag, sterker nog als je de hele vraag negeert.

INTERVIEWER: Wat zou een goede oplossing daarvoor zijn? Voor het probleem, stel hij wil iets niet vertellen?

SOFIE: Nou gewoon, het gesprek stilleggen en dan gewoon zeggen van geef nou eens antwoord op deze vraag.

CLAIRE: Ja, maar dat doet hij wel.

SOFIE: Ja, het blijft een discussie.

INTERVIEWER: Vanuit Matthijs van Nieuwkerk?

SOFIE: Ja vanuit Matthijs, absoluut, hij is de discussieleider maar hij voert hem zelf ook, maar hij kan zeggen: het is mijn programma we stoppen dit gesprek even stilleggen.

CLAIRE: En hij moet dan wel antwoord geven.

SOFIE: En dan gewoon, geef nou eens antwoord hierop.

INTERVIEWER: Maar als hij de intentie heeft om geen antwoord te geven.

MIRJAM: Ja, dan lullen ze er wel om heen.

SOFIE: Ja, maar nu praat hij er om heen, als Matthijs van Nieuwkerk het gesprek had gestopt en had gezegd, geef nou eens antwoord op deze vraag en dan laat je hem praten en als hij geen antwoord geeft dan kan Matthijs juist dat ook benoemen, je geeft geen antwoord op mijn vraag.

INTERVIEWER: Ja.

CLAIRE: Doet hij wel af en toe.

SOFIE: Ja, maar het is een beetje, de discussie wordt niet geleid omdat hij hem zelf voert, het is niet echt een goed gesprek.

CLAIRE: Nee, er komt niet echt iets uit, bedoel je eigenlijk?

SOFIE: Ja.

CLAIRE: Van ja, we gaan, maar ja nee ja nee, maar waarom nou?

SOFIE: Ja, precies maar de inhoud wordt niet veel duidelijker daardoor.

MIRJAM: Eigenlijk wordt er gewoon de inhoud van het boek besproken en er wordt niet gezegd wie er gelijk heeft of niet.

INTERVIEWER: Oké, dus de discussieleider, de rol die Matthijs van Nieuwkerk aanneemt is slecht als ik het goed begrijp?

CLAIRE: Nee, dat vind ik niet. In het vorige fragment was hij niet objectief en daarom vond ik het slecht, omdat hij eigenlijk Jort al back-uppte en in dit geval moet hij wel, want die man die het boek heeft geschreven die zit er niet tegenover, dus er moet een discussie zijn, dus hij gaat maar de mening van dat boek tegen Job Cohen aangooien, zodat er maar wat terug komt, maar waar we antwoord op willen hebben waarom Matthijs van Nieuwkerk er zit is die vragen stellen en dat doet hij niet. Hij geeft alleen de mening van dat boek om een discussie te krijgen, maar als discussieleider doet hij dat niet goed.

SOFIE: Ja, maar hij heeft natuurlijk een hele andere rol dan in het vorige filmpje.

INTERVIEWER: Ja.

SOFIE: In het vorige filmpje hoorde je hem bijna niet en was hij echt de leider en nu voert hij echt de discussie.

CLAIRE: Maar hij neemt nu afstand van zijn discussieleider, want hij wil alleen die discussie op gang houden, maar hij moet ook nog de presentator zijn die sterke vragen stelt.

SOFIE: Ja.

CLAIRE: En dat gebeurt eigenlijk niet.

SOFIE: Ja, als discussieleider moet je sowieso objectief zijn, maar als verder niemand aan tafel zit die de discussie voert dan moet je op een gegeven moment wel, je hebt toch een programma te maken.

CLAIRE: Ja.

MIRJAM: Daarom het hoeft niet perse een discussie te worden. Hij had ook kunnen zeggen van legt u uw verhaal uit.

CLAIRE: Ja.

MIRJAM: En dan is het klaar. Hij had niet perse ertegenin hoeven gaan.

CLAIRE: Blijkbaar heeft hij toch echt een hele sterke mening daarover.

MIRJAM: Ja, of het is hem opgedragen om dat te doen.

INTERVIEWER: Ja, daar kunnen we natuurlijk niets over zeggen.

MIRJAM: Ja, dat weet je natuurlijk niet.

INTERVIEWER: Dan de rol die Giel Beelen aanneemt?

SOFIE: Niet.

CLAIRE: Lulletje rozenwater.

MIRJAM: Die weet er gewoon niets van.

LISA: Helemaal niets.

MIRJAM: Ik denk gewoon dat hij er geen verstand van heeft.

CLAIRE: Daar zou ik ook niets van aannemen als die.

MIRJAM: Ja, op het begin zei hij wat maar.

SOFIE: Die heeft het niet helemaal gevolgd, denk ik.

CLAIRE: En het is ook goed dat hij zijn mond houdt, want het is niet zijn expertise om het over de politiek te gaan hebben.

MIRJAM: Nee, hij weet veel van muziek en nou hij is volgens mij redelijk links.

CLAIRE: Hij zou zijn menselijke mening kunnen geven gewoon als.

SOFIE: Ja maar hij komt er natuurlijk ook niet tussen, hij ziet het gewoon voor zijn neus gebeuren en hij.

CLAIRE: Ja, wat kan je nog doen.

SOFIE: En als je gewoon weinig weet hoe kom je daar dan tussen.

CLAIRE: Ja, dan moet je een hele wijze opmerking maken, maar die kan hij niet maken.

SOFIE: Precies.

MIRJAM: Nee precies, maar dat is ook wel een beetje bij dit programma dat er veel dezelfde soorten mensen zitten, die tafelgasten, dat is volgens mij gewoon omdat ze er geld voor krijgen, maar heeft dus geen zin, hij zit daar echt niet voor niets, je kan er nu net zo goed niemand zetten. Hij is niet eens in beeld.

INTERVIEWER: Nee.

CLAIRE: Het was leuk geweest als het over de nieuwe wetgeving in muziekland of weet ik veel ging dan had hij leuk mee kunnen lullen.

MIRJAM: Ja, misschien als ze in de cultuur.

CLAIRE: Ja, geen minder.

MIRJAM: Ja, dan had hij daar wat over kunnen zeggen, want dan geldt dat natuurlijk ook voor zijn sector maar hij zit nu natuurlijk daar echt voor niets.

LISA: Ja.

CLAIRE: Ja.

INTERVIEWER: Dus hij is hier meer opvulling?

CLAIRE: Ja, voor het volgende onderwerp misschien, maar nu.

INTERVIEWER: Hoe vinden jullie dat Job Cohen met de kritiek omgaat die Willem Vermeend geuit heeft? Zijn manier van doen?

SOFIE: Nou hij blijft wel vrij strak, hij laat zich niet zomaar ompraten door iets te zeggen wat hij niet zou willen zeggen.

CLAIRE: Nee, hij raakt ook niet in de war, je ziet hem echt af en toe van ho nee, hij laat zich niet van het pad brengen.

SOFIE: Ja.

CLAIRE: Dat vind ik wel goed.

LISA: Hij geeft gewoon heel duidelijk zijn eigen mening.

CLAIRE: Hij komt sterker over dan Plasterk.

LISA: Ja.

SOFIE: Ja.

CLAIRE: Die zat daar echt van uh uh o en hij zit van tot daar en niet verder, hij geeft dan geen goed antwoord maar hij blijft wel.

SOFIE: Nee, maar wat het is als hij geen goed antwoord heeft gaat hij dat natuurlijk ook niet geven en hij is ook niet verplicht om alles te moeten zeggen, dus in die zin als hij geen behoefte voelt om te antwoorden op de vraag waarbij hij slechter overkomt, waarom zou je dan antwoord geven, dat snap ik ook wel.

MIRJAM: Maar het maakt nu niet zoveel uit, want voor mij in ieder geval komt hij er alsnog slecht uit

CLAIRE: Ja? O dat heb ik niet zo.

INTERVIEWER: Job Cohen?

MIRJAM: Ja.

INTERVIEWER: En waarom is dat?

MIRJAM: Omdat misschien juist wel, omdat hij geen antwoord geeft. Matthijs van Nieuwkerk stelt hem die vraag van dus het was een inschattingsfout, hij had ook kunnen zeggen van nee het was geen inschattingsfout maar hij zegt niets.

CLAIRE: Ja.

MIRJAM: Dus ik weet niet op de een of andere manier is het dan voor mij alsnog ongeloofwaardig.

INTERVIEWER: Dus het gaat jou echt om de beantwoording van de vragen?

MIRJAM: Ja dat doet hij eigenlijk niet, en hij probeert wel te vertellen hoe hij dacht dat het zat maar ja als hij geen antwoord geeft op die vraag, je kan ook zeggen dat is niet zo maar hij zegt niets. Hij moet natuurlijk nooit zeggen van ja het was een inschattingsfout, dat maakt het natuurlijk nog slapper maar hij kan wel zeggen nee dat was het niet.

INTERVIEWER: Ja.

CLAIRE: En dat voelt voor jou als wie zwijgt stemt toe.

MIRJAM: Ja.

INTERVIEWER: Oké in hoeverre is dit programma volgens jullie anders dan andere politieke programma's?

CLAIRE: Zoals welke andere programma's?

INTERVIEWER: Bijvoorbeeld *Nieuwsuur* en *Pauw & Witteman*.

CLAIRE: Ja leuker, omdat het niet alleen maar hier over gaat. Je gaat hier naar kijken omdat er heel veel amusement is en dit komt ook aan bod maar duurt niet te lang, het is luchtig, er wordt af en toe een geintje gemaakt, het is niet droog.

INTERVIEWER: Ja, het duurt vaak iets van tien minuten.

CLAIRE: Ja en omdat het wat korter is, is het leuk, maar soms ook vervelend omdat je dan denkt ja nu we gaan door naar het volgende maar je weet eigenlijk nog niets.

LISA: Makkelijk te volgen ook, dat is belangrijk.

CLAIRE: De tijd is fijn dat ze het er over hebben, als het je boeit soms niet.

SOFIE: Maar vooral omdat er een mogelijkheid is voor discussie, je hebt ook programma's waar alleen gemeld wordt van dit ben ik, ik zit bij de CDA en dit is mijn standpunt, van oh nou gefeliciteerd.

CLAIRE: Ja.

SOFIE: Ja en daar wordt niet echt een discussie gevoerd en hier is dat wel zo, want je moet jezelf toch verantwoorden als je een bepaald standpunt hebt en dat is wat hier aan de gang is.

INTERVIEWER: Dus de discussie spreekt je wel aan?

SOFIE: Ja.

CLAIRE: En de discussie op een bepaald niveau.

LISA: Lager niveau.

CLAIRE: Ja, ik denk dat ik het wel goed zou kunnen volgen op hoog niveau maar daar heb ik om kwart voor zeven, half acht op woensdagavond ook niet altijd zin in.

INTERVIEWER: Nee.

CLAIRE: En daarom is het wel leuk.

INTERVIEWER: Wat vinden jullie daarvan?

LISA: Ja, daar ben ik het wel mee eens.

MIRJAM: Ja.

INTERVIEWER: Is er nog iets wat jullie geleerd hebben van deze discussie, iets nieuws?

CLAIRE: Nee, nou ik wist niet van het bestaan van dat boek.

SOFIE: Nee, dat wist ik ook niet.

CLAIRE: Dus, ja maar.

INTERVIEWER: En over Job Cohen iets nieuws geleerd? Over zijn persoonlijkheid?

SOFIE: Je kijkt natuurlijk nu wetende dat hij uit de politiek is gestapt.

CLAIRE: Er anders naar, je ziet hem zwakker eigenlijk al bij voorbaat.

SOFIE: Ja, inderdaad.

INTERVIEWER: Je bent nu meer up-to-date.

SOFIE: Ja, dat zou in principe geen invloed mogen hebben op je mening daarover.

CLAIRE: En ik weet niet of de uitleg van het boek, ja dan had je de avond ervoor moeten zien, dat boek is voor mij nieuw, en omdat het boek voor mij nieuw is gaat er een discussie die voor mij wel iets te snel gaat.

SOFIE: Ja.

CLAIRE: Ja, van wat is de inleiding van deze discussie, ik denk dat dat ook wel geldt voor andere mensen.

INTERVIEWER: Ja, want het gaat natuurlijk ergens over en als je dat niet hebt gezien.

CLAIRE: Ja, want nu ben ik eigenlijk alleen maar bezig met wie is er sterker en iemands houding en hoe iemand praat, maar niet met de inhoud.

INTERVIEWER: Oké en de discussie ten opzichte van de vorige discussie?

CLAIRE: Ik vind hem beter, omdat het meer heen en weer gaat, niet alleen maar van één kant.

SOFIE: Ik vind hem ook beter, maar qua inhoud vond ik die vorige duidelijker inderdaad,

INTERVIEWER: Waar lag dat aan?

SOFIE: Ja, omdat het vorige onderwerp daar wist ik meer over dan dit, en los daarvan hier komen gewoon opmerkingen uit waar ik niet weet waar het vandaan komt of waar het naar toe gaat.

INTERVIEWER: Dus achtergrondinformatie.

SOFIE: En er wordt heel veel door elkaar gepraat. Dus dan vind ik het ook moeilijk om te volgen op het moment dat ik het onderwerp niet weet

CLAIRE: Ja, het gaat te snel het is meer pingpongen.

SOFIE: Ja.

INTERVIEWER: Dus deze discussie ging iets sneller.

SOFIE: Ja, hij was slechter te volgen maar was beter omdat een discussie eigenlijk van persoon één naar persoon twee hoort te gaan.

INTERVIEWER: Dus de discussie zelf was beter?

CLAIRE: Ja, in mijn ogen wel.

INTERVIEWER: Maar de inhoud minder?

SOFIE: Als je minder op de hoogte bent dan denk ik dat deze wel beter is inderdaad, maar los daarvan denk ik dat Matthijs van Nieuwkerk nog steeds discussieleider moet zijn en niet de discussie moet voeren, maar ja dan had hij iemand anders aan die tafel moeten zetten.

CLAIRE: Aan tafel moeten zitten ja.

INTERVIEWER: Ja, oké dan het laatste fragment. Ik zal het derde fragment nog heel even kort toelichten. Het derde fragment betreft een groepsdiscussie tussen Maurice de Hond, Jack de Vries, Jan Marijnissen, Jort Kelder en natuurlijk weer Matthijs van Nieuwkerk. De gasten zijn uitgenodigd om 'The Rise of Emile Roemer' te bespreken. Voorafgaand aan de bespreking over Emile Roemer wil Matthijs van Nieuwkerk inspelen op de actualiteiten. De actualiteit die de presentator voorafgaand wil bespreken is dat Henk Bleker zich heeft aangeboden als leider van het CDA. Dit is ook nog vrij recent.

CLAIRE: Emile Roemer?

MIRJAM: Ja die van de SP?

INTERVIEWER: Ja, maar daar wordt het eigenlijk niet over gehouden dus daar hoef je niets van te weten.

CLAIRE: Oké.

INTERVIEWER: Het gaat voornamelijk over Henk Bleker en de kandidaatstelling voor het CDA.

*** FRAGMENT 3 ***

INTERVIEWER: Oké, nou wat vonden jullie van het laatste fragment?

CLAIRE: Matthijs van Nieuwkerk is nu een veel betere leider als discussieleider.

INTERVIEWER: Rol.

CLAIRE: Ja, dat doet hij nu veel beter, want hij stelt vragen.

INTERVIEWER: Ja.

CLAIRE: Er zitten meer mensen, Jort Kelder zit nu ook tussen allemaal politici in en tussen Maurice de Hond, dus opeens vind ik Jort Kelder echt dat ik denk van: ja wat ga jij nou.

MIRJAM: Van: wat doe jij nou daar.

CLAIRE: Dat vind ik nu gewoon irritant dat hij daar z'n mening over geeft, want dan denk ik van laat die mannen zelf maar even daar aan tafel praten.

SOFIE: Nu weer, Jort Kelder neemt het wel weer een beetje over, dan zit hij gewoon aan Maurice de Hond te vragen van wat vind jij ervan?

CLAIRE: Ja!

SOFIE: Alsof hij hier zit te interviewen, maar dit is natuurlijk een voorbeeld van een hele goede discussie, iedereen mag even aan het woord, het is heel rustig, nou ja het is ook wel heel makkelijk discussie voeren over iemand die er niet bij is, als die Bleker er zelf tussen zat was het natuurlijk een hele andere discussie geworden.

CLAIRE: Ja, helemaal mee eens. Ik weet ook niet of het echt een discussie is

SOFIE: Nee.

CLAIRE: Want ik kan nou niet helemaal achterhalen of ze het niet met elkaar eens zijn. Iedereen geeft gewoon zijn.

LISA: Zijn mening ja.

CLAIRE: Zijn mening, en de mening van Jort Kelder boeit mij in dit geval veel minder, maar die begint weer heel hard te praten.

INTERVIEWER: En waarom heb je dat het je hier minder boeit dan het eerste fragment?

CLAIRE: Omdat er nu mensen zitten die ik bij dit onderwerp interessanter vind. Meer gepast ook, dat het nu toevallig om die financiële dingen ging, dan denk ik oké Jort Kelder is daar ook wel bekend mee, dus laat hem maar zijn zegje doen in het eerste gesprek, maar nu denk ik ja nou ga je doen alsof je op ieder vlak expertise hebt, maar dat heb je niet.

SOFIE: En er zitten sowieso genoeg mensen aan tafel die de discussie leiden dus waarom zou je hem daar dan nog bij zetten, los van het feit dat hij op het laatste moment er door gaat en zelf een beetje vragen gaat stellen. Jort Kelder wil naar mijn idee gewoon heel graag in het middelpunt staan en dat maakt niet uit met welk onderwerp dat is.

CLAIRE: Beetje arrogant eigenlijk.

SOFIE: Nou ja, hij is heel arrogant, maar dat is natuurlijk meestal een redelijk algemeen beeld van hem, maar het gesprek loopt heel rustig maar dat komt ook omdat die man er zelf niet zit.

CLAIRE: Ik vind het minder boeiend eigenlijk, Ja lekker makkelijk allemaal even je mening geven, het houdt mij niet sterker vast zeg maar.

INTERVIEWER: En dat deden die andere discussies wel meer?

CLAIRE: Ja.

SOFIE: Omdat het over iemand ging die op dat moment aan tafel zat en nu is dat natuurlijk niet zo, gewoon denk je dat het een sterke leider is, dan denk ik vraag dat aan die man zelf.

CLAIRE: Als iemand dan zegt ik denk van niet dan had hij kunnen zeggen, ik denk van wel want.

INTERVIEWER: Ja.

SOFIE: Ja.

CLAIRE: Ik vind het een beetje een laf gesprek.

MIRJAM: Ja, maar het gaat ook eigenlijk nergens over want het gaat over dat hij zich zogenaamd gekandideerd heeft voor die lijsttrekkerschap, terwijl dat is helemaal niet zo, je ziet dan dat filmpje daarvoor van die Bleker zelf.

CLAIRE: Het is meer een loos gesprek.

MIRJAM: Volgens mij is het ook helemaal niet zo dat hij zich kandidaat heeft gesteld dus zij insinueren iets wat er niet is, en daar gaan ze het dan over hebben, dan denk ik ja waarom.

SOFIE: Waren de onderwerpen op?

MIRJAM: Ja, precies want hij zegt ook van we gaan het over Emile Roemer hebben, nou heb het daar dan ook over want dit is een onderwerp, dit gaat nergens over want het is niet zo snap je.

INTERVIEWER: Ja.

MIRJAM: Het is geen feit.

CLAIRE: En geen discussie waardig.

MIRJAM: Ja.

CLAIRE: Er ontstond niet eens een discussie en ik denk dat dat wel de bedoeling was maar.

LISA: Het is gewoon meer een gesprek.

CLAIRE: Het is heel ja een gesprek, minder boeiend, een discussie is sowieso altijd boeiender om te volgen.

SOFIE: Ja, het is wel een wegzap-momentje inderdaad.

INTERVIEWER: Wegzet?

SOFIE: Ja, wegzap.

CLAIRE: Ja, inderdaad het houd je niet vast.

SOFIE: Ja, maar dat is ook gewoon zo dat negen van de tien mensen die tv kijken is gewoon voor amusement en dit houdt me gewoon niet vast, juist ook omdat er geen felle discussie ontstaat.

CLAIRE: Ja.

INTERVIEWER: Dus een felle discussie houd je wel vast?

SOFIE: Ja absoluut.

CLAIRE: Ja.

SOFIE: En dat je ook gewoon hoopt dat er teksten uit vielen waar je iets mee kan, dit is heel neutraal.

CLAIRE: Nee, dat hoeft van mij niet eens zo te zijn, qua inhoud maar wel qua ik vind het interessant om te zien hoe iemand zich weert en om te zien hoe iemand is.

INTERVIEWER: Waarom vind je dat interessant?

CLAIRE: Nou, dat zegt iets over iemand, er zijn heel veel intelligente politici maar dat hoort er ook bij, daarvoor ben je politicus, anders moet je ergens anders een strateeg zijn.

INTERVIEWER: Ja.

CLAIRE: Dat vind ik dan interessant om te zien, hoe sterk iemand dan verbaal is en dat is ook wel een vereiste van een politicus, in dit geval kan niemand dat laten zien.

SOFIE: Ik denk niet dat dat een vereiste is van een politicus, want iemand kan een ontzettend goede mening hebben en een perfect beeld over hoe we alles moeten aanpakken, maar die kan heel introvert zijn en bijvoorbeeld niet graag in beeld willen komen.

CLAIRE: Ja, maar als partijleider wel.

SOFIE: Ja,

CLAIRE: Ja, dan moet je een functie daarachter nemen, dat je heel slim bent en goed daaraan mee kan werken.

SOFIE: Ja, maar dan kan iemand dag en nacht met een coach moeten oefenen hoe hij dan over komt op beeld want ja.

MIRJAM: Maar dat doen ze ook.

SOFIE: Ja, nee dat snap ik maar als je dan gekozen bent tot de leider dat je dat erbij moet rekenen.

CLAIRE: Ja, dat bedoel ik ook.

SOFIE: Dat je daar wel rekening mee moet houden, ja sommige mensen zijn nou eenmaal wat introverter.

INTERVIEWER: Hoe vinden jullie dat deze politici overkomen op beeld?

MIRJAM: Nou die, nu is het ook een beetje raar, want alleen hij is nog actief in de politiek en die andere niet.

INTERVIEWER: Ja, dat zijn ex-politici.

MIRJAM: Dus ze geven ook hun mening over iets waar ze niet meer inzitten en dan kan ik daar net zo goed gaan zitten, dan kan ik zeggen wat vind ik daarvan, want kijk ik heb er dan nog niet zo veel verstand van misschien maar voor die anderen maakt het onderwerp ook niet uit. Alleen hij zit ook bij het CDA dus bij hem zou het eventueel uitmaken, ze proberen ook bij hem te vragen van vind je dat nou goed.

CLAIRE: Ja, als ik een politicus zou zijn zou ik liever bij één van die vorige gesprekken hebben gezeten, dan kan ik laten zien hoe goed ik ben, dan dat je even je mening moet geven en weer weg moet.

MIRJAM: Ja, maar zij zijn ook wel, hij en Maurice de Hond, die heel vaak daar komen om over een willekeurig onderwerp te praten.

SOFIE: Wie Jack de Vries?

MIRJAM: Ja Jack de Vries die zit daar heel vaak, hij zit daar ook niet om zijn standpunt te onderbouwen.

CLAIRE: Nee, nee.

MIRJAM: Maar ja, weet je het is gewoon een loos onderwerp, ze hebben het niet eens over iets wat een feit is, maar ze hebben het over iets wat eventueel zou kunnen gebeuren.

SOFIE: En los daarvan die mensen zijn helemaal niet meer actief in de politiek, dus het heeft helemaal geen invloed op één van hen.

CLAIRE: Ja, gewoon praten om het praten.

LISA: Opvulling.

CLAIRE: Ja, zo voelt het wel een beetje.

SOFIE: Nou het voelt nu een beetje, als je er dan zo naar kijkt, qua inhoud en wie er dan zitten, een beetje het gevoel dat iemand heeft afgebeld, misschien die Bleker zelf.

CLAIRE: Ja.

LISA: Ja.

SOFIE: En dat inderdaad er moet gewoon een gesprek op tafel komen, en misschien had Matthijs van Nieuwkerk ook gehoopt dat er meer discussie zou zijn.

CLAIRE: Maar dat doet hij nu wel goed, want hij gaat nu wel vragen stellen.

SOFIE: Ja.

INTERVIEWER: En wat vinden jullie van de manier waarop de gasten met elkaar omgaan hier?

SOFIE: Goed.

CLAIRE: Ja.

MIRJAM: Goed.

SOFIE: Ze vragen allemaal aan elkaar ook van, nou Jort vroeg het dan aan Marijnissen en toen zei Marijnissen van nou ik wil het eigenlijk liever van Jack de Vries horen, het is wel gewoon een rustig gesprek.

CLAIRE: Maar minder amusement.

LISA: Spreekt minder aan.

CLAIRE: Ja natuurlijk, je bent altijd als je tv gaat kijken, ben je altijd een beetje opzoek naar amusement en anders.

MIRJAM: En dit duurt vijf minuten.

INTERVIEWER: Vrij lang?

MIRJAM: En ik weet niet hoe lang ze het er nog over gaan hebben, zeg maar hij begint met dat ze het over Emile Roemer gaan hebben en ik denk dat je daar best tien minuten over kan praten en dan heb je dit niet eens nodig, maar ja.

CLAIRE: Het lijkt op een slechtere aflevering dan gemiddeld.

MIRJAM: Ja.

INTERVIEWER: Oké, even kijken de groepsdiscussie? Of gesprek wat jij noemde vond je beter zei je?

CLAIRE: Ja, wat is beter ik vind het niet beter omdat het allemaal zo.

INTERVIEWER: Waar voldoet een goede discussie aan volgens jou?

CLAIRE: Ze hadden ook allemaal zo op de gang van de Tweede Kamer kunnen staan en een beetje

MIRJAM: Ja, maar dat komt door het onderwerp.

SOFIE: Ja.

CLAIRE: Ja, het is wel een goed gesprek, maar ja wat is goed, ik vind het goed als er een discussie is, dat is voor mij wat interessanter en amuserender.

SOFIE: Het is niet echt levendig, meer hoe ze met elkaar omgaan vind ik.

CLAIRE: Dat is gewoon goed.

SOFIE: Vind ik gewoon vriendschappelijk eigenlijk, maar het gesprek zelf gaat nergens heen.

MIRJAM: Maar dat komt ook omdat ze zelf geen enkel belang hebben bij dit onderwerp.

SOFIE: Ja dat ook en omdat die Bleker zelf niet aan tafel zit.

CLAIRE: En ze zijn het met elkaar eens.

SOFIE: Als hij zelf aan tafel zou zitten dan zou hij misschien kunnen zeggen van: ja ik zeg ook maar wat op tv, maar het is niet zo of.

CLAIRE: Ja, of aangeeft waarom hij dat wel zegt.

MIRJAM: Maar hij zit daar ook niet omdat dit een onderwerp is dat er niet is, snap je, dit onderwerp wordt gemaakt door hen.

CLAIRE: Nou ja, hij zegt wel dingen in dat fragment van ik moet natuurlijk meedoen maar ik wil het eigenlijk niet, maar ik kan ook niet stilstaan.

MIRJAM: Ja, maar goed daarmee heeft hij toch niet letterlijk gezegd dat hij zich kandidaat stelt?

CLAIRE: Nee, oké maar.

SOFIE: Maar hij komt ook met omschrijvingen die helemaal niets zeggen.

CLAIRE: Hij suggereert dingen.

SOFIE: Van een kar in de modder laten staan, dat is niet heel echt duidelijk.

CLAIRE: Nee, maar wat jij nu zegt dat hadden zij tegen hem kunnen zeggen, van een kar in de modder laten staan wat bedoel je daarmee? Maar dat is er allemaal niet aan de hand omdat hij er niet is

MIRJAM: Nee, maar ik denk misschien hadden ze hem wel uitgenodigd maar waarom zou hij daar gaan zitten?

SOFIE: Ja, misschien is hij uitgenodigd en heeft hij zoiets van ja ik heb maar wat gezegd waarom zou ik het daar over hebben terwijl er niets aan de hand is.

CLAIRE: Ja, precies.

MIRJAM: Voor hem is er waarschijnlijk ook helemaal niets aan de hand, en zal hij zoiets hebben van waarom hebben jullie het erover en die mensen hebben er allemaal geen belang bij. Dus dan volgt er ook geen discussie en er volgt ook geen discussie omdat ze het allemaal met elkaar eens zijn.

SOFIE: Nee.

MIRJAM: Wat hij eventueel zou kunnen doen als er één bij zit die zegt nou ik denk het niet.

SOFIE: Ja maar dan moet je wel echt, om discussie te voeren over dit onderwerp, wel heel erg voor of heel erg tegen zijn.

MIRJAM: Ja, daarom.

CLAIRE: Ja.

SOFIE: Iemand wil misschien zich als kandidaat stellen.

CLAIRE: Het is meer van het is rood, ja het is rood, ja het is rood, ja het is rood.

SOFIE: Ja, daarom.

MIRJAM: Omdat ze er dus geen belang bij hebben, ja hij misschien, omdat hij ook bij het CDA zit maar.

SOFIE: Ja, maar sommige dingen heb ik ook geen belang bij maar dan kan ik er wel een discussie over voeren.

CLAIRE: En een mening over hebben.

MIRJAM: Maar je kan hier geen mening over hebben, aangezien dit nog niet zo is, snap je.

CLAIRE: Ja, maar je kan wel zeggen van ik vind het stom dat hij dat soort uitspraken doet, of ik vind het irritant als hij dat soort dingen zegt als hij niet woord bij daad voegt.

MIRJAM: Ja, daar had het misschien over kunnen gaan maar het gaat er nu puur over of die persoon dat kan doen of niet.

SOFIE: De manier gewoon überhaupt dat hij dat heeft gezegd.

MIRJAM: Ja, ze vragen zich, tenminste ik vraag mij gelijk af van stelt hij zich inderdaad kandidaat, maar daar hebben ze het helemaal niet over, zij gaan ervan uit dat hij zich kandidaat heeft gesteld.

CLAIRE: Ja, maar misschien is dat ook wel zo, alleen hebben wij dat nu niet begrepen.

INTERVIEWER: Ja, maar dit is natuurlijk gebaseerd op het fragment dat je gezien hebt, en daaruit blijkt inderdaad geen conclusie.

SOFIE: Ja, maar ze gaan helemaal niet in op dat fragment. Het is meer zou het een goede leider zijn, nou ja weet niet, wat vind jij ervan, ja dat weet ik ook niet. Maar ze gaan helemaal niet in van wat vind je ervan dat hij voor het NOS journaal dit soort uitspraken doet.

CLAIRE: Ja, daar zou je het eigenlijk wel over moeten hebben.

SOFIE: Ja, het gaat toch over dat fragment, diep dat fragment dan uit en ga het niet hebben over, stel hij zou kandidaat zijn en zou hij dan nog leider worden ook, hoe zou hij als leider zijn, ja dat weet je niet, dus dan kan je er ook niet echt een discussie over voeren.

MIRJAM: Daarom.

CLAIRE: Ja, het had gekund als iemand had gezegd hij is geen leider of hij is wel een leider, maar er komt gewoon niets.

SOFIE: Maar waarom zou je er dan een discussie over voeren als dat niet eens zeker is.

CLAIRE: Ja.

SOFIE: Hij heeft een paar loze opmerkingen gemaakt bij het NOS journaal en that's it.

CLAIRE: Ja, je moet het erover hebben dat het stom is dat hij dat soort opmerkingen maakt.

SOFIE: Ja.

CLAIRE: Of zoiets.

MIRJAM: Ja.

INTERVIEWER: Oké, dan wil nog graag even van jullie allemaal een samenvatting horen van wat jullie van de drie fragmenten vonden en het liefst even één voor één en mocht iemand het er niet mee eens zijn dan kan daar wel op ingespeeld worden. Als je de drie fragmenten naast elkaar legt, wat valt je op, wat spreekt je aan?

CLAIRE: Nou het laatste fragment vind ik echt het vervelendst om naar te kijken, omdat er nou wat we net al hebben gezegd, geen discussie is. Dan daarna vond ik het eerste fragment vervelend om naar te kijken, omdat daar eigenlijk ook geen discussie is, omdat iemand helemaal de leiding neemt. Er is wel een meningsverschil maar één iemand pakt dat helemaal over dus er is geen heen-en-weergesprek. Het tweede fragment vond ik eigenlijk het prettigst om naar te kijken, omdat er dan wel een soort pingpong mechanisme is dat de één praat en dan de andere praat.

INTERVIEWER: Ja en dat is voornamelijk de discussies, en de politici zelf als je daar een oordeel over moet vellen?

CLAIRE: Ja, die de eerste kwam hij niet zo goed uit de verf, maar dan heb ik niet gelijk een oordeel over hem omdat ik wel weet dat hij wel beter kan, alleen dit was gewoon geen goede combinatie, geen goede discussie. En in de tweede of ik het nou wel of niet eens ben met Job Cohen ik zie wel dat hij wat meer weerbaar is.

INTERVIEWER: Ja.

CLAIRE: Ja, dat vind ik wel goed om naar te kijken en in het laatste ja daar vind ik eigenlijk niet zoveel van omdat ik het gevoel heb dat er eigenlijk niet zoveel gebeurt, er is geen chemie aan tafel of iets, het is gewoon een grijs vlak en blablabla.

INTERVIEWER: Oké.

SOFIE: Nou, ik vond het eerste fragment redelijk naar maar dat komt voornamelijk omdat ik een redelijk negatief beeld heb van Jort Kelder.

INTERVIEWER: Ja.

SOFIE: En ik krijg bijna medelijden met zo'n Plasterk, het is een beetje een sullig man.

CLAIRE: Ja, het is lullig.

SOFIE: Ja, dat sowieso maar ik vond het ook gewoon slecht van Matthijs van Nieuwkerk dat hij het Jort zo ver laat komen. De rol van Matthijs vond ik in het eerste fragment niet goed, de rol van Matthijs in het tweede fragment vond ik ook niet goed, omdat hij de discussie voert, maar ja dan hadden ze maar een andere tafelgast moeten regelen, maar ik vond Job Cohen sterker overkomen dan Plasterk in ieder geval en ja maar puur gewoon omdat hij kalm en rustig bleef en het laatste fragment, ja inderdaad wat jij ook al zei, daar kan je bijna niets over zeggen er gebeurt heel weinig.

CLAIRE: Ja.

SOFIE: En ja, is qua gesprek wel denk ik beter, omdat het redelijk vriendschappelijk is, maar omdat er geen discussie is, is het ook heel makkelijk om niet door iemand heen te willen praten.

INTERVIEWER: Heb je het idee dat omdat er een vriendschappelijk gesprek is dat dit niet iets zegt over de politici die daar zitten?

CLAIRE: Ja, ze kunnen zich niet echt profileren.

SOFIE: Ja, nee ik denk omdat ze iedereen een beetje op elkaar aan het wachten is, van wat vind jij, wat vind jij, dat is blijkbaar op dat moment de norm, van we zijn rustig, gezellig en we lachen een beetje, verder gebeurt er niets dus ik heb niet het idee dat ik persoonlijkheden zie.

CLAIRE: Ja.

SOFIE: Het is heel neutraal.

CLAIRE: Alsof ze met zijn allen een liedje aan het zingen zijn en dat niemand even solo pakt ofzo.

SOFIE: Ja, precies.

INTERVIEWER: En door een discussie zou je dus meer die persoonlijkheden zien?

CLAIRE: Ja, dan kan je je persoonlijkheid laten zien.

SOFIE: Want als ik precies inderdaad ook wat voor mij het duidelijkst naar voren kwam uit de eerste discussie is dat zodra het heet onder zijn voeten werd, dat Plasterk gewoon niet de capaciteit heeft om terug te vechten.

CLAIRE: Ja, Cohen wel.

SOFIE: En dan merk je wel van, in mijn ogen heeft hij dan wel een beetje een sullige uitstraling, omdat hij is verbaal niet sterk of extrovert genoeg om iets met zijn mening te kunnen doen.

CLAIRE: Ja, maar dat maakt het niet slechter, maar het is gewoon jammer.

SOFIE: Nee is niet slecht maar dan zie je in ieder geval wat iemands persoonlijkheid is en bij het laatste fragment zie je gewoon vijf exact dezelfde mensen, want ze praten op dezelfde manier en er komt geen.

CLAIRE: Ja, er stijgt niemand bovenuit.

SOFIE: Nee, het is allemaal heel neutraal inderdaad.

INTERVIEWER: Oké.

LISA: Ja het derde gesprek vond ik gewoon iedereen kwam heel vriendelijk over, iedereen zegt gewoon zijn eigen dingetje en that's it. Dus ja ik zou als dit op tv zou zijn, zou ik gewoon wegzappen omdat dit me niet echt boeit en het houd je niet echt vast om naar te kijken. Het tweede gesprek vond ik nou ja niet het best maar er was gewoon interactie.

INTERVIEWER: En dat spreekt je het meest aan?

LISA: Ja, tussen Job Cohen en Matthijs van Nieuwkerk .

INTERVIEWER: Ja.

LISA: Ja, en ieder zegt gewoon zijn ding vind ik en ja het eerste gesprek ja, Plasterk wordt gewoon in een negatief licht neergezet omdat die Jort de leiding neemt.

CLAIRE: Maar daar had Matthijs van Nieuwkerk ook echt moeten ingrijpen.

LISA: Ja, hij had moeten zeggen van oké laat Plasterk even uitpraten of Jort hou je mond.

SOFIE: Als je zo kijkt naar het eerste gesprek, tweede gesprek en derde gesprek kan je bijna wegvegen want dat ging toch nergens over dan vind ik Matthijs van Nieuwkerk gewoon geen sterk figuur om in een programma te zitten met politieke discussies, want in het eerste laat hij het gewoon gebeuren en hij doet er eigenlijk niets aan.

LISA: Hij is niet consequent.

SOFIE: En bij de tweede is hij heel erg subjectief en voert hij zelf een discussie dus ik vind Matthijs van Nieuwkerk totaal geen sterk figuur voor dit soort onderwerpen, of hij moet leren anders een gesprek te leiden.

CLAIRE: Ja, maar hij moet dat gesprek op gang brengen, dat doet hij aan de hand van dat boek omdat de schrijver er niet zat, dus hij houdt de discussie wel op gang.

SOFIE: Ja, maar dat is niet de rol van Matthijs natuurlijk.

CLAIRE: Nee.

SOFIE: Die moeten gewoon het gesprek leiden.

CLAIRE: Ja, maar hier moest hij wel, was als hij het niet deed dan was er geen gesprek, dan zou Job Cohen zeggen het zit zo en zo en dan punt.

SOFIE: Maar dat vond ik niet sterk want hij blafte er elke keer overheen en hij had eigenlijk na twintig seconden moeten merken dat die tactiek niet werkt.

CLAIRE: Eigenlijk is hij in het derde gesprek de beste discussieleider maar omdat hij gewoon vragen stelt.

SOFIE: Alleen daar gebeurt niets.

CLAIRE: Nee, daar gebeurt niets.

SOFIE: Maar los daarvan zijn rol van discussieleider wordt nog overgenomen ook omdat ze onderling aan elkaar vragen gaan stellen, dat vond ik ook niet sterk.

CLAIRE: Ja, maar dat is misschien wel leuk.

SOFIE: Ja, dat is heel leuk maar dat is gewoon, hij laat het ook gebeuren, hij kan ook zeggen van ik stel hier de vragen.

CLAIRE: Ja.

MIRJAM: Ik vind sowieso in alle drie de fragmenten de gasten niet goed gekozen.

CLAIRE: Bij elkaar, de combinaties?

MIRJAM: Ja.

SOFIE: Ja, klopt.

CLAIRE: Het kan vaak hele grappige dingen opleveren als Giel Beelen zich er opeens mee gaat bemoeien, maar die klapt ook dicht.

SOFIE: Nee, dat doet hij toch niet.

MIRJAM: Nee precies, die Jort Kelder vond ik niet goed gekozen, Giel Beelen vond ik niet goed gekozen en hierbij zitten vier mensen die eigenlijk niets met elkaar te maken hebben die over hetzelfde onderwerp iets moeten zeggen.

CLAIRE: Je had eigenlijk Jort Kelder tegenover Job Cohen moeten zetten en Giel Beelen tegenover Plasterk.

MIRJAM: Nou, dat denk ik niet.

SOFIE: Ik vind Jort Kelder überhaupt hier niet een type voor hoor want hij zal altijd zijn mening.

MIRJAM: Eruit gooien.

CLAIRE: Hij zorgt wel voor discussies.

SOFIE: Ja, hij zorgt voor discussies.

CLAIRE: Hij kan niet goed discussiëren.

SOFIE: Maar als iemand in een gesprek, tenminste nu met Plasterk is gewoon 80% Jort Kelder en 20% de andere gast.

CLAIRE: Ja, hij overruled te veel.

SOFIE: Ja en dan is het aan Matthijs om te zeggen van stop.

CLAIRE: Ja, tot daar en niet verder.

INTERVIEWER: Oké dan nog als laatste, wat denken jullie dat mensen aanspreekt in dit programma?

CLAIRE: Praat je dan alleen over dit soort fragmenten in het programma of het hele programma?

INTERVIEWER: Allebei, eigenlijk het overal en dit soort fragmenten.

CLAIRE: Ja, overal is de combinatie van het programma van het luchtige en het politieke, gewoon de samenstelling van het programma vind ik heel goed. Dat is voor iedereen toegankelijk met verschillende interesses waardoor je andere dingen ook blijft kijken.

INTERVIEWER: Ja.

CLAIRE: En dat het voor meer mensen begrijpbaar is en dat er discussie ontstaan die leuk zijn en makkelijk om te volgen, maar zodra er dus geen discussie is merk je gelijk dat het niet leuk meer is, dat wordt wel van het programma verwacht.

MIRJAM: Ja, ik vind ook wel, ik weet niet hoe lang dit programma al op tv is maar inmiddels vind ik het een afgetrapt programma worden, omdat er ongeveer iedere week dezelfde mensen zitten, dus dan is die interesse voor mij ook een beetje weg, ik hoef niet elke week Jort Kelder te zien en weet ik veel, ik hoef niet iedere week.

SOFIE: De Elfstedentocht een week lang.

MIRJAM: Ja en Jack de Vries hoef ik ook niet elke week te zien dus ik vond het misschien een jaar leuk en daar had ik zoiets van het zijn altijd dezelfde soort mensen.

CLAIRE: Maar wel leuker dan *Pauw & Witteman* en andere programma's.

SOFIE: Maar dat komt *Pauw & Witteman* is redelijk traag.

CLAIRE: Ja, droog.

SOFIE: Ja, droog maar ook traag en hier is het elke keer hele korte onderwerpen, snelle vragen.

CLAIRE: Ja, het wordt niet uitgekauwd.

SOFIE: Dat is denk ik het probleem van onze generatie, we moeten heel snel heel veel informatie hebben, veel impulsen hebben anders gaan we ons vervelen.

CLAIRE: Ja.

SOFIE: Dus daarom vind ik het wel goed dat er snel door heen gegaan wordt, soms te snel naar mijn gevoel, maar het houd je wel vast, je hoort het even aan, je krijgt veel informatie in een korte tijd.

CLAIRE: Ja.

SOFIE: Volgend onderwerp, stukje muziek ertussen.

CLAIRE: Ja, hop hop hop.

SOFIE: Soms duurt die muziek wel een minuut trouwens.

CLAIRE: Ja.

SOFIE: Dus dat vind ik wel het sterkste aan de hele opzet van het programma.

CLAIRE: Ja.

INTERVIEWER: Oké, heeft iemand nog iets op of aan te merken?

CLAIRE: Ja, ik vond het heel gezellig.

SOFIE: Nee.

MIRJAM: Nee.

LISA: Nee.

INTERVIEWER: Oké, dan wil ik jullie bedanken voor jullie deelname aan mijn onderzoek.

INTERVIEWER: Oke, nou bedankt dat jullie mee willen doen aan mijn onderzoek, aan de focusgroep. Ik zal nog even kort uitleggen waar het om gaat en wat ik doe. Momenteel ben ik voor mijn Master Media & Journalistiek aan de Erasmus Universiteit bezig met een onderzoek voor mijn Master Thesis, dit is dus voor mijn afstuderen. Het doel van mijn onderzoek is om wetenschappelijk inzicht te bieden in de manier waarop jong volwassenen betekenis geven aan beelden van politici in *De Wereld Draait Door*. Het gaat er hierbij voornamelijk om hoe je dit interpreteert en hoe je dit ervaart. Om dit te onderzoeken is het belangrijk dat jullie je eigen mening geven over de beelden die jullie straks te zien krijgen. Hierbij bestaat dus geen goed of fout antwoord. Gewoon je eerste ingeving is prima. Zoals gezegd vormen jong volwassenen die bekend zijn met *De Wereld Draait Door* dus de doelgroep van dit onderzoek. Tijdens het interview wordt er dieper ingegaan op drie fragmenten waar politici te gast zijn in *De Wereld Draait Door*. Dus eerst een fragment en daarna volgt een discussie, volgend fragment, discussie, volgend fragment discussie. Het interview zal ongeveer één uur van jullie tijd in beslag nemen en tijdens de discussie is er ruimte om uit te weiden over zaken gerelateerd aan dit onderwerp. Jullie privacy zal volledig gewaarborgd worden en alle gegevens zullen volstrekt vertrouwelijk behandeld worden.

INTERVIEWER: Oke, nou dan heb ik hier het eerste fragment. Het gaat over de bonuscultuur, het is een discussie tussen Ronald Plasterk en Jort Kelder. Ronald Plasterk is ervoor om de bonuscultuur af te schaffen en Jort Kelder is eigenlijk van mening dat, ook al schaf je dat af dat die bonussen tot wel op een andere manier.

DAAN: Doorgang vinden.

INTERVIEWER: Ja doorgang vinden, zoals bijvoorbeeld salarisverhoging, dus dat de bonussen er nog steeds wel zullen zijn maar dat het een andere vorm aanneemt, even kijken.

BRIT: Daar bedoelen ze dus mee dat er heel veel bonussen worden gegeven?

INTERVIEWER: Ja, in de bankensector voornamelijk, dus de ABN AMRO, Rabobank enzo.

DAAN: Dat ze ontslagen worden en dan vier miljoen meekrijgen.

BRIT: Ja, precies.

INTERVIEWER: Oke, het fragment duurt bijna vier minuten.

*** FRAGMENT 1 ***

INTERVIEWER: Oke, nou dat was het eerste fragment, wat was jullie eerste indruk van dit fragment?

LAURA: Nou, lekker rommelig.

BRIT: Zo.

DAAN: Ja, chaotisch inderdaad.

INTERVIEWER: Rommelig?

MICHAEL: Als hij zich op die manier van zijn populaire kant wil laten zien, dan zal hij toch eerst eens moeten leren om een fatsoenlijke discussie te voeren.

INTERVIEWER: Over wie heb je het dan?

MICHAEL: Die hoe heet die.

LAURA: Plasterk.

INTERVIEWER: Ronald.

MICHAEL: Ja, die Plasterk.

INTERVIEWER: Ja,

MICHAEL: Dan zal hij eerste moeten leren om een fatsoenlijke discussie te houden en niet door een ander heen te praten, of zorgen dat hij wel de aandacht krijgt.

BRIT: Leren uitpraten en luisteren.

MICHAEL: Want op deze manier.

DAAN: Ja, maar ik had meer het idee dat Jort door hem heen sprak dan hij door Jort.

MICHAEL: Ja, maar dan moet hij gewoon.

LAURA: Ja, maar Plasterk ging ook door Matthijs heen, ik vind wel dat duidelijk naar voren komt dat ze heel erg gedreven zijn met wat ze willen doordrijven, met de bonussen afschaffen.

INTERVIEWER: Wat betreft hun eigen standpunten?

LAURA: Ja, dat doen ze wel echt goed, hun visie zo laten zien.

MICHAEL: Maar als hij een punt wil maken moet hij gewoon zorgen dat hij eerst de aandacht vraagt, en niet zomaar wat gaan zeggen terwijl de ander nog niet uitgesproken is. Dan moet hij gewoon duidelijk maken van nou luister, ik wil even wat zeggen en ik wil dat je luistert.

LAURA: Ja, maar Jort Kelder is hetzelfde.

DAAN: Ik wou net zeggen.

LAURA: Die knalt er net zo hard doorheen en als één iemand zo gaat beginnen dan gaat de ander vanzelf mee.

DAAN: Ja, als je namelijk geduldig gaat zitten wachten tot het kind tegenover je eindelijk eens een keer zijn mond houdt, dan ben je al je tijd op televisie kwijt, en hij is daar toch wel gekomen om een soort boodschap duidelijk te maken, van hé dit en dit is ons verhaal en dat en dat zijn onze plannen

BRIT: Kan je dan niet beter, zeven minuten hem, drie minuten hem, zeven minuten hem, drie minuten hem of zoiets.

DAAN: Nee, maar ja.

MICHAEL: Op deze manier komt de boodschap niet over.

DAAN: Nee, maar je kunt een discussie niet voeren met gezette spreektijden, de deelnemers moeten elkaar de ruimte geven en als dat niet gebeurt, vaak is dat niet een teken van nou ja niet genoeg argumenten hebben om je eigen standpunten weer te geven. Dus als je zorgt dat de ander niet aan zijn argumentatie toekomt.

BRIT: Dan kan je gewoon knallen eigenlijk.

DAAN: Nou, het is eigenlijk niet de bedoeling dat iemand zijn zin kan afmaken.

LAURA: Ja.

MICHAEL: Maar het is ook een taak van Matthijs van Nieuwkerk.

DAAN: Voordat iemand eigenlijk zijn zin afmaakt.

MICHAEL: Om ervoor te zorgen dat beide partijen eigenlijk genoeg hun zegje kunnen doen.

DAAN: Ja, maar wel zonder er te veel in te springen.

MICHAEL: Ja, maar hij moet er wel voor zorgen dat Jort Kelder gewoon af en toe even zijn kop houdt, zodat die Plasterk ook fatsoenlijk aan het woord kan.

BRIT: Ja, dat er iemand de baas is, van joh even stil.

DAAN: Ja, maar ik.

MICHAEL: Daarvoor is hij de discussieleider.

DAAN: Ja, maar ik heb niet echt het idee dat er één niet echt aan het woord is gekomen, alleen de eerste paar minuten van het fragment ben je eigenlijk een soort van discussietennis aan het kijken, dan begint die een zin, dan begint die een zin en halverwege eindigt zijn zin.

BRIT: Ik heb niets van de inhoud meegekregen in het begin inderdaad.

MICHAEL: Ik heb echt heel erg geprobeerd om te luisteren wat de punten van Plasterk waren maar ik kom daar niet, ik krijg dat niet gefilterd door wat Jort Kelder allemaal zegt, wat Jort Kelder heeft gezegd is bij mij veel meer binnen gekomen.

LAURA: Ja.

MICHAEL: Dan wat Plasterk zegt.

INTERVIEWER: En waar ligt dat aan?

MICHAEL: Omdat hij niet zijn tijd pakt.

DAAN: Ja, hij claimt niet zijn plek in de discussie.

MICHAEL: Ja, hij claimt niet, hij is te zwak in die zin.

DAAN: Te beleefd bijna.

MICHAEL: Om zich te verdedigen.

DAAN: Te beleefd voor zo'n programma. Als je bijvoorbeeld bij *Pauw & Witteman* zit, ik noem maar een voorbeeld.

MICHAEL: Daar wordt gewoon heel duidelijk.

DAAN: Daar wordt die discussie wat meer bewaakt.

MICHAEL: Van nu ben jij en nu ben jij.

DAAN: Juist, en hier is het een beetje van wie het hardst schreeuwt heeft gelijk en nou ja ik ken dat wel, bij ons thuis was dat ook altijd een beetje zo, maar dan maakt het dus eigenlijk niet uit wat je zegt, want er zullen best een hele hoop mensen denken van nou die Plasterk staat niet zijn mannetje in een discussie.

MICHAEL: Nee, die komt nu gewoon een beetje zwak over.

BRIT: Maar ik vind wel.

DAAN: Dan is toch Jort Kelders missie een soort van geslaagd?

MICHAEL: Geslaagd, ja.

DAAN: Want die geloven hem niet.

LAURA: Maar ik vind Jort Kelder ook goed beargumenteren.

MICHAEL: Ja.

BRIT: Maar wat voor persoon ben je dan als je helemaal niet open staat voor andere, voor hun mening, ik zou daar veel opener, van oke waarom vind je dat dan, leg maar even uit, dat wil ik wel even horen.

DAAN: Maar het is niet zo, hij geeft niet.

MICHAEL: Hij krijgt de kans niet.

DAAN: Maar ze hebben allebei heus wel solide argumenten hoor, ik bedoel er zijn ontzettend veel voors en ontzettend veel tegens voor de bankensector, maar het gaat er dus niet om hoeveel goede argumenten je hebt maar om hoe goed je ze naar voren brengt, dat je iemand anders argumenten kan preperen als je het over een discussie hebt.

BRIT: Is ook zo.

MICHAEL: Al met al nu heeft Jort Kelder gelijk.

DAAN: Nou gelijk, ze hebben allebei een bepaalde mate van gelijk.

MICHAEL: Hij weet het zo te brengen.

BRIT: Als je dit dus in een betoog uitschrijft dan is het top.

DAAN: Nou, ik denk als ze allebei afzonderlijk hun argumenten op papier kunnen zetten dan zijn ze ontzettend overzichtelijk.

BRIT: Ja.

DAAN: Dan kan je een afweging maken.

BRIT: Precies, maar dat kan hier dus niet

DAAN: Maar, hier steken ze elkaar constant de loef af en ja dat is eigenlijk for the sake of the discussion.

MICHAEL: En maakt Plasterk niet duidelijk en bereikt hij dus niet datgene wat hij wil bereiken, want hij wil nu bereiken dat hij aan het grote publiek zijn standpunten uitlegt, zodat het begrijpelijk is voor iedereen.

DAAN: Ja.

MICHAEL: Maar al met al bereikt hij dat dus nu niet.

DAAN: Nee.

INTERVIEWER: Voor jou niet?

MICHAEL: Voor mij niet.

INTERVIEWER: Is dat voor jullie allemaal zo?

DAAN: Nou, ik denk dat is zeker grotendeels Jorts schuld, tussen aanhalingstekens, die legt gelijk de link dat hij gewoon stemmen probeert te winnen, hij heeft aan de kant van de SP gestaan, en dat hij nu gewoon stemmen wil krijgen. Een beetje dat opschuiven naar de partij waar de meeste steun voor is, een beetje dat join the winning team, en dat is waarschijnlijk helemaal niet zijn hoofdmotief en ja het zal heus wel meespelen maar heel veel mensen die een beetje kritisch zijn die denken ja, Plasterk daar zegt Jort wat.

MICHAEL: Ja.

LAURA: Ja.

DAAN: En als iemand eenmaal zo'n switch heeft gemaakt, zo'n paradigmawisseling in zijn hoofd dan ben je niet meer snel terug te winnen.

MICHAEL: Als jij twijfelt dan ga je nu naar de kant van Jort want die heeft gewoon duidelijke standpunten en die maakt duidelijk hoe wat waar.

INTERVIEWER: En wat vind je van de manier hoe hij het brengt?

MICHAEL: Jort?

INTERVIEWER: Ja.

BRIT: Nou ik heb zoiets ik vind jullie allebei helemaal niets, ik heb zoiets van jullie zijn allebei haantjes en ga een nachtje slapen en kom daarna maar weer terug, dat heb ik nu, ik kan ze allebei niet serieus nemen.

LAURA: Ik vind het goed dat hij gelijk praktijk voorbeelden geeft van hoe hij denkt dat het gaat lopen

INTERVIEWER: Ja, dat vind je sterk?

LAURA: Dat vind ik sterk.

DAAN: Nou ja, zo zien heel veel mensen het ook, van leuk die bonus afschaffen, maar wat gaat er dan gebeuren?

MICHAEL: Mensen vinden het heel lastig om zich met ingewikkelde termen een voorstelling te maken van de werkelijkheid, dus als jij komt met concrete voorbeelden, dan kunnen mensen het zich beter visualiseren en het naar hun eigen situatie vertalen.

DAAN: Ja.

MICHAEL: Dus dan is het voor veel mensen al duidelijker, terwijl als jij met allemaal ingewikkelde termen gaat smijten dan.

DAAN: Dan haken mensen af.

LAURA: Ja.

MICHAEL: Dan haken mensen af weet je, het gewone volk denkt dan van ja ik weet het niet.

DAAN: Ja, anders is het niet populistisch, zoals, daar richt je onderzoek zich op?

INTERVIEWER: Ja, gedeeltelijk.

DAAN: Dan is het niet een soort, dat vertalen, dan is het een soort van hoge politieke discussie alleen in een niet zo'n politieke omgeving.

LAURA: Ja.

DAAN: En dan raak je mensen kwijt.

MICHAEL: Ja en dan wordt het dus niet goed ontvangen en dan bereikt hij dus niet wat hij wil bereiken.

DAAN: Ja, dus als je het hebt over aansluiten met de doelgroep dan speelt Jort het hier slimmer.

MICHAEL: Ja.

LAURA: Ja.

DAAN: En de manier van spreken.

MICHAEL: En Plasterk heeft dan nu gewoon gefaald, want hij wordt nog steeds gezien als één of ander zwak figuur die niet duidelijk dat weet over te brengen wat hij wil melden.

DAAN: Maar toch heeft hij niet veel dure woorden gebruikt.

MICHAEL: Nee, maar hij kwam er gewoon niet lekker doorheen, omdat zijn standpunten waarschijnlijk ja op een andere manier zijn samengesteld, en hij weet dat nu niet goed te vertalen.

DAAN: Ja, ik denk dat het grootste gedeelte te maken heeft, nogmaals zoals jij net zei, als je ze allebei een betoog laat schrijven, zouden ze allebei kloppen als een bus, dan zou je ja knikkend lezen, van ja inderdaad.

BRIT: Ja en dat heb ik dus wel nodig, want hier kan ik niets mee.

DAAN: Nou ja, er zal altijd een groep mensen zijn die dat niet prettig vindt, maar als je ze tegen elkaar zet is het dus niet meer de vraag wie er gelijk heeft, maar.

BRIT: Ja, dat is ook zo.

DAAN: Maar wie er het slimst de ander een beetje gekscherend kan neerzetten zonder hem echt openlijk te beledigen.

BRIT: Ja, want er leiden meer wegen naar Rome natuurlijk.

DAAN: Ja, er zijn meer wegen die naar Rome leiden en als jij ervoor kan zorgen dat andere mensen hem een klein beetje uitlachen aan het begin al. Pim Fortuyn kon dat ook ontzettend goed, die kon

ook met zo'n halve opmerking iemand al een beetje onder de tafel praten en daar kon hij echt de meest zinnige dingen zeggen, maar het publiek geloofde het eigenlijk al niet meer.

LAURA: Ja.

MICHAEL: Ja, maar dat is precies hetzelfde wat Wilders nu doet.

DAAN: Ja die kan dat ook, nou ja ik vind niet dat hij dat goed kan.

MICHAEL: Die kan ook heel sterk iets neerzetten voor mensen die al aan de twijfelende kant staan of die enigszins in zijn standpunt meegaan, gelijk laten roepen van hij heeft gelijk en we gaan ervoor.

DAAN: Weet je wie dat ook heel goed kon? Adolf Hitler.

MICHAEL: Ja, nou lastig verhaal dus.

DAAN: Ja, maar wil dat zeggen dat hij dan gelijk heeft?

MICHAEL: Nee, maar je moet het goed weten te brengen.

DAAN: Precies en dat is hier hetzelfde zeg maar, als je het publiek aan je hand hebt, in zo'n situatie dan win je ongeacht wat je zegt.

BRIT: Dat vind ik dus ook.

MICHAEL: Natuurlijk.

DAAN: Tenminste je moet het bont maken wil je het dan nog verpesten.

MICHAEL: Ja maar kijk, ik weet helemaal niets van dat hele bonussysteem want dat is gewoon, niet iets wat voor mij prioriteit heeft om me daar mee bezig te houden en als ik nu naar deze discussie luister dan denk ik Jort heeft gelijk, ik ben voor Jort.

DAAN: Ik zou wat meer aan Plasterks kant staan, hij praat wat kalmer, en ik ben er ook wel voor, wat Jort zegt het is deel van de maatschappij en het hoort er gewoon bij dan. In mijn vakgebied moeten we ook ontzettend gaan inbinden, want we kunnen niet meer alles bij de zorgverzekeraar declareren, maar gaan wij dan allemaal maar zeggen ja maar we willen alles blijven declareren, want ik ben in dit vak gegaan, omdat ik dacht er zoveel geld te kunnen gaan verdienen, ook al is dat niet in the best interest van alle mensen. Dus waarom zou de bankensector dat dan wel mogen, ik vind niet dat dat een legitiem argument is om te zeggen we zijn het zo gewend.

LAURA: Ja, maar ik heb niet echt goede argumenten van Plasterk gehoord waarom hij het nou wel.

INTERVIEWER: Met wie ben jij het eens?

LAURA: Zonder achtergrondinformatie ben ik het eerder met Plasterk eens, omdat ik vind het gewoon hele achterlijke bonussen, ze zijn gewoon veel te hoog.

INTERVIEWER: En jij?

BRIT: Ik weet de namen even niet.

DAAN: Plasterk is de man in het pak en de man met de bretels is Jort Kelder.

BRIT: Ik vond ze allebei niet heel, ik heb er nog niet echt uit kunnen kiezen eigenlijk.

INTERVIEWER: Dit is Plasterk.

BRIT: En die ander is Jort Kelder.

DAAN: Dat is die gast van de Quote 500.

INTERVIEWER: Dat is dan de expert.

DAAN: De ervaringsdeskundige.

BRIT: Nou ik weet te weinig van het onderwerp om een kant te kunnen kiezen.

INTERVIEWER: En wat vond je van de discussie? Als je je bij iemand moet aansluiten?

BRIT: Nou.

INTERVIEWER: Wat sprak je het meeste aan?

BRIT: Nou, die met het lange haar die was wel iets rustiger volgens mij, klopt dat?

DAAN: Ja, die kwam iets nonchalanter over inderdaad.

BRIT: Die ander die knalde er echt overal doorheen dan heb ik echt zoiets van ja doe.

MICHAEL: Ik vond Jort wel gedreven en hij weet zijn boodschap gewoon duidelijk over te brengen, omdat hij overtuigd is van zijn boodschap.

LAURA: Ja.

BRIT: Hij weet wel wat hij wil ja.

MICHAEL: Terwijl Plasterk daarin een stuk onzekerder overkomt en daarom zijn boodschap niet lekker overbrengt.

DAAN: Nee, ik vind dat tijdens de discussie hij zijn kalmte doet bewaren en dat getuigt voor mij wel van hij heeft zijn zaakjes gewoon op orde.

MICHAEL: Natuurlijk hij komt wel gewoon aan het woord.

DAAN: Want een schreeuwend kind daar wordt je snel paniekerig van, en dat is Jort dan is mijn optiek in deze situatie, maar hij zegt van ik snap het inderdaad dat het een gewoonte is en dat ze het gewend zijn maar dat wil niet zeggen dat we er mee door moeten gaan. De bank die is gered met belastinggeld dus dan heeft de staat daar iets over te zeggen, de staat koopt de ING.

LAURA: ABN.

INTERVIEWER: Ja ABN.

MICHAEL: Ik dacht de ING.

DAAN: Dus kan je niet zonder meer blijven zeggen van dat bonusbeleid, dat salarisbeleid dat moet blijven, want dat zijn we gewend, want dan kan de staat ook gewoon zeggen van ja dan geven we jullie gewoon geen geld, maar dat kunnen ze niet maken omdat dan de sector omvalt en dan zijn heel veel mensen hun geld kwijt.

LAURA: Ja.

DAAN: Dus ze moeten er een soort van in, dan vind ik ook dat de banken de verantwoordelijkheid moeten nemen door te zeggen van oke dan kunnen we het niet meer maken om, het zijn geen eens

uitzonderlijke werkzaamheden wat die mensen doen, want zo'n bank gaat naar de kelder, dan is er toch iets niet goed gegaan, hoe kan je dan iemand belonen, wie dan ook.

LAURA: Ja.

DAAN: Zo'n bank functioneert dan toch niet.

INTERVIEWER: Jij bent het daarmee eens?

BRIT: Ja.

DAAN: Dan ga je ze toch niet extra belonen, van je hebt het verkloot maar hier heb je nog een beetje geld, of een beetje geld, doe maar vijf miljoen meenemen, we hebben toch zat liggen, nee dat is niet het geval, want als iemand, Jan met de pet zijn geld gaat halen, dan is dat allemaal moeilijk, rente moet omlaag en spaargeld lastig.

LAURA: Ja.

INTERVIEWER: Zijn jullie het daar ook mee eens?

MICHAEL: Ja, want zoals Daan het nu verwoord dan denk ik ja dat klinkt veel beter, dan wat net vermeld werd in de discussie.

DAAN: Ja, maar dat komt ook omdat niemand hem in de rede valt, met soort schunnige grapjes.

BRIT: Ja. maar dat is dus denk ik nodig.

DAAN: Ja, maar dat doet afbreuk aan datgene wat je wil vertellen.

BRIT: Ja maar dat doet afbreuk aan ook de inhoud, want ze worden de hele tijd afgebroken.

DAAN: Ja, je kan niet een mooi klein mini betoogje opbouwen want dan kom iemand er weer tussen door.

BRIT: Nee.

LAURA: Nee.

DAAN: Van ja, maar dat gaat in de praktijk niet zo.

BRIT: Moet jij weer gaan nadenken waar je was gebleven.

MICHAEL: Maar moet Plasterk gewoon niet zeggen, luister ik leg het even uit zus en zo zit het?

INTERVIEWER: Hiervoor hebben ze allebei een momentje gehad om te zeggen ik vind dit, ik vind dit en dit is de discussie die eruit voort komt.

LAURA: Oke.

INTERVIEWER: Dus het gaat hier ook echt om de discussie zelf.

MICHAEL: Nou dan komt Plasterk gewoon niet zo sterk naar voren in de discussie.

INTERVIEWER: En wanneer vinden jullie een discussie goed of slecht? Welke criteria stellen jullie daaraan?

DAAN: Uitpraten vind ik één van de belangrijkste.

BRIT: En ook luisteren.

DAAN: En ook luisteren, dus niet alleen maar wachten totdat iemand klaar is met praten en dan je eigen punt weer herhalen, maar echt.

BRIT: Niet zo van één, twee, drie.

DAAN: Ja van wachten op het punt, en dat punt is dan je startsein maar echt luisteren naar iemand, je kan iemand beter aanvallen op zijn argumenten dan dat je met je eigen argumenten probeert beter te zijn, want je kan als je iemand anders argumenten ontkracht, dan ontnem je zijn wapens, want je kan zelf ook wel hele goede argumenten meenemen.

MICHAEL: Ja, precies.

DAAN: Maar goede argumenten, tegen goede argumenten maakt een spannende strijd.

BRIT: Eigenlijk een soort estafette met, je band dan in teamverband, je moet elkaar toch helpen zeg maar.

INTERVIEWER: Jij wilde nog iets zeggen?

DAAN: Nou, een goede discussie is voor mij dat je met heel veel goede argumenten komt en dat die ontkracht worden door de één of de andere partij.

MICHAEL: Ik denk dat je goed moet luisteren naar elkaar en dat je terug moet koppelen naar argumenten die iemand zei, zoals hij net zei.

DAAN: Van terugkomend op je argument.

MICHAEL: Ja, terugkomend op je argument wat je net zei over dat en dat.

BRIT: Dat die persoon zich dan ook geluisterd voelt.

MICHAEL: Ja, dat inderdaad er wordt naar me geluisterd.

INTERVIEWER: En in hoeverre kwam dat tot uiting in dit fragment?

MICHAEL: Niet.

BRIT: Zero.

DAAN: Heel weinig eigenlijk, want ik denk dat ze het heel weinig met elkaar eens zijn, misschien hebben ze het ook niet echt over dezelfde dingen maar met de bonuscultuur er niet hetzelfde mee bedoelen en dan ga je een beetje langs elkaar heen.

LAURA: Dit is gewoon een welles nietes spelletje.

DAAN: Praten.

MICHAEL: Ja.

DAAN: Ja, een klein beetje wel ja.

MICHAEL: Ja, maar ik zei dat en hij zei dat en ik zei dat.

LAURA: Nee dat is niet zo, ja dat is wel zo.

DAAN: Ja een beetje een soort discussietennis, vooral aan het begin, wel niet wel.

INTERVIEWER: Oke, jullie zeiden al de discussie zelf kan beter en is niet echt goed?

LAURA: Nee.

MICHAEL: Nee.

INTERVIEWER: Spreken dit soort discussies jullie wel aan?

BRIT: Nee.

INTERVIEWER: Zou je hier vaker naar kijken?

LAURA: Ik vind het wel leuk om te zien.

INTERVIEWER: Waarom?

LAURA: Dan zie je toch een beetje hoe een politicus is, er is nu ook ik weet niet precies wie het is en hoe ze heet, maar volgens mij van de PvdA willen ze ook iemand naar voren schuiven maar die vrouw kan echt totaal niet debatteren, echt helemaal niet en die wordt door iedereen in de zeik genomen, en dan weet je gewoon dat gaat het niet worden, en als zij dan bij zo'n programma komt te zitten.

DAAN: Dan wordt de vloer met haar aangeveegd.

LAURA: Dan is het gewoon duidelijk van stem maar niet op mij.

MICHAEL: Ja, er was een tijdje geleden ook zo'n gast.

LAURA: En ik vind Plasterk wel gewoon als een politicus overkomen gewoon rustig en nette termen gebruikt en alles.

INTERVIEWER: Ja.

LAURA: Dus ja voor mij is het nog steeds een goede politicus, maar voor mij is het geen goede voor zo'n discussie met iemand die maar gewoon blijft knallen.

DAAN: Ja.

INTERVIEWER: Dus als ik het goed begrijp, wat je wil zeggen, dat je de discussie wel leuk vindt, omdat het iets zegt over de politicus zelf, je leert de persoonlijkheid?

LAURA: Ja.

INTERVIEWER: Je ziet dus meer dan alleen het traditionele beeld.

DAAN: Beetje de persoon achter het gezicht.

INTERVIEWER: Juist.

LAURA: Ze moeten toch snel zijn in zo'n discussie.

DAAN: Ja want je moet on your feet kunnen denken.

LAURA: Want in de Tweede Kamer hebben ze alles al op een rijtje en dan weet je gewoon wat ze gaan zeggen en nu worden ze van alle kanten aangevallen.

DAAN: Het is meer improviseren.

MICHAEL: Een tijdje geleden was er inderdaad ook zo'n gast en die had zijn vragen voorbereid en toen bleek dus dat hij de helft van die vragen verkeerd voorbereid had, ja die ging gewoon voor gaas.

LAURA: Ja.

MICHAEL: Weet je, dan sta je daar met je bek vol tanden en dan .

INTERVIEWER: Vragen in de Tweede Kamer?

MICHAEL: Nee, dat was ook bij *De Wereld Draait Door*.

INTERVIEWER: Oke.

MICHAEL: En dan heb je het voorbereid en dan klopt de helft gewoon niet.

DAAN: Ja, en dan kan je ook niet zeggen van oh juf ik dacht dat de vraag anders werd gesteld.

MICHAEL: Nee.

DAAN: Dus, het is gewoon doorprikken tot je op de grond ligt.

MICHAEL: Ja, maar ik heb het een uur geleden nog gekeken, hebben we dan zoveel miljard meer schuld, hij had gewoon de Nederlandse staatsschuld gewoon fout, ja daar ga je dan.

DAAN: Dan moet je gewoon altijd even het CBS bellen.

MICHAEL: Ja.

INTERVIEWER: Is er naast de persoonlijkheid nog iets wat jullie leren van deze discussie? Of wat nieuw voor jullie is?

LAURA: Nou ik kom, door programma's zoals dit het meest achter visie van politieke partijen, ik ga niet op internet kijken.

MICHAEL: Het is laagdrempelig.

LAURA: Ja.

MICHAEL: Wat dat betreft denk ik wel dat het z'n doel bereikt, om aan het normale volk hun boodschap over te brengen.

INTERVIEWER: Ja.

MICHAEL: Informeren over je standpunten en dergelijke, wat hij ook zegt ik ga niet op internet kijken wat alle programma punten precies zijn, want dan ben je uren bezig met het vinden, welke partijpunten jou aanspreken, en op deze manier heb je als dit soort discussies vaker gehouden worden en niet alleen tijdens de verkiezingstijd ben je gewoon het hele jaar door geïnformeerd over wat er nou eigenlijk in de politiek speelt.

INTERVIEWER: Dus ondanks dat de discussie, volgens jullie, redelijk aan de slechte kant is zouden jullie hier wel vaker naar kijken om geïnformeerd te blijven?

MICHAEL: Ja.

LAURA: Ja.

DAAN: Maar waarom hier dan wel naar en niet naar iets anders waar zo'n discussie bijvoorbeeld heel gestructureerd is?

BRIT: Dat zou ik dan liever doen.

MICHAEL: Omdat ik dat vaak minder leuk vind, gewoon.

DAAN: Omdat hier gewoon nog filmpjes tussendoor komen en de *Tv Draait Door*.

INTERVIEWER: Ben jij het er ook mee eens?

DAAN: Nou ik heb ook wel een beetje een korte spanningsboog, zeker als het zo'n discussie betreft, als een discussie als dit dertig minuten door gaat dan ben je me na vijf minuten kwijt.

MICHAEL: Ja.

DAAN: Dan ga ik gewoon zappen.

MICHAEL: Ja, ik studeer geen politicologie en ik ben ook niet.

DAAN: Nee, maar ik stel misschien wat hogere eisen aan het voeren van een discussie zeg maar, ik wil wel gewoon dat het gewoon netjes gebeurt, anders denk ik ja gast waar zijn we nou mee bezig.

LAURA: Maar bij *Pauw & Witteman* vind ik het echt een beetje te langzaam gaan, daar val ik ook zowat bij in slaap.

BRIT: Ja, dat is waar.

DAAN: Ja, maar daarom is dat waarom ze dit infotainment noemen zeg maar, er komt informatie bij kijken maar het is ook entertainen.

BRIT: Ja, klopt.

DAAN: En dan kan je ook zeg maar die kleine blokjes steeds makkelijker te behappen.

LAURA: Ja.

DAAN: Dan die hele lange trage discussies.

MICHAEL: Van die verslagen, van die Tweede Kamer verslagen, dat is in de ochtend geloof ik

BRIT: Nou, ik zou het gewoon liever lezen, dat vind ik overzichtelijk, maar aan de andere kant, ja ik ga ook niet in mijn vrije tijd zo'n stuk lezen dan zet je net zo makkelijk zo'n tv programma aan.

MICHAEL: Het staat dan toch aan, de tijdstip dat het uitgezonden wordt is gunstig dus waarom niet.

DAAN: Ja, en het is leuk.

INTERVIEWER: Oke, ik ga jullie onderbreken, want anders duurt het te lang voor dit fragment, we gaan door naar het tweede fragment, ik heb voor het eerste fragment nu voldoende informatie. Het tweede fragment gaat over de discussie tussen Job Cohen.

BRIT: Dit is Job Cohen?

INTERVIEWER: Nee dat is Giel Beelen.

MICHAEL: Dat is Giel!

DAAN: Je bent goed op de hoogte.

INTERVIEWER: Die zie je zo. Dit is de tafelgast Giel Beelen, en natuurlijk de tafelheer Matthijs van Nieuwkerk zit aan tafel,

BRIT: Ik moet zeggen dat ik dat wel dacht.

DAAN: Goede redding.

INTERVIEWER: Je herkent hem zo. Het bezoek van Job Cohen komt voort uit het bezoek van oud PvdA lid Willem Vermeend die de avond daarvoor te gast is geweest en hij heeft een boek geschreven 'Het Minderheidskabinet' en die heeft hij de avond ervoor toegelicht in de uitzending en

hij had best wel hard kritiek op Job Cohen. Dus ze hebben nu deze avond Job Cohen gevraagd voor zijn reactie op die kritiek en hoe hij daar mee omgaat. Deze duurt drie minuutjes.

LAURA: Mag ik vragen van wanneer is deze.

INTERVIEWER: Dit is een wat oudere, die andere twee fragmenten zijn vrij recent.

MICHAEL: Job Cohen die heeft het uiteindelijk natuurlijk niet gered.

INTERVIEWER: Nee, dit is voor zijn aftreden inderdaad.

*** FRAGMENT 2 ***

INTERVIEWER: Oke, dit was het tweede fragment, wat vonden jullie ervan?

BRIT: Veel beter, veel rustiger, veel relaxter.

INTERVIEWER: Ja.

BRIT: Ja, hij pakt ook gewoon zijn tijd, maar hij heeft een bepaald soort zelfvertrouwen wat er gewoon is en niemand gaat er ook tussendoor.

INTERVIEWER: Ja.

BRIT: Het is gewoon van ja laat me nog even doorpraten, blablabla, hij weet wat hij doet en hij staat ook open voor wat, hoe heet hij.

INTERVIEWER: Matthijs van Nieuwkerk.

BRIT: Wat Matthijs vindt, daar staat hij ook open voor, want hij laat hem ook wel.

MICHAEL: Ik vind het wel mooi dat hij tot drie toe een zin begint, ondanks dat Matthijs van Nieuwkerk hem ontbreekt, omdat hij gewoon zijn standpunt duidelijk wil maken.

LAURA: Ja.

DAAN: Hij laat zich niet van de wijs brengen.

BRIT: Ja, dat bedoel ik.

MICHAEL: Dat wilde ik zeggen inderdaad, hij laat zich niet van zijn stuk brengen al vind ik wel dat Matthijs van Nieuwkerk, ik weet niet wat zijn rol hierin is

INTERVIEWER: Officieel ook als discussieleider.

MICHAEL: Ja, en ik vind dat hij zich daar veel te fel in uit.

LAURA: Ja.

MICHAEL: Want als discussieleider moet hij neutraal blijven en dat doet hij in dit geval absoluut niet, want Giel Beelen komt hier niet aan het woord, en het lijkt mij dat het idee is dat het een discussie moet zijn tussen Giel Beelen en Job Cohen.

BRIT: En dat moet wel?

MICHAEL: Wat hun standpunten zijn en dat Matthijs van Nieuwkerk daar als neutrale persoon tussen moet staan, terwijl Matthijs van Nieuwkerk, die reageert veel te fel hier en die moet helemaal geen mening verkondigen en dat doet hij op deze manier wel.

DAAN: Nou, volgens mij verkondigt hij niet echt een mening.

MICHAEL: Nou.

DAAN: Hij probeert Job Cohen natuurlijk wel een beetje naar het uiterste van zijn kennis of van zijn comfort zone te brengen.

LAURA: Ja.

DAAN: Op discussie gebied want het is niet de bedoeling dat Matthijs van Nieuwkerk iedereen keurig zijn zegje laat doen en dat iedereen zegt van nou.

MICHAEL: Nee, natuurlijk niet.

DAAN: Het is zijn taak, voor de entertainmentwaarde van het programma is het ook zijn taak.

MICHAEL: Ja.

DAAN: Om Cohen een beetje te laten zweten, en als de gasten dat niet doen dan moet hij dat gewoon doen.

MICHAEL: Ja, maar hij geeft Giel hier niet eens de kans.

BRIT: Nee, maar.

MICHAEL: Die gast heeft nog geen woord gezegd.

DAAN: Nee, maar dit is niet het hele fragment natuurlijk.

INTERVIEWER: Wacht even, het ligt er wel aan wie er zit, want in het vorige fragment heeft Jort Kelder heel veel kennis van economische dingen en Giel Beelen is gewoon een radio DJ en die moet gewoon, dan moet je niet beginnen over de economie ofzo.

MICHAEL: Ik moet eerlijk zeggen.

LAURA: Meestal als Giel erbij zit, dan zegt hij af en toe wat tussendoor om nog één vraag extra te stellen ofzo, maar het is over het algemeen dat Matthijs meer een discussie heeft of meer een aanval voert op zijn gast.

MICHAEL: Maar aan de andere kant Giel Beelen is radiopresentator dus die zal toch wel algemene kennis hebben van.

DAAN: Ja, dat is natuurlijk elke dag op het nieuws, dat wordt voorgelezen, hij zit daar dicht op.

MICHAEL: Precies, hij zal zich daar toch wel een beetje mee bezig houden, ik bedoel.

LAURA: Ja, maar hij is heel breed zeg maar.

MICHAEL: Ja.

LAURA: En Matthijs die kan en breed en diep gaan, zeg maar.

MICHAEL: Ja kijk, Giel is gewoon breed en zijn kennis gaat niet diep maar ik neem aan dat hij er best wel iets over te zeggen heeft en er een bepaalde mening over heeft.

LAURA: Maar ik denk niet dat hij een hele discussie kan voeren met Job Cohen, omdat hij gewoon te weinig van de hele politieke situatie afweet.

DAAN: Ja.

MICHAEL: Nou dat heb ik precies hetzelfde.

BRIT: Ja, hij kan het gewoon niet bijhouden.

MICHAEL: Ik heb precies hetzelfde in dit geval, ik zou hier geen fatsoenlijke discussie over kunnen voeren, weet je, ik heb helemaal geen idee.

INTERVIEWER: Als jij voor Giel zou zitten?

MICHAEL: Dan zou ik daar ook zo zitten als Giel en net zo stil zijn, waarschijnlijk.

INTERVIEWER: Ja.

MICHAEL: Maar aan de andere kant, ik vind Job Cohen, hij komt hier wel duidelijk naar voren, hij brengt wel duidelijk zijn punten naar voren, hij brengt het netjes over, hij geeft aan of hij het er wel of niet mee eens is, hij is ook gewoon eerlijk.

LAURA: Ja.

DAAN: Ja, want Matthijs van Nieuwkerk die zegt eigenlijk van, je geeft ze eigenlijk de ruimte om over rechts te gaan, en hij zegt dan ja dat heb ik inderdaad gedaan en soms moet dat, want als ze niet willen, als ze niet willen regeren dan gaan ze het toch niet doen, je kan ze niet dwingen, je kan ze wel de ruimte geven om te realiseren dat dat niet zo slim was en dan komen ze vanzelf wel weer terug.

BRIT: Ja, precies.

DAAN: Een beetje wat een ouder zegt tegen zijn kind, van niet de kachel aanraken want dat is heet dan hem er constant weghouden of je laat hem er keer tegenaan lopen en dan is het auw heet en dan komt hij vanzelf terug.

BRIT: Ja.

MICHAEL: Precies.

DAAN: Het is een beetje zo'n.

BRIT: Precies hetzelfde is het.

DAAN: Beetje zo'n zelfde principe en ja alleen in de politiek zit natuurlijk iedereen met zijn neus erbovenop en dan krijg je heftige kritiek over je heen, als het kind zich brandt, het middenkabinet.

MICHAEL: Ja .

DAAN: Minderheidskabinet.

MICHAEL: Maar ja, wie zijn billen brandt.

LAURA: Maar toch zoals het nu klinkt, vind ik Job Cohen, ja hoe zeg je dat, je voelt al dat hij niet helemaal zijn mannetje gaat staan, in de toekomst.

DAAN: Beetje suf.

MICHAEL: Ik vind het een sympathieke vent.

DAAN: Maar eigenlijk niet.

INTERVIEWER: Ja, want wat jij net zei voor het fragment, dit is voor zijn aftreden.

MICHAEL: Ja.

INTERVIEWER: Heeft dat invloed op hoe je hem nu ziet in dat fragment?

BRIT: Ja, dat denk ik wel.

LAURA: Nou bij mij, nu vind ik het veel duidelijker overkomen. Ik wist wel dat het eigenlijk een ventje was die een soort van gepest werd in de politiek, om het maar zo te zeggen.

DAAN: Ja they have taken his lunch money.

LAURA: Ja precies, het begint eigenlijk al gelijk van ja je hebt ze over rechts laten gaan, ja dat heb ik laten gebeuren, dan klink je eigenlijk al als een sulletje.

DAAN: Slap.

MICHAEL: Ik vind hem altijd wel een beetje, ik vind hem overkomen als een sympathieke vent, maar wat je zegt eigenlijk een beetje een lulletje, hij laat te veel over zich heen komen.

DAAN: Hij doet me aan Lambiek denken van *Suske & Wiske*.

MICHAEL: Hij is gewoon een goezak.

BRIT: Ja, maar ik vind het juist goed, want hij staat dus open voor andere meningen, dat vind ik op zich wel fijn.

MICHAEL: Ja, hij is gewoon het slimste jongetje van de klas die altijd.

DAAN: Maar hij wordt wel gepest.

MICHAEL: Ja, die altijd anderen zijn huiswerk over laat schrijven, weet je wel, en daar maakt hij geen vriendjes mee, het is wel een sympathieke gast maar of je er nou echt matties mee wordt.

LAURA: Ja, hij laat te veel gebeuren.

DAAN: Maar als je een sympathieke gast bent dan maak je hem af, dat is voor mij een beetje wat sympathie inhoud. Binnen de politiek moet je natuurlijk ook een beetje wortels hebben en nu lijkt het een beetje of hij met alle winden meewaait.

BRIT: Hij heeft te goede bedoelingen.

DAAN: Een beetje naïef misschien.

MICHAEL: Er wordt misbruik van hem gemaakt, misbruik van zijn goedheid.

DAAN: Of misschien is hij er gewoon klaar mee, hij heeft best wel een lange periode gehad dat van weet je wat zoek het lekker uit en misschien zei hij dat ook van misschien moet je het eerst even over rechts uitzoeken: van zorg maar eerst dat je weet wat je daar kan of niet kan, en dan praten we wel verder. Als je niet met Geert Wilders, daar eindigde hij ook mee, als je niet met Wilders wil regeren dan hoeft dat niet want ik ben er, dan kan je met de PvdA regeren want daar komen we echt wel uit.

LAURA: Ja.

DAAN: En ze wilden natuurlijk graag Wilders erbij zodat de VVD mee zou gaan en dan hebben ze gewoon een grotere meerderheid, maar ja je hebt de kans om dat middenkabinet te vormen dat is dus nu niet gebeurd, omdat ze toch in overeenstemming zijn gekomen met Wilders, maar we weten allemaal hoe lang dat geduurd heeft.

INTERVIEWER: Ja, nog even de rol van Matthijs van Nieuwkerk als discussieleider.

MICHAEL: Hij gooit goed olie op het vuur, dat zeker.

DAAN: Ja, de enige in dit geval.

MICHAEL: Ja, weet je hij pusht hem wel tot het uiterste en hij probeert zoveel mogelijk eruit te krijgen.

DAAN: Hij probeert Job Cohen een beetje uit balans te brengen.

MICHAEL: Ja.

DAAN: En ik vind dat hij hem inderdaad goed herstelt, want hij zegt inderdaad van drie keer van nee nog even laat me even mijn zin afmaken, en pas na twee keer laat van Nieuwkerk het toe.

MICHAEL: Ja.

DAAN: Dus hij zit in zijn rol als opruier zit hij er goed in, hij wordt niet beledigend maar hij is gewoon heel kritisch in wat hij zegt, maar Cohen gaat daar op zich redelijk mee om.

INTERVIEWER: Dus als ik aan jou vraag hoe vind je dat Job Cohen met de kritiek omgaat dat Matthijs van Nieuwkerk via die Willem Vermeend dan aan hem vertelt?

DAAN: Ja het is zo, hij reageert niet echt heel erg inhoudelijk maar er is eigenlijk echt één antwoord dat hij in dit fragment geeft.

INTERVIEWER: Het is aardig ontwijkend.

DAAN: Nou het is niet precies ontwijkend, hij gaat wel op één antwoord af en hij wordt een paar keer van zijn stuk gebracht, probeert van Nieuwkerk, maar hij herpakt zich en hij maakt zijn zin af en hij maakt zijn punt duidelijk, alleen wat ik altijd wel belangrijk vind in een discussie is dat zelfs als je een andere invalshoek krijgt dat je ook daarin het zo kan draaien of zo kan vertellen dat je argument dus kloppend is.

INTERVIEWER: Ja.

DAAN: En nu heb ik meer het idee dat hij koste wat het kost op zijn eigen koers wil blijven omdat dan datgene wat hij zegt heel erg klopt.

MICHAEL: Hij heeft gewoon een aantal punten die hij wil verkondigen en hij wil dat proberen koste wat het kost.

LAURA: Ja.

DAAN: Nou, een beetje het idee dat hij het antwoord uit zijn boek heeft geleerd.

INTERVIEWER: Ja.

DAAN: Zo van letterlijk dat wat in het boek staat wil hij vertellen.

MICHAEL: Ja precies dat zeg ik, hij heeft een aantal partijpunten.

LAURA: Hij wijkt niet af van de stof.

DAAN: Hij kan niet met de stof spelen.

BRIT: Nee, precies.

DAAN: Het is misschien een beetje wat statisch.

MICHAEL: Nou kijk hij is misschien dan wat statistisch en dat zou je als een negatief, ik bedoel als je zegt statisch dan benader je het ietwat negatief.

DAAN: Nou, ja.

MICHAEL: Maar aan de andere kant kan je ook zeggen dat hij stabiel is en rustig blijft en zich goed herpakt en dat je het dan wel weer op een positievere manier benadert.

INTERVIEWER: Dus volgens jou heb je twee manieren om daarnaar te kijken?

MICHAEL: Ja, het is ook wat Daan zegt hoor.

DAAN: En in een discussie vind ik dynamiek eigenlijk belangrijker, zeg maar dat wat Jort en Plasterk te veel hadden, die hadden eigenlijk te veel dynamiek en te weinig inhoud.

MICHAEL: Ja.

DAAN: En hier is het wel heel erg statisch weer.

LAURA: Ja.

MICHAEL: Ik denk dat Cohen tegen, wie hadden we net, Jort Kelder dat lijkt mij een stuk interessanter.

DAAN: Nee, volgens mij wordt Cohen helemaal onder de tafel gepraat.

LAURA: Ja, dan wordt het meer een sulletje.

DAAN: Ja, omdat hij meer het sulletje is gewoon.

MICHAEL: Ja, maar toch lijkt dat me interessant.

DAAN: Ja, maar in een discussie moet je toch een beetje vuur met vuur bestrijden, anders sta je de hele tijd te wachten tot de persoon.

LAURA: Ja.

DAAN: Die steeds door jou heen praat weer uitgepraat is.

BRIT: Ze praten gewoon door elkaar heen. Ik denk dat ze gewoon allebei gaan knallen.

DAAN: Ja maar dan moet die van Nieuwkerk ingrijpen, ik denk dat van Nieuwkerk dat misschien meer zou moeten doen in een discussie met Cohen en Kelder dan.

MICHAEL: Ja.

DAAN: Dan in een discussie met bijvoorbeeld.

MICHAEL: Want Cohen zegt net wel vaker van hé laat mij nou eens uitpraten iets wat ik bij Plasterk miste en ik denk dat.

DAAN: Ja die zei dat wel, maar die hoorde je het slechtst omdat Jort Kelder heel hard aan het praten was.

MICHAEL: Ja, maar ik denk dat dat dan van Cohen naar Kelder toe dat dat veel meer indruk zou maken, toch ik denk dat Jort Kelder daar meer respect voor zou hebben, ondanks.

LAURA: Nee, dat denk ik niet.

DAAN: Nou.

MICHAEL: Die hem onder de tafel praat.

DAAN: Weet ik niet, want volgens mij.

INTERVIEWER: Wacht heel even.

LAURA: Ik vind Matthijs van Nieuwkerk heel goed discussies leiden als iemand te erg onderbroken wordt iedere keer, dan grijpt Matthijs van Nieuwkerk negen van de tien keer wel in en zegt hij nee maar vertel jij nou even dit.

INTERVIEWER: En dat vind je sterk?

LAURA: Ja, dat vind ik dat hij dat heel erg doet, niet in dit fragment of in het vorige fragment.

DAAN: Ja, maar die twee konden elkaar wel de baas.

LAURA: Ja.

INTERVIEWER: Dus die rol als discussieleider zie jij wel.

LAURA: Ja. ik vind hem wel een goede discussieleider in het algemeen.

MICHAEL: Jawel.

INTERVIEWER: Over het algemeen?

LAURA: Ja, hier vind ik hem geen goede discussieleider, hier is hij meer een journalist, zeg maar.

DAAN: Ja, een deelnemer.

INTERVIEWER: Oke, dit soort discussies in vergelijking met de andere discussie die jullie net gezien hebben, spreekt dit jullie meer aan?

BRIT: Ja, meer.

LAURA: Nee.

DAAN: Nou ik weet niet dit is meer, dit heeft wel een wat hoger informatief gehalte en op zich, er is helemaal niets mis mee, maar dit is ook iets wat zich in het verleden heeft plaatsgevonden zeg maar, dus er is een soort retrospectief op deze discussie gevoerd, van had je niet beter, maar dat andere is iets over wat gaat gebeuren, wat staat er te gebeuren, dat is iets over de gevolgen voor als je voor die partij stemt.

LAURA: Ja.

DAAN: Als je bijvoorbeeld in de bankensector zit dan kijk je al heel anders naar dat soort discussie, dan denk je ja dikke vinger dat je aan mijn bonussen gaat komen.

INTERVIEWER: Ja.

DAAN: Dan sta je veel sneller aan Kelders kant, terwijl.

BRIT: Ja.

DAAN: Je dondersgoed weet dat de argumenten die Plasterk aandraagt eigenlijk wel steek houden als je het gaat narekenen en doorrekenen, maar je wil er eigenlijk niet van af.

BRIT: Ja, daar kan je niet objectief naar kijken.

DAAN: Daar kan je niet objectief naar kijken en ja volgens mij zit niemand hier in de bankensector.

INTERVIEWER: Nee.

DAAN: Dus, dan kan je al wat sneller ernaar kijken van ja ja ja het is ook wel belachelijk die bonussen, maar goed als jij daar zes jaar voor op school zit dan.

INTERVIEWER: Ja dat is dan inhoudelijk, maar als je alleen even naar de discussie zelf kijkt.

LAURA: Dan vind ik de vorige discussie interessanter.

DAAN: Interessanter, maar ik zou er ook niet te lang naar kunnen kijken.

INTERVIEWER: Ja.

BRIT: Ik zou deze discussie veel langer volhouden.

INTERVIEWER: Deze?

BRIT: Ja, ik volg het ook veel beter, hij praat veel rustiger, veel.

INTERVIEWER: Ja.

BRIT: Misschien ligt dat aan mij.

MICHAEL: Ik vind voor allebei wel wat te zeggen, als je gaat kijken waar de discussie over gaat, dit is iets wat al gebeurd is en daar kunnen we nu weinig mee, weet je het is gebeurd klaar, get over it, volgende stap en als je naar dat hele bonussysteem kijkt zoals in de vorige discussie besproken wordt, dat is iets dat veel meer invloed heeft op dit moment, dat staat nog te gebeuren, daar kan je eventueel, theoretisch gezien als burger nog enige invloed op uitoefenen.

LAURA: Ja.

MICHAEL: En daarom is het veel interessanter.

INTERVIEWER: Oke.

MICHAEL: En ik ben het eens met Brit dat ze zegt dat dit is veel beter te volgen dan andere gasten die een beetje door elkaar heen zitten te schreeuwen, maar inhoudelijk is dat een interessantere discussie, vind ik.

INTERVIEWER: Oke, en is er nog iets wat jullie leren van deze discussie, iets wat nieuw is voor jullie?

LAURA: Nee, ik had deze gezien.

INTERVIEWER: Ja.

LAURA: Ja.

BRIT: Inhoud bedoel je?

INTERVIEWER: Ja, of over de discussie zelf?

BRIT: Ja, voor mij was alles nieuw.

DAAN: Nou, ik vind als het dan gaat over iets dat al geweest is, zeker als dat niet echt meer een rol speelt dan vind ik mijn selectieve politieke aandacht hier niet aan besteed.

INTERVIEWER: Ja.

DAAN: Dan heb ik liever iets waar je echt iets aan hebt.

INTERVIEWER: Wat voor jou van toepassing is?

DAAN: Ja, bijvoorbeeld de zorgsector of iets dergelijks ontwikkelingen daarin zou ik dan veel belangrijker vinden dan coulda woulda shoulda.

INTERVIEWER: Ja.

MICHAEL: Ik heb dat inderdaad, precies wat je zegt op gebied van onderwijs, omdat daar nu zoveel gebeurt en in staat te gebeuren.

DAAN: Ja, dat is jouw vakgebied.

LAURA: Ja, maar dat vind ik ook interessant.

MICHAEL: Dat mijn aandacht daar naartoe uitgaat.

DAAN: Ja, maar dat heb je met Plasterk ook.

MICHAEL: En ik ben het eens met Brit dat ze zegt dat dit is veel beter te volgen dan andere gasten die een beetje door elkaar heen zitten te schreeuwen maar inhoudelijk is dat een interessantere discussie, vind ik.

LAURA: Ja maar ik vind het wel interessanter om te weten waar, ook al is het niet mijn sector, de bankensector, de belastingcenten heengaan, dat vind ik wel belangrijk om te weten.

MICHAEL: Jawel, het is niet dat het me volledig koud laat en dat het me helemaal niet interesseert maar als ik moet selecteren waar ik mijn tijd aan besteed zal dat eerder aan andere dingen zijn, die meer in mijn straatje passen dan dit soort dingen.

INTERVIEWER: Oke, en dit programma als je dat vergelijkt met andere politieke programma's, wat vind je van de verschillen is er iets wat jullie hier aanspreekt of bij andere programma's aanspreekt?

LAURA: Ik vind dit altijd heel makkelijk te volgen.

BRIT: Ja.

LAURA: En het is lekker snel, het zijn korte blokjes, en een beetje entertainment ertussen dat vind ik gewoon heel prettig aan dit programma.

BRIT: Een Giel Beelen uitnodigen die zelfs ik ken.

DAAN: Marc Marie Huijbregts, *Tv draait door*.

LAURA: Daar worden een soort grapjes tussendoor gemaakt.

MICHAEL: Het is een soort hip, gezellig, makkelijk, makkelijk te volgen.

DAAN: Nou, vooral wat Laura net zegt het zijn korte blokjes dus je aandacht wordt ook makkelijker vastgehouden. Als het namelijk te lang wordt dan moet je er wel oprecht in geïnteresseerd zijn wil je het kunnen volgen.

BRIT: Precies.

MICHAEL: Ja precies en omdat heel veel mensen ernaar kijken, kan je ook bijna het programma om er makkelijk over discussiëren. Dan kan je de onderwerpen nog terugpakken en dat heb je met een programma als *Pauw & Witteman* veel minder omdat het gewoon een heel ander publiek is en.

DAAN: Maar hoe zou dat andere publiek dan, ik bedoel als een paar mensen fanatiek *Pauw & Witteman* kijken dan kunnen die daar dan net zo goed over door discussiëren dan over *DWDD*.

MICHAEL: Natuurlijk.

INTERVIEWER: Maar wat Laura bedoelt denk ik dat waarschijnlijk als iemand *De Wereld Draait Door* heeft gekeken.

MICHAEL: Als je in de kroeg staat met je biertje, van heb jij *De Wereld Draait Door* nog gezien.

INTERVIEWER: Juist.

MICHAEL: Heb je die discussie gezien en dan is de kans veel groter dat iemand roept ja inderdaad.

INTERVIEWER: Dan bij *Pauw & Witteman*.

DAAN: Maar dan hebben we het meer over doelgroep denk ik, dat onze doelgroep met dit soort programma's gewoon meer.

MICHAEL: Nee, maar dat is ook het hele punt.

DAAN: Nee, maar dat de inhoud is in principe niet makkelijker terug te halen maar binnen onze doelgroep wel.

MICHAEL: Ja, het wordt door meer mensen bekeken dus het spreekt gewoon een groter publiek aan.

BRIT: Ja.

INTERVIEWER: Oke.

MICHAEL: En ik denk dat op deze manier de politiek gewoon wat laagdrempeliger wordt.

BRIT: Ja, inderdaad.

MICHAEL: Mensen zijn eerder op de hoogte van wat er in de politiek gebeurt en dat is belangrijk.

LAURA: Ja.

MICHAEL: Zeker in de tijd zoals nu waarin er zoveel verandert en waarin eigenlijk iedereen die verandering merkt, of gaat merken.

DAAN: Ja.

LAURA: Ja, het is gewoon een beetje onze leeftijd dat je dingen gaat merken, want vroeger was het gewoon altijd alles door je ouders laten regelen en nou vind ik het gewoon prettig om meer dingen te weten.

INTERVIEWER: Ja.

DAAN: Ja, je beslist toch wat meer over je eigen zaak.

BRIT: Ja je stemt zelf, ik heb nooit gestemd, maar goed.

DAAN: Nou, we zijn wel klaar voor nummer drie denk ik.

MICHAEL: Kom maar door.

INTERVIEWER: Ja, ik zit heel even te kijken of die het nou goed doet (...) anders heb ik het ook op mijn telefoon.

MICHAEL: Moeten we harder schreeuwen.

BRIT: Nee.

DAAN: Alles dempen, nee.

INTERVIEWER: Nee, maar hij staat aan alle luidsprekers staan aan.

DAAN: Ja, maar ik denk dat hij zelfs heel hard staat, dan hij nooit echt onder het niveau gaat.

INTERVIEWER: Nou normaal gesproken zegt hij altijd the volume is too high.

DAAN: Nee, maar hij doet het ook, nu wel.

BRIT: Ja, je ziet hem trillen.

DAAN: Nee, maar je ziet hem trillen, zie je.

BRIT: Ja, ik zie het.

DAAN: Ik zie een streepje.

BRIT: Vanaf hier zien we het zeker.

INTERVIEWER: Ja, maar normaal gesproken geeft hij aan the volume.

MICHAEL: Waar praat jij nou net, je praat ergens voor waardoor hij omhoog schiet.

INTERVIEWER: Hier denk ik.

MICHAEL: Ja.

DAAN: Jawel.

INTERVIEWER: Oke nou goed, deze discussie in vergelijking met het vorige fragment wie vonden jullie dat daar toch wel beter tot uiting kwam, beter tot zijn recht?

DAAN: We hebben maar één politicus gezien.

LAURA: Nee, maar met het vorige fragment.

INTERVIEWER: Ja.

DAAN: Oh, als in Cohen VS Plasterk?

INTERVIEWER: Ja, de eerste twee fragmenten.

LAURA: Ik vind Plasterk omdat die toch wat agressiever is dan Cohen.

DAAN: Ja en wat assertiever ook.

INTERVIEWER: Oke en daar zijn jullie het mee eens?

MICHAEL: Ik weet het niet, ik vind het moeilijk, omdat Plasterk.

INTERVIEWER: Ja, jij noemde al dat er twee.

MICHAEL: Ja Plasterk kan naar mijn idee niet echt duidelijk zijn boodschap overbrengen en dat kan Cohen nu wel maar die is wel te soft in die zin dus ik vind het moeilijk om daar echt een mening over te vormen.

INTERVIEWER: Oke nou, dan gaan we over naar het derde fragment. Het derde fragment is een groepsdiscussie tussen Maurice de Hond, Jack de Vries, Jan Marijnissen, Jort Kelder en Matthijs van Nieuwkerk. De gasten zijn eigenlijk uitgenodigd om 'The Rise of Emile Roemer' te bespreken, maar voorafgaand aan deze bespreking wil Matthijs van Nieuwkerk eventjes inspelen op de actualiteiten. Dat is dat Henk Bleker zich heeft aangeboden als leider van het CDA en dat wordt ook geïllustreerd met een klein fragmentje van Henk Bleker.

MICHAEL: Is Emile Roemer die van D66.

INTERVIEWER: Daar gaat het helemaal niet over

LAURA: Nee SP toch?

INTERVIEWER: Het gaat eigenlijk over Henk Bleker, het is ook vrij recent, achttien één.

*** FRAGMENT 3 ***

INTERVIEWER: Oke nou, dat was het laatste fragment, wat vinden jullie van dit fragment?

MICHAEL: Nou, ik heb nu Pechtold met een ruitjesjas aan in mijn hoofd.

DAAN: Ja, maar dat is het eerste wat je, die Kelder die er gewoon een vette oneliner ingooit, en dat blijft hangen.

LAURA: Ja.

MICHAEL: Ja.

DAAN: Dat is totaal niet, ja want hij zegt wat vind je ervan, ja ik vind het een beetje Pechtold met een ruitjesjas, dat is totaal niet inhoudelijk maar.

MICHAEL: Ja, wat is Pechtold met een ruitjesjas aan in godsnaam.

DAAN: Ja, iedereen zit gelijk met een beeld in zijn hoofd.

MICHAEL: Ik zit gelijk te denken hoe ziet Pechtold er ook alweer, die ruitjesjas, blauw, rood, geel, wat voor kleur, hmm rood.

BRIT: Ongestructureerde discussie, maar ik vond het echt super goed geleid, door hoe heet hij,

LAURA: Matthijs.

BRIT: Door Matthijs.

DAAN: Maar deze mensen laten elkaar ook gewoon uitpraten.

BRIT: Ja, super netjes vind ik dat.

LAURA: En dit is ook een combinatie die super vaak terugkomt aan tafel zeg maar, want Jack de Vries en Maurice de Hond die kunnen gewoon standaard makkelijk met elkaar discussie, dus Matthijs hoeft niet zo heel veel te doen.

BRIT: Maar ook goed discussiëren.

DAAN: Ja, die gaan met elkaar door één deur zeg maar.

LAURA: Ja.

MICHAEL: Jack de Vries dat is toch die vent, van zijn taak ontheven was nadat hij gepakt was na dat slippertje met dat vrouwtje uit het leger, of niet?

DAAN: Dat is bij jou blijven hangen?

MICHAEL: Nee, maar dat is toch die Jack de Vries, dat is toch dezelfde.

DAAN: Geen idee.

INTERVIEWER: Nee dat zegt mij ook niets.

LAURA: Je moet.

INTERVIEWER: Minder de Privé lezen.

MICHAEL: Dat heeft op de voorpagina en alles gestaan.

DAAN: Ja en *RTL Boulevard* is geen nieuws hé.

MICHAEL: Dat kijk ik ook niet.

DAAN: Oh oke.

MICHAEL: Gaan jullie dat nou maar Googelen want dat was een onwijze rel dat er iemand uit de politiek dus een affaire was begonnen met een vrouw met een hoge functie in het leger en dat zij eigenlijk, ik weet niet of ze in het leger zat.

INTERVIEWER: Ik weet wel van Henk Bleker en dat journalistje van 26 jaar.

MICHAEL: Oh nou, die weet ik dan weer niet, maar in ieder geval werkten zij met elkaar samen en wordt er dus door hun affaire, zou er bepaalde informatie doorgespeeld kunnen worden en dergelijke.

INTERVIEWER: Ja.

MICHAEL: Het was in ieder geval politiek niet correct.

INTERVIEWER: Nou we gaan het zo Googelen.

MICHAEL: En hij werd van zijn functie ontheven en dergelijke, maar dan is het wel weer goed dat hij hier nu zit en op deze manier toch heel sterk naar voren komt, want hij heeft dus ook publiekelijk zijn excuses aan moeten bieden en daardoor heeft hij weer de sympathie van het volk teruggekregen.

INTERVIEWER: Oke.

DAAN: Ja, want je kan alles uithalen, als je maar op tv sorry zegt.

MICHAEL: Ja dat is ook zo, laatst was dat geloof ik ook in een programma met Clinton was dat geloof ik.

LAURA: Ja.

DAAN: I did not have sexual relationship with that woman.

MICHAEL: Ja maar dat hij dan publiekelijk voor heel Amerika zijn excuses aan moest bieden en dat dat veel beter over zou komen, dat hij toe moest geven en zijn excuses aan moest bieden, dat hij er veel meer goodwill mee zou kweken dan door het te ontkennen.

BRIT: Logisch ook.

DAAN: Ja maar dat is toch vaak zo, buiten dit, veel mensen hebben liever dat je toegeeft en sorry zegt ook al heb je het niet gedaan, want ontkennen, ook al ben je zo onschuldig als wat er is altijd, dat wekt argwaan.

INTERVIEWER: Ja.

MICHAEL: Ja.

DAAN: Niet eerlijk eigenlijk, het maakt niet zoveel uit wat je gedaan hebt, je moet gewoon sorry zeggen en doorgaan.

MICHAEL: Maar daar is het goed.

DAAN: Dat vind ik raar.

MICHAEL: Dat dit soort programma's er zijn, hiervoor, ik had die Jack de Vries nog nooit gezien op tv of hoe hij praat of iets dergelijks, en nu krijgt hij gewoon een stem, letterlijk.

DAAN: Ja.

MICHAEL: En als je hem dan een keer op tv ziet dan denk ik oh dat is best een toffe kerel.

DAAN: Ja.

MICHAEL: Terwijl voorheen heb ik alleen maar berichten van hem in de krant gelezen en dan denk je wat een eikel.

INTERVIEWER: Ja.

MICHAEL: Terwijl hij zo waarschijnlijk helemaal niet is en op deze manier, hij zit hier goed, brengt zijn standpunt duidelijk over en Matthijs stelt hem een vraag van wie is er dan wel een geschikte kandidaat en eigenlijk geeft hij daar geen concreet antwoord op en dat beseft hij zelf ook, maar Matthijs pakt hem terug daarop .

DAAN: Ja, hij noemt hem gelijk spindoctor.

MICHAEL: En hij begint ook te lachen daarom en hij weet zelf dat hij daar dus geen concreet antwoord op heeft gegeven en dat hij een beetje.

DAAN: Om de hete brij heen draait.

MICHAEL: Om de hete brij zit heen te draaien, inderdaad, en hij beseft dat ook wel, dus in die zin vind ik hem wel eerlijk overkomen.

INTERVIEWER: Oke.

BRIT: Ja, eerlijk inderdaad.

MICHAEL: En Jort Kelder neemt hier ook een hele andere rol in dan in de eerste.

INTERVIEWER: Eerste ja.

LAURA: Ja.

MICHAEL: Maar misschien ook.

LAURA: Maar bij de eerste discussie heeft hij er ook veel meer baat bij.

INTERVIEWER: Wat vind je van de rol?

MICHAEL: Precies.

DAAN: Ja, hij heeft er ook meer verstand van en dan ga je er ook inspringen, hier kijkt hij een beetje van de zijlijn en dan roept hij een beetje grapjes tussendoor.

MICHAEL: Pechtold met een ruitjesjas.

DAAN: En dan gelijk wat vind jij? Want ja, verder heb ik er niet zoveel over te melden eigenlijk.

MICHAEL: Nee, ik heb geen flauw idee.

DAAN: Dan geeft hij gelijk het woord uit handen.

MICHAEL: Waar je het over hebt, ik zeg ook maar wat, zeg jij eens wat.

DAAN: Nee, maar het is ook zo dat hij het woord uit handen geeft, dat is niet, want in de eerste discussie had hij het liefst volgens mij een kwartier zelf volgepraat.

BRIT: Ja, maar dat vind ik wel prettig.

DAAN: Ja, maar.

BRIT: Dan heeft die persoon zelf ook het gevoel dat er naar hem geluisterd wordt, dat hij interessant gevonden wordt.

DAAN: Ja.

MICHAEL: Maar op zich doet hij dat wel juist.

DAAN: Misschien wil hij wel stemmen winnen.

MICHAEL: Want juist omdat hij niet zoveel kennis heeft van het onderwerp is het veel wijzer om je mond te houden.

DAAN: Ja precies dat zeg ik ook, hij wil dus ook graag weer van het woord af.

INTERVIEWER: Ja.

DAAN: Maar hij had een leuk grapje bedacht en dat wilde hij ook even kwijt.

MICHAEL: Ja, hij wil wel wat zeggen.

LAURA: Bij die eerste discussie is het vooral wie gaat er winnen, wie krijgt er gelijk.

MICHAEL: Touwtrekken.

LAURA: Die tweede was gewoon een aanval op iemand en dit is gewoon meer een informatieve discussie.

MICHAEL: Ja.

INTERVIEWER: En waar heb jij de voorkeur voor?

LAURA: Qua onderwerp vind ik deze, nee ik vind die vorige het minst interessant .

INTERVIEWER: Vorige?

LAURA: Ja, met.

DAAN: Cohen en Nieuwkerk.

LAURA: Ja, meer interessant.

INTERVIEWER: Inhoudelijk?

LAURA: Ja, inhoudelijk en hier heb ik ook niet zoveel mee, want hier kunnen ze iedereen naar voren schuiven wie ze maar willen, maar uiteindelijk zie je toch maar één gezicht van een partij.

DAAN: Ja,

LAURA: Eentje wordt naar voren geschoven en maakt mij het uit wie dat is, ik stem gewoon CDA zeg maar en dan op die toevallig bovenaan staat.

INTERVIEWER: Ja.

LAURA: Ja, of de tweede.

INTERVIEWER: Maar welke discussie sprak jou het meest aan?

LAURA: De eerste.

INTERVIEWER: De eerste, omdat wat je zei.

LAURA: Omdat ik wil weten waar de belastingcenten heen gaan.

INTERVIEWER: Dus inhoudelijk maar ook de discussie zelf hoe die gevoerd wordt?

LAURA: Ja, ik vind het altijd leuk om te zien maar dit is de meest overzichtelijke discussie zeg maar.

BRIT: Dit komt het meest in de buurt bij mijn beschreven betoog, wat ik zo fijn vind.

DAAN: Ja, precies.

INTERVIEWER: Dus als jullie een discussie moeten beschrijven die goed is, dat aan een aantal criteria moet voldoen dan zouden jullie?

BRIT: Dan is dit de beste.

LAURA: Ja.

MICHAEL: Ik vind die derde ook het prettigst om naar te kijken en naar te luisteren.

DAAN: Ja je hoort wat iedereen zegt je kunt er een beetje over nadenken.

MICHAEL: Precies.

LAURA: Ja.

DAAN: In plaats dat er hak op de tak.

INTERVIEWER: En vinden jullie ook dat er ook echt een discussie is?

MICHAEL: Nou het is meer informatie uitwisseling en je kunt die informatie die je binnen krijgt kun je wel rustig laten bezinken voordat iemand anders weer met nieuwe informatie komt.

DAAN: Ja, maar dat kan in een discussie ook, ik denk dat het hier meer de vraag is, is er hier sprake van een discussie, zijn er tegengestelde meningen.

INTERVIEWER: Ja.

DAAN: Die elkaar proberen te overtuigen, dat is wat in een discussie een beetje gebeurt.

MICHAEL: Ja.

DAAN: En dat gebeurt hier eigenlijk niet.

MICHAEL: Nee, dat is zo.

DAAN: Het is meer een soort rondvraag van joh wat zou jij een leuke leider vinden, waarom niet, denk je dat het kans van slagen heeft het is meer een soort rondvraag/ brainstorm dan een discussie.

INTERVIEWER: En houdt dit je aandacht meer vast?

BRIT: Veel meer.

MICHAEL: Ja, maar als blijkt dat er verschillende meningen zijn dan zal er zelf een discussie ontstaan, maar ik denk dat dit meer een soort van begin is van een groepsdiscussie.

DAAN: Ja, van een soort vrijblijvend.

MICHAEL: Heel vrijblijvend.

DAAN: Meer oriënterend.

MICHAEL: Van vertel eens wat jij daar van vindt en als blijkt dat twee personen, totaal tegenover elkaar staan in een standpunt, dan zal er vanzelf een soort van discussie ontstaan tussen die twee personen, waarop de rest in meer of minder mate zal aanhaken, bij één van de twee, dus die discussie ontstaat vanzelf wel. Dit is meer het begin denk ik als in informatie uitwisseling en zijn de standpunten nog niet zo sterk naar voren gebracht. In de eerste hadden beide al hun zegje gedaan van wat hun standpunt was.

INTERVIEWER: Ja.

MICHAEL: Waardoor de discussie meer op gang kon komen omdat zij dan lijnrecht tegenover elkaar stonden.

INTERVIEWER: En wat houd je aandacht vast?

MICHAEL: Die laatste voor mij.

INTERVIEWER: Deze?

MICHAEL: Ja, omdat ik die informatie meer kan laten bezinken.

INTERVIEWER: Zijn jullie het daar ook mee eens?

BRIT: Ja.

LAURA: Nee, voor mij denk ik niet.

INTERVIEWER: Eerste hè?

LAURA: Ja, ik vind die eerste gewoon het beste, het gaat er heftig aan toe.

DAAN: Ik ook.

LAURA: En ik vind het een interessant onderwerp, dit vind ik dan weer net te langzaam gaan.

DAAN: Ik vind iemands, ja hoe zeg je dat, ja de dikte van iemands huid belangrijk.

LAURA: Ja.

DAAN: Ja, je moet als je je mannetje kan staan in een discussie, dat betekent dat je staat voor wat je zegt te willen bereiken in de politiek.

LAURA: Ja.

DAAN: Als je namelijk iemand anders' mening moet gaan verdedigen.

BRIT: Dat heeft geen zin.

DAAN: Dan vecht je niet met je eigen wapens, laat ik het zo zeggen.

BRIT: Ja.

MICHAEL: Precies.

DAAN: En als je dat wel doet, dan krijg ik veel meer vertrouwen in iemand en ja daarom zou ik zo'n, ik zou Plasterk zeg maar als betrouwbaarder kunnen zien, omdat ik weet dat datgene wat hij doet of waar hij voor vecht dat is echt iets waar hij achter staat, van ik wil dat die bonussen naar beneden gaan, want het kan gewoon niet langer en als je op zo'n manier een discussie ingaat ben je goed beslagen ten ijs, zeg maar.

INTERVIEWER: Ja.

DAAN: Hij weet gewoon waar hij het over heeft en hij moet dan een beetje fel zijn, want in normale discussies, want hij is vaker op tv geweest, is hij helemaal niet zo inhakerig, en wat jij terecht opmerkt, je gaat met zo iemand mee, als iemand jou gaat onderbreken dan moet je niet braaf zitten wachten totdat hij jou aan de beurt laat, want dat is waarschijnlijk niet de bedoeling. Dus ik vind als hij dat doorpakt, schakelt en er gewoon vol tegenin gaat, zei het wat onpraktisch in een discussie, het werkt wel, want hij heeft een missie zeg maar.

INTERVIEWER: Ja.

DAAN: En dat vind ik prettig.

MICHAEL: Mag ik nog even terugkomen op mijn eerdere mening.

INTERVIEWER: Ja.

MICHAEL: Ik wil mijn mening niet zozeer veranderen maar ik snap wel wat jij zegt, ik vind het onderwerp van de eerste discussie interessant en daardoor spreekt de discussie me meer aan en als ik er dan zo over nadenk, als je daar een Zijlstra of een Van Bijsterveld daar neerzet dat ik dan ook voor de eerste discussie toch zou kiezen, omdat ik bij de derde discussie zoiets heb van ja jullie zitten gewoon een beetje slap te lullen met elkaar, informatie uit te wisselen die ik allang weet, maar ik wil eigenlijk gewoon antwoorden, ik wil weten waarom je iets doet en wat je beweegredenen zijn.

BRIT: En daar is dit verder wel goed voor.

INTERVIEWER: En dat heb je bij het eerste fragment?

MICHAEL: En ik heb bij de eerste discussie veel meer.

BRIT: Ja, daar schiet het veel meer uit zijn schotten.

MICHAEL: Dat je daar veel meer de spits mee draait, gericht gaat vuren en dat je echt veel meer antwoorden eruit gaat trekken, van hoe, wat, waarom.

BRIT: Ja.

MICHAEL: Dat dat dus tot betere resultaten zal leiden dan zo'n derde discussie, waar heel gemoedelijk met een kopje thee en een koekje erbij gekletst wordt over een of ander onderwerp.

BRIT: Ja, dat is wel waar.

INTERVIEWER: Oke.

MICHAEL: Dus in die zin denk ik dat het wel scheelt of het onderwerp je wel aanspreekt.

INTERVIEWER: Oke en Brit jij zei dat deze groepsdiscussie je wel aansprak?

BRIT: Ja.

INTERVIEWER: En wanneer vind je een groepsdiscussie goed? Waar moet dat aan voldoen?

BRIT: Nou het is eigenlijk, als je kijkt naar het begrip discussie dat vind ik het meest bij fragment 1 passen, dat is gewoon wat bij mij in mijn hoofd komt bij het woord discussie, maar wat ik zelf prettig vind is misschien niet eens een discussie, ik houd eigenlijk niet van discussiëren.

INTERVIEWER: Want wat vind je van de manier hoe de gasten met elkaar omgaan hier? Hoe zou je dat omschrijven?

BRIT: Ik vind het wel prettig, want ze laten elkaar uitpraten, ze luisteren naar elkaar, het is meer elkaars betogen aanhoren, dat aanvullen en daar kritiek op leveren, dat vind ik veel prettiger.

INTERVIEWER: En wat vinden jullie daarvan?

DAAN: Ja.

BRIT: Voor mij werkt dat beter.

MICHAEL: Ik vind het in een discussie vooral belangrijk dat je elkaar in je waarde laat en dat je aan het eind van je verhaal, of je nou jij zegt a en jij zegt b, het maakt geen zak uit als je aan het einde van de dag gewoon netjes met elkaar door één deur kan, dat jij nou een andere mening hebt, so be it.

LAURA: Ja, maar dat is de rol van Matthijs om die discussie.

MICHAEL: Ja.

DAAN: Om die gemoederen een beetje te sussen.

MICHAEL: Ja, je moet niet met modder gaan gooien.

DAAN: Maar ik vind wel als je echt gaat discussiëren dan moet je dat niet doen, met de intentie om de ander heel te laten, weet je als ik echt een discussie voer.

BRIT: Ja.

DAAN: Dan ga ik ook te vuur en te zwaard en dan ga ik iedereen duidelijk maken dat ik gelijk heb

MICHAEL: Dat hoeft je ons niet te vertellen.

BRIT: Natuurlijk.

DAAN: En het is niet dat ik ze zeg maar wil kwetsen ofzo.

BRIT: Ja dan ga je ervoor.

DAAN: Maar ik wil iemands standpunten omver gooien.

MICHAEL: Ja, maar jij hebt ook een standpunt, en een standpunt waar je achter staat en waar je passioneel over bent.

DAAN: Dat wordt niet omver gegoid.

MICHAEL: Dat is de bedoeling, dat is het idee van een discussie, je voert een discussie omdat je passioneel bent over een bepaald onderwerp en je hebt er zoveel passie voor dat je eigenlijk wil dat die ander die passie ook krijgt.

INTERVIEWER: Deelt.

MICHAEL: En dat kan je dan overbrengen.

DAAN: Ja, inziet dat het anders is.

MICHAEL: Dat is wat je wil bereiken met een discussie.

DAAN: Dan hoeft je dus niet met zijn allen door één deur te kunnen.

INTERVIEWER: Wacht heel even, jij wilde wat zeggen.

LAURA: Ja bij het eerste fragment, Jort is natuurlijk heel professioneel en Plasterk ook dus zij zullen zich niet persoonlijk aangevallen voelen.

MICHAEL: Ja, dat bedoel ik ook precies.

LAURA: Omdat zij er standaard mee bezig zijn.

DAAN: Nee, ze hebben geen gescheiden kleedkamers, nee dat hoeft niet.

MICHAEL: En je moet ook niet met modder gaan gooien, het moet niet smerig worden, het moet niet onder de gordel weet je.

LAURA: Nee, dat doen alle politici toch, die zijn heel keurig.

DAAN: Ja nou, op Twitter wordt ook wel een links en rechts wat gesmeerd.

LAURA: Ja, maar in de kamer zelf, een doe eens normaal joh, dat is het heftigste wat ik ook heb gehoord eigenlijk.

INTERVIEWER: Ja en dat zijn dan headlines.

LAURA: Ja.

DAAN: Ja, maar die Wilders dat is ook een beetje een trappelend kind, in relevante discussies, met wat je zegt met je zelf, dat zou ik ook uit zijn mond horen, daar ben ik niet zo gevoelig voor.

INTERVIEWER: Oke.

BRIT: Geert Wilders is gewoon een soort bloemetje in de wei, met een dode wei.

DAAN: Ja, beetje een verademing qua politiek maar.

BRIT: Dat maakt het voor mij weer interessant, voor oh toch wel leuk om dat weer eens te kijken.

INTERVIEWER: Zouden jullie vaker naar dit soort discussies kijken?

DAAN: De derde?

INTERVIEWER: Ja, de derde.

DAAN: Ja.

BRIT: Hangt van het onderwerp af.

DAAN: Eigenlijk niet.

MICHAEL: Ik vind juist variatie wel leuk.

DAAN: Ja, ik vind dit een beetje te voorspelbaar en te droog, weet je als je het nou hebt over infotainment wat je noemde dan vind ik dit eigenlijk te weinig tainment.

LAURA: Ja.

MICHAEL: Dit is te informatief.

INTERVIEWER: Maar het is wel actualiteit weer.

DAAN: Ja, maar er gebeurt niet zo heel veel nieuws, er wordt niet iets toegevoegd er wordt meer iets uiteengezet.

BRIT: Juist.

MICHAEL: Ja, hier komt de juffrouw langs met haar karretje of ze allemaal nog een bakkie willen, maar als het bakkie op is dan is het klaar.

DAAN: Ja, dan gaan de camera's uit .

MICHAEL: Koekje erbij?

DAAN: Ja, de tweede zeg maar daar zou ik niet voor thuisblijven.

BRIT: Nee ik ook niet, zeker niet.

DAAN: Van oh vanavond is die bij *De Wereld Draait Door* ga ik even kijken, maar als het echt zo'n degenkruising wordt zoals vroeger inderdaad met Fortuyn tegen Melkert en Marijnissen erbij dat vond ik echt vette politiek.

BRIT: Ja.

DAAN: Want die konden nog een beetje op elkaar inhakken en inderdaad ook arm in arm weglopen.

BRIT: Tegen Wilders was toch ook zo'n rechtszaak.

INTERVIEWER: Ja.

LAURA: Ja.

DAAN: Ja.

BRIT: Dat vind ik dan wel weer leuk om te zien.

DAAN: Ja een beetje leedvermaak?

BRIT: Ja, het is bij mij puur leedvermaak, ik heb nog nooit gestemd dus ik ben er helemaal niet mee bezig.

INTERVIEWER: En wat vind jij van de manier waarop de gasten met elkaar omgaan?

LAURA: Bij het laatste fragment?

INTERVIEWER: Ja.

LAURA: Ja, ik vind dat heel relaxed gewoon en je ziet gewoon dat ze elkaar vaak spreken of in ieder geval.

BRIT: Ze kennen elkaar.

DAAN: Ze zijn op de hoogte.

INTERVIEWER: En spreekt dat je aan?

LAURA: Ja, het is net iets te saai zeg maar.

INTERVIEWER: Saai?

LAURA: Ja.

INTERVIEWER: Zijn jullie het daar mee eens?

DAAN: Ja ik vind het ook.

MICHAEL: Bordje nasi op schoot en gaan.

DAAN: Ja, precies.

LAURA: Toch zou ik het wel afkijken hoor.

INTERVIEWER: Dat wel? En waarom zou je het afkijken?

LAURA: Omdat ik weet dat hierna de *Tv Draait Door* komt.

DAAN: Ja, maar dat is blijkbaar dus wel een trigger om zoiets wel tot je te nemen, ja maar ook al zit je er niet echt in, je blijft toch luisteren want je weet er komt straks iets leuks.

LAURA: Ja.

BRIT: Ja.

DAAN: En dan hoor je toch misschien toch dingen waar je anders voor weg gezapt zou zijn.

INTERVIEWER: Dus het gaat je dan echt om de entertainment dan.

LAURA: Ja.

MICHAEL: Maar goed je moet weg, kijk je het dan nog een keer terug?

LAURA: Nee, maar dat doe je sowieso niet met tv.

INTERVIEWER: Oke.

LAURA: In dat opzicht is het niet anders dan bij andere programma's.

BRIT: Het is een leuk extraatje.

MICHAEL: Oke, als ik het gemist heb, heb ik het gemist, ik heb genoeg te doen.

LAURA: Ja, morgen is het weer een.

DAAN: Ja, in die tijd kan je beter GTST opnieuw kijken.

INTERVIEWER: Ja.

DAAN: Van oh Danny is dood.

MICHAEL: Ja, of *As The World Turns* van het begin kijken.

DAAN: Ja gewoon seizoen 1, GO.

MICHAEL: 180000 ongeveer.

DAAN: Ja, dat is de langst lopende soap van Amerika.

INTERVIEWER: Jongens we dwalen af, is er nog iets wat jullie leren van deze discussie? Iets nieuws?

MICHAEL: Ik vind het wel een beetje van die Amerikaanse praktijken weet je wel, in Amerika gaan natuurlijk, al die presidentskandidaten gaan het hele land af.

LAURA: Op tv debatteren.

MICHAEL: Op tv debatteren en alles.

DAAN: Ja maar dat doen ze toch hier ook in de verkiezingstijd, dan heb je toch ook de zoveelste discussie tussen politici.

MICHAEL: Maar als ze dan eenmaal de buit binnen hebben, die toeters en bellen gooien we eruit, die ballonnen prikken we lek en het is nu tijd voor het echte werk en niemand krijgt meer geld van ons

INTERVIEWER: En dat heb je bij de laatste of bij allemaal?

MICHAEL: Nou, ik heb dat idee niet echt.

DAAN: Het is meer het generale beeld, zeg maar.

MICHAEL: Dat idee heb ik niet precies maar het is.

LAURA: Het is een beloofde wereld, maar uiteindelijk komt er niets van.

MICHAEL: Het is gewoon dat op tv komen van politici en dat zogenaamd een gezicht geven dat is een beetje van die Amerikaanse toestanden vind ik dan.

INTERVIEWER: Het zien van de persoonlijkheid.

MICHAEL: Weet je dat ze zogenaamd gezellig overkomen en dat het echt wel hele leuke gasten zijn om gezellig mee te kletsen.

INTERVIEWER: Ja.

MICHAEL: Maar al met al beslissen ze toch over ons hele leven en onze toekomst en niet voor iedereen is dat even gunstig, er zijn genoeg mensen die daarmee het schip ingaan.

DAAN: Ja maar dit is medio januari opgenomen met pas over drie jaar, tenzij het kabinet valt, nieuwe verkiezingen, dus het is niet zo dat dit iets is van we moeten nog zieltjes winnen.

MICHAEL: Nee natuurlijk niet.

DAAN: Kiezers winnen ofzo, dit is denk ik wel oprechte informatie verstrekking zeg maar en niet met het doel van we gaan nu een nieuwe leider naar voren schuiven want wie weet hoe het CDA er over tweeënhalft jaar bijligt.

MICHAEL: Nee, maar dit is.

DAAN: Als het echt zo'n puinhoop is zal niemand zeggen van ik neem het roer wel over.

MICHAEL: Nee, maar het is niet letterlijk zo, maar het gaat langzaam maar zeker die kant op misschien.

DAAN: Maar het is toch ook veel makkelijker om op de hoogte te blijven door dit soort programma's, buiten verkiezingstijden om.

LAURA: Ja.

DAAN: Weet je, je ziet vaker mensen uit de politiek op televisie dus het is niet meer eenmaal, en één keer per vier jaar een hoge dosis en daarna denk je van hé waar zijn die beloftes, het is nu gewoon meer, ze worden meer een beetje deel van het dagelijkse beeld.

INTERVIEWER: Ja.

DAAN: En dan is tijdens de verkiezingstijd de schok veel minder groot.

MICHAEL: Het is ook niet per se slecht die Amerikaanse toestanden, weet je het is meer.

DAAN: In Amerika is het veel erger.

MICHAEL: Ja.

DAAN: Het is hier veel verdeelder.

MICHAEL: Ja maar daarom zeg ik, weet je het is een beetje Amerikaanse toestanden in die zin dat ze een beetje populair willen zijn en iets vaker op tv, maar gelukkig doen ze dit dus wel constant en niet dus alleen tijdens de verkiezingstijd, want is het nog steeds zo dat er van die filmpjes gemaakt worden en dan.

INTERVIEWER: Campagnefilmpjes?

MICHAEL: Ja.

DAAN: In Amerika of hier?

MICHAEL: Nee hier dat deden ze hier toch ook altijd.

DAAN: Ja ongetwijfeld, je hebt toch dat filmpje van Wilders gezien.

INTERVIEWER: Ik ga jullie even onderbreken, want ik wil het graag afronden, we dwalen weer een beetje af met PVV filmpjes. Ik wil nog heel even alle drie de fragmenten naast elkaar leggen, en van jullie horen wat jullie nou het meest aanspreekt en waarom?

LAURA: Moet ik het nog een keer zeggen?

INTERVIEWER: Ja, fragment één neem ik aan?

LAURA: Ja fragment één.

INTERVIEWER: Heel kort hoor hoeft het.

LAURA: Vind ik het meest.

BRIT: Entertainment.

LAURA: Ja het leukste om naar te kijken, het gaat lekker snel en het onderwerp is gewoon boeiend.

INTERVIEWER: Oke.

MICHAEL: Ja filmpje één het onderwerp spreekt mij niet aan maar zou het onderwerp mij wel aanspreken dan denk ik dat filmpje één het interessantst is, omdat het snel gaat en concreet en ze proberen hier gewoon antwoorden te ontlokken, dingen die je gewoon wil weten en niet om de hete brij heen draaien.

LAURA: En praktijk voorbeelden hebben ze erbij.

INTERVIEWER: Ja.

LAURA: Dat vind ik heel prettig.

MICHAEL: En filmpje drie is heel informatief wanneer je niet bekend bent met een onderwerp en dat is ook heel goed, twee was een beetje flauwe hap.

BRIT: Voor mij drie omdat ik het meest.

INTERVIEWER: Rustig?

BRIT: Ja je krijgt de meest pure informatie, iemand krijgt de tijd dus dan krijg je ook de tijd om kwaliteit uit te spreken.

DAAN: Alles wat je vindt, je krijgt de kans om alles te zeggen.

BRIT: Ja en hij legt het goed uit en hij krijgt de kans dus om dat goed te kneden voor.

INTERVIEWER: Ja.

BRIT: In de eerste discussie wordt het te ruw en te onbewerkt naar buiten gegooid, net zoals ik niet nadenk en zomaar iets zeg, maar als ik dan even nadenk dan kan ik het beter iets anders zeggen.

DAAN: Ietsjes anders zeggen.

INTERVIEWER: Ja.

DAAN: Ja de eerste is inderdaad veel interessanter om naar te kijken, dus als entertainment zou de eerste het hoogste scoren.

BRIT: Ja.

DAAN: Het tweede fragment ja vind ik een beetje oude koeien verhaal.

LAURA: Ja.

DAAN: Zo van dat is allemaal geweest daar hoef je niet meer veel tijd aan te besteden en die derde is inderdaad wat jij ook zegt, als je niet zo heel erg thuis bent in een onderwerp is dit wel heel makkelijk om te volgen, dan is zo'n eerste discussie veel te snel. Dus informatie de derde, educatief en entertainment de eerste en de tweede mogen ze gewoon.

LAURA: Schrappen.

DAAN: Ja herhaling van McGuyver doen, ofzo.

INTERVIEWER: Oke.

MICHAEL: A-Team, waarom niet?

DAAN: Ja.

INTERVIEWER: Is er nog iets opvallends wat jullie willen toevoegen?

MICHAEL: Ik vind dat Matthijs van Nieuwkerk wel vele gezichten laat zien.

INTERVIEWER: Ja.

MICHAEL: En dat hij zich goed weet aan te passen aan zijn publiek.

LAURA: Dat vind ik ook de kracht van hem.

DAAN: Ja.

LAURA: Hij maakt gewoon het programma daardoor.

MICHAEL: Ja natuurlijk, want hoe lang doet hij dat al?

LAURA: Zes jaar denk ik.

MICHAEL: Zes jaar inderdaad, geloof ik, zag ik laatst ergens

DAAN: Ja en blijft succesvol.

MICHAEL: En zoveel is de hele formule niet echt veranderd toch?

LAURA: Helemaal niets, volgens mij.

MICHAEL: Hij doet al zes jaar precies hetzelfde.

LAURA: De formule werkt gewoon dus verander je hem niet.

INTERVIEWER: Ja.

MICHAEL: Never change a winning team.

INTERVIEWER: Oke, nou dank jullie wel voor jullie deelname!

LAURA: Ja graag gedaan.

INTERVIEWER: Oke, nou ik heb jullie net al een beetje verteld waar het over gaat. Ik zal het nog even kort toelichten dat het ook op de recorder staat. Ik ben momenteel voor mijn Master Media & Journalistiek aan de Erasmus Universiteit bezig met een onderzoek voor mijn Master Thesis, het is dus de bedoeling dat ik dit ga gebruiken voor mijn afstudeeronderzoek. Het doel van dit onderzoek is om wetenschappelijk inzicht te bieden in de manier waarop jong volwassenen betekenis geven aan beelden van politici in *De Wereld Draait Door*. Om dit te onderzoeken is het belangrijk dat jullie je eigen mening geven over de beelden die jullie straks te zien krijgen. Hierbij bestaat dus geen goed of fout antwoord. Zoals gezegd vormen jong volwassenen die bekend zijn met *De Wereld Draait Door* dus de doelgroep van dit onderzoek, maakt niet uit of je het vaak kijkt of iets minder, zolang je het maar kent. Tijdens het interview wordt er dieper ingegaan op drie fragmenten die jullie te zien krijgen en deze fragmenten zullen leiden tot een groepsdiscussie die geleid wordt door mij als discussieleider. Het interview zal ongeveer één uur van jullie tijd in beslag nemen en tijdens de discussie is er ruimte om uit te weiden over zaken gerelateerd aan dit onderwerp. Jullie privacy zal volledig gewaarborgd worden en alle gegevens zullen volstrekt vertrouwelijk behandeld worden.

INTERVIEWER: Het eerste fragment gaat over de bonuscultuur in de bankensector, die jullie hier nu zien is Ronald Plasterk, zijn jullie bekend met hem? Hij wil eigenlijk de bonuscultuur afschaffen en hij is nu te gast in *De Wereld Draait Door* om dat toe te lichten. Tegenover hem zit, als tafelgast, Jort Kelder, ik weet niet of jullie die kennen?

JESSICA: Ja van de Quote 500.

INTERVIEWER: Ja van de Quote 500 inderdaad en hij is eigenlijk de expert hier in dit filmpje. Je hebt vaak de politici en de expert en die verschillen in dit geval dan van mening. Jort Kelder zegt bijvoorbeeld als je bonussen gaat afschaffen dan komt dat wel weer op een andere manier tot uiting. Matthijs van Nieuwkerk is hier de discussieleider. Het fragment duurt iets korter dan vier minuten.

*** FRAGMENT 1 ***

INTERVIEWER: Oke, dit was het eerste fragment, wat is jullie eerste indruk? Wat vinden jullie van het fragment?

ANGELIQUE: Ondanks dat ik voor af, voor hoe heet dat, die bonussen eruit, vind ik hem niet overtuigend, ben ik eerder voor die ander, hoe heet die?

INTERVIEWER: Jort Kelder.

ANGELIQUE: Met dat lange haar, die komt sterker over.

ANGELA: Die kwam ook meer met voorbeelden en dingen waar je je meer mee, ja mee kan inleven ofzo.

INTERVIEWER: Ja en waar denk je dat dat aan ligt?

ANGELA: Ja, gewoon hij komt met argumenten, van dat klopt wel.

INTERVIEWER: Die jou meer aanspreken?

ANGELA: Ja.

JESSICA: Hij is overtuigd ook van zichzelf, ik vind die ander een beetje onzeker.

RAHID: Beetje warrig.

JESSICA: En warrig overkomen.

ANGELIQUE: Ik vind wel dat die politicus, hoe heet die?

INTERVIEWER: Ronald Plasterk.

JESSICA: Plasterk.

ANGELIQUE: Bij mij wel ook wel met argumenten komt hoor, van hoe of wat en waarom en feiten uit het verleden, maar iets in die ander, in die expert.

JESSICA: Ja pit.

ANGELIQUE: Die maakt inderdaad gewoon dat je hem gelooft.

INTERVIEWER: Jij zegt pit?

JESSICA: Ja.

RAHID: Omdat hij de expert is, hij heeft erin gestudeerd hij weet wat het is, hij weet wat er gebeurt, hij weet ook het gevolg ervan.

ANGELA: Nou die andere toch ook wel.

RAHID: Ja, maar in hoeverre weet een politicus wat de gevolgen zijn van een economische crisis als er iets gebeurt met de bonussen en dat soort dingen.

ANGELIQUE: Ja daar ben ik het wel van overtuigd wat hij zegt, want zo'n politicus, ja dan kom ik op een heel ander voorbeeld, maar Marja Bijsterveld die zat eerst in de zorg en die gaat nu over onderwijs, terwijl ze nog nooit wat in het onderwijs gedaan heeft, dus.

ANGELA: Maar ik denk wel dat het misschien wel makkelijker is, hij die politicus.

RAHID: Ja.

ANGELA: Die moet steeds maar verdedigen en Jort Kelder.

JESSICA: Die valt hem steeds aan.

ANGELA: Ja.

ANGELIQUE: Nou ja, misschien wel.

JESSICA: Ja.

RAHID: Ja hij is dus niet sterk genoeg in zijn argumenten, dat is het gewoon.

JESSICA: Maar ik vind hem ook gewoon niet overtuigend, die ander is heel erg overtuigend en dat ligt aan de manier hoe hij zich presenteert en hoe hij praat en hij is zelfverzekerd, hij komt met feiten en die andere komt een beetje.

RAHID: Ook met recente feiten.

ANGELIQUE: Die Plaskerk is inderdaad heel stijf en netjes.

JESSICA: Behoudend.

ANGELIQUE: Heel behouden en die praat niet echt met emotie, alsof het hem iets aangaat, ik denk dat, dat.

JESSICA: Dat het hem boeit

ANGELIQUE: Terwijl die ander Jort Kelder die zit daar helemaal, emoties en echt zeggen wat hij vindt en nou ja dat merk je ook wel in de manier van praten, veel meer stem toonhoogtes.

INTERVIEWER: En dat spreekt je meer aan?

ANGELIQUE: Nou ik denk dat dat wel is waarom het me overtuigt en meer aantrekt.

INTERVIEWER: Want je zei in de eerste instantie dat je ervan uit ging dat je voor het afschaffen van de bonuscultuur was.

ANGELIQUE: Als ik denk naar wat ik persoonlijk vind, dan vind ik dat nog steeds, alhoewel hij wel Plaskerk.

INTERVIEWER: Plasterk.

ANGELIQUE: Nee die ander, Jort Kelder toch ook wel met hele goede argumenten komt, zoals, nou het is zeker niet belangrijk welke argumenten dat zijn.

INTERVIEWER: Dus nu ben je veranderd van mening?

ANGELIQUE: Nee, want ik vind het nog steeds belachelijk dat ze van die hoge bonussen krijgen.

INTERVIEWER: Maar je zegt dat je in de discussie aan de kant van Jort Kelder staat, dus dan ben je eigenlijk tegen het afschaffen van het bonussysteem.

ANGELIQUE: Nou ik ben wel meer geneigd om met Kelder mee te gaan, maar als ik erna zo, zoals nu hoor je hem niet meer, dan ga ik er nog een keer over nadenken, dan denk ik, ik vind het nog steeds belachelijk, hij heeft wel hele goede argumenten, maar ik vind het nog steeds belachelijk.

JESSICA: Ja, hij is heel overtuigend.

ANGELIQUE: Maar hij zou mij wel veel meer meekrijgen, dan die Plaskerk.

JESSICA: Plasterk!

INTERVIEWER: Het is Plasterk.

ANGELIQUE: Hoe heet die, oh sorry.

INTERVIEWER: Als hij hier nog een half uur zou doorpraten dan zou je wel overtuigd worden?

ANGELIQUE: Weet ik niet of hij mij zou overtuigen en als hij mij overtuigt op dit moment, zal ik waarschijnlijk wel weer over twee dagen denken van, nou.

ANGELA: En misschien ook als het omgekeerd was, dat ze precies voor het tegenovergestelde hadden gepleit dan was hetzelfde, dan was ik misschien ook met Jort Kelder meegegaan.

INTERVIEWER: Vanwege zijn persoonlijkheid?

ANGELA: Ja, dat denk ik wel.

ANGELIQUE: Ja en ook zijn hele manier van praten.

ANGELA: Ja.

ANGELIQUE: Dat is wel, en ook de kleding.

RAHID: Maar waarom ben je tegen bonussen dan?

ANGELIQUE: Waarom?

RAHID: Ja.

ANGELIQUE: Nou, er is pas geleden 300 miljoen bezuinigd in het onderwijs, maar we gaan wel inderdaad zoveel geld meegeven aan iedereen die in de top zit.

RAHID: Misschien is dat ook meer de reden dat je ook meer voor het andere kiest.

ANGELA: Ja, natuurlijk.

RAHID: Want als ik bonussen zou krijgen op school dat had ik ook gezegd van ja.

JESSICA: Dat willen ze, ze willen dat leraren die goed presteren die krijgen bonussen.

RAHID: Maar hoe wil je dat meten?

ANGELIQUE: Maar, daarom moeten wij 300 miljoen bezuinigen.

RAHID: Maar hoe wil je dat meten?

JESSICA: Kijk als je producten moet verkopen dan kan je een soort van wedstrijd houden van wie verkoopt de meeste artikelen producten, dan kan iemand inderdaad belonen van, maar hoe ga je meten van jij hebt het meest aan de kinderen geleerd.

ANGELA: Ja, dan ga je alles voorzeggen.

RAHID: Maar zo iets heet frauderen.

JESSICA: Ja, antwoord 1a.

INTERVIEWER: Ja, dan kan je je ook nog afvragen bij wie zitten er meer kinderen in de klas en wie zijn het meest leergierig.

ANGELIQUE: Ja maar dan is er ook nog het verdelen van het geld.

JESSICA: En wie werkt er hard voor die CITO en wie heeft gewoon geluk en heeft een goede klas.

ANGELIQUE: Dan gaat het natuurlijk over prestaties en studie doen en kennis en weet ik veel wat maar dat betekent dus wel dat de werkdruk, omdat ze op een ander front gaan bezuinigen meer kinderen in de klas.

JESSICA: Maar ik weet niet of je als juf beter wordt door een bonus of dat je het dan voor het geld gaat doen en niet meer met je hart.

ANGELIQUE: Nou ja, ik denk dat daar ook wel een stukje zit want nu heb je inderdaad, ik was dan naar die staking geweest en daar zeiden ze ook, leerkrachten die doen het al met alle liefde en daar doen ze het voor en geld is niet belangrijk.

RAHID: Ja, maar we doen het omdat we het moeten doen, we doen het voor de kinderen en daar maken ze dus gebruik van, daar profiteren ze van, omdat wij een goed hart hebben.

ANGELIQUE: Natuurlijk, dus doe die bonussen weg en investeer in en creëer banen.

ANGELA: De ene werkt harder dan de ander, maar ja daar kan je alsnog niet aan meten, want ook al werk je heel hard maar je statistieken zijn laag, begrijp je het valt niet te meten, dus misschien kijken ze niet eens naar de statistieken, kijken ze wel naar weet ik veel wat.

JESSICA: Ja, hoe lange dagen je maakt.

INTERVIEWER: Ja of hoe vaak kinderen glimlachen.

RAHID: Ja, lach als je binnenkomt.

JESSICA: Ja of ze komen je in de klas beoordelen, maar gaat de discussie nog de goede kant op?

INTERVIEWER: Ik wou nu starten met de volgende vraag inderdaad, los van de inhoud, de discussie zelf, wat vinden jullie van de discussie, de manier hoe die wordt gevoerd?

RAHID: Ik kon het niet echt, ik heb meestal zo van dat je iemand moet laten uitpraten en dan kan de ander reageren, nu moest ik echt heel erg focussen wie wat zei en dat kwam een beetje.

JESSICA: Schakelen.

RAHID: Ja.

JESSICA: Ik had ook steeds het gevoel dat ze door elkaar aan het praten waren en dat ik niet wist naar wie moet ik nou luisteren, plus dat meneer Plasterk op een gegeven moment zei van, nou moet je even stoppen want je bent aan het doorratelen, maar dat vind ik niet leuk als je dat moet zeggen in een discussie.

INTERVIEWER: Waarom?

JESSICA: Omdat je elkaar gewoon moet laten uitpraten en dan niet degene, wat ik zeg, dan doen alsof dat niet belangrijk genoeg is, want je ratelt nu een beetje door, dan kap je zijn mening een beetje af.

ANGELIQUE: Maar aan de andere kant hij komt met argument, argument, argument, 37 argumenten

ANGELA: Hij krijgt geen kans.

ANGELIQUE: Die Jort Kelder komt er overheen, maar hij krijgt dus geen kans om zich te verdedigen

JESSICA: Ja maar dan kan je dat op een veel nettere manier zeggen dan zoiets kinderachtigs, ik vind dat een beetje kinderachtig.

INTERVIEWER: Wat Jort Kelder doet?

JESSICA: Nee wat hij zegt, van je bent aan het doorratelen, je kan ook zeggen van mag ik nu even

RAHID: Ja, maar dat is echt een moment van zwakte.

JESSICA: Dat vind ik ook.

ANGELA: Maar hij was ook zo beheerst dat hij geen kans kreeg om er op te reageren.

JESSICA: Maar dan kan je het netjes zeggen toch.

ANGELIQUE: Nou ik vond het eigenlijk wel netjes, hij had ook kunnen zeggen van joh hou nou even je muil dicht nou mag ik wat zeggen.

RAHID: Ja, het kan.

JESSICA: Ja, maar hij is wel een politicus.

ANGELIQUE: Ja, maar wat wil je nou.

JESSICA: Ik wil dat hij gewoon netjes zegt.

ANGELIQUE: Van nu mag ik wat zeggen, maar nee dat ben ik niet met je eens, ik vind dat hij dat netjes heeft opgelost en dat hij dat mag zeggen.

RAHID: Ik vond het ging echt op en neer ik kon de informatie niet echt verwerken, ja sorry.

ANGELIQUE: Maar dat kwam denk ik meer door die Jort Kelder dan door die Plasterk.

JESSICA: Ja zeker, ik zeg ook niet dat het bij hem ligt, dat ik het niet kon volgen, ik vond ze allebei door elkaar heen, maar ik vind gewoon dat je wel netjes moet blijven.

ANGELIQUE: Eigenlijk denk ik dat die Plasterk meer zoals Jort had mogen zijn, weet je ik ben nu wat aan het zeggen, hij heeft een beetje een te afwachtende houding, waardoor je er ook wat makkelijker overheen kan.

JESSICA: Ja.

ANGELA: Ook hij wil het rustig zeggen, ik denk dat hij ook heel goed erover na heeft gedacht wat hij wil vertellen wat hij wil zeggen en hoe hij erop gaat reageren, en dat misschien Jort Kelder wat impulsiever is, maar ook wel correct, maar dat is dus wel wat spontaner.

INTERVIEWER: En vind je dat Plasterk daarmee kan omgaan dat Jort Kelder, Jort Kelder schakelt natuurlijk heel snel.

ANGELA: Ja.

INTERVIEWER: En Plasterk had gewoon een programma voor zich en nu komt hij met allerlei andere dingen, hoe vind je dat hij daarmee omgaat?

ANGELA: Ja, ik heb daar niet echt goed op gelet, maar ik dat denk hij natuurlijk een beetje stijfjes daarmee omgaat.

JESSICA: Hij kan niet snel schakelen.

ANGELIQUE: Ik denk ook juist door die voorzichtigheid van wat ga ik zeggen en hoe ga ik dat formuleren, gewoon politiek correct, denk ik dat het meer lijkt alsof hij niet weet wat hij eigenlijk wat hij vindt of wat hij.

JESSICA: Hij oogt onzeker.

ANGELIQUE: Eigenlijk, niet in eerste instantie maar omdat hij die indruk wekt, omdat hij gewoon zo voorzichtig is en niet kan zeggen wat hij denkt of vindt, omdat hij er zo over na moet denken, van wat stond er ook al weer in het programma.

JESSICA: Maar omdat hij zoveel moet nadenken, en misschien omdat die Jort Kelder dan net iets anders inbrengt waar hij niet op had gerekend en dan moet hij weer even denken van hoe ga ik hiermee weer op reageren.

RAHID: Politiek correct natuurlijk weer.

JESSICA: Ja.

ANGELIQUE: Maar lijkt dus wel weer van wat stond er ook alweer in ons programma.

JESSICA: Ja, dat is een beetje dat onzekere, ik vind hem een beetje, vergeleken met die andere, vind ik hem een beetje onzeker en afwachtend.

INTERVIEWER: Ja.

ANGELIQUE: En juist omdat die Jort Kelder inderdaad tak tak, en dit vind ik en.

RAHID: Onderbouwend.

ANGELIQUE: Meer natuurlijk alsof hij het inderdaad ook echt vindt en niet alsof hij een mening van een ander opgelegd krijgt, met wat hij moet verkondigen.

RAHID: Ja .

INTERVIEWER: Oke en waar zou een goede discussie volgens jullie aan moeten voldoen?

JESSICA: Respect voor elkaar, netjes praten.

RAHID: Ja.

JESSICA: Beleefd zijn en elkaar aanhoren.

INTERVIEWER: En wat versta je onder beleefd zijn?

JESSICA: Nou niet messteken, weet je gewoon netjes praten en niet naar elkaar sneren en accepteren dat de ander een andere mening heeft dan jij.

INTERVIEWER: Maar je zit in een discussie om te overtuigen.

ANGELA: Ja, een discussie is om te overtuigen, ook of je nou wel of niet gelijk hebt, dat maakt niet zoveel uit, als je probeert de ander te overtuigen is het eigenlijk al goed.

ANGELIQUE: Ik denk dat je ook moet overtuigen door je gelijk te bewijzen en niet door de ander onderuit te halen, want dat zie je wel vaak, nou niet alleen in de politiek maar in Amerika zie je dat dan heel erg van, dan gaan ze heel erg laten zien hoe negatief de ander is.

JESSICA: Ja.

ANGELIQUE: En daardoor probeer ik zeltjes te winnen, maar ik denk dat je in een goede discussie wel gewoon de ander gewoon in zijn waarde moet laten en van ja je hebt wel gelijk maar mijn mening is gewoon net iets sterker en beter onderbouwd.

RAHID: Maar dat is dan jouw mening en dat hoeft niet altijd sterker of beter te zijn.

ANGELA: Maar jouw mening hoeft niet altijd de juiste te zijn, begrijp je als ik met argumenten kom waarvan jij denkt van oh dan kan jouw mening toch veranderen.

JESSICA: Ja.

ANGELA: Ja, maar dat is toch ook de bedoeling.

ANGELIQUE: Ja precies, dus in het overtuigen hoef je dus niet de ander onderuit te halen, maar zo sterk in je mening en in je argumenten te zijn dat je iemand anders, door te laten zien dat jij heel erg gelijk hebt en niet omdat de ander onder gelijk heeft te overtuigen.

ANGELA: Ja.

JESSICA: Maar ook incasseren als jij iets hoort van de andere, waarvan jij denkt oh ja, dat je dat dan ook toegeeft, van ja.

RAHID: Ja, maar dat is een teken van zwakte.

JESSICA: Ja, maar dat vinden mensen, ik vind het juist een teken van zwakte als je blijft volhouden terwijl je niet laat weten van ik heb je gehoord.

RAHID: Ja, maar zo gaat een discussie niet, je moet echt heel hard en heel overtuigend zijn.

JESSICA: Nee hoor, zo'n discussie hoef ik niet.

ANGELIQUE: Maar ik denk als het een politicus is en die gaat zeggen van oh ja ja ja.

RAHID: Dan ga je twijfelen aan hem.

ANGELIQUE: Dan zal je niet meer voor die politicus kiezen denk ik, want met die Geert Wilders die was zo overtuigend en die had overal een oplossing voor en nou ja, jullie hebben dat gezien, twintig zetels had hij ofzo, dus daarin, ik ben even kwijt wat je zei.

JESSICA: Weten van dat je de ander gehoord hebt, van dat incasseren?

ANGELIQUE: Ja dat van dat je dan zegt jij hebt ook gelijk, nou die Geert Wilders die is wel helemaal, die weet wel wat hij wil.

JESSICA: Nee, je hoeft ook niet helemaal te zeggen van jij hebt ook gelijk maar je kan wel zeggen van wat je nu zegt daar zit wat in.

ANGELA: Dat vind ik sowieso nep in de politiek, dat ze met dat samenwerking gebeuren dat ze dan, je hebt toch een politieke agenda of programma ofzo, en dan bepaalde punten die ze willen worden dan niet gedaan, omdat de PVV het dan niet gedooft en dat soort dingen denk ik van waar ben je nou mee bezig.

INTERVIEWER: Ja.

RAHID: Ja geven en nemen zeker.

ANGELA: Je bent aan het onderhandelen over, als jij zegt oke we mogen door rood rijden dan doe ik voor jou je mag 130 rijden, ja maar dat doen ze.

RAHID: Ja.

JESSICA: Ja.

ANGELIQUE: Ja maar ik vind ook, ik heb op de PVV gestemd omdat in hun partijprogramma stonden inderdaad dingen van waarvan ik had nou daar ben ik het mee eens, 65 en dan met pensioen, meer in de zorg en onderwijs en veiligheid nou ja al die dingen en toen dacht ik nou ja als ik dat allemaal opweeg tegen wat hij zegt over die hoofdoeken verbieden dan denk ik ja nou ja moet ik alleen daarom dan niet stemmen, dus ik zat heel erg te twijfelen tussen de VVD en PVV omdat ze toch wel redelijk hetzelfde partijprogramma hebben, maar nu hebben ze dus echt alles aan de kant gezet en we gaan een hele andere kant op, ik voel me echt genaaid nu.

RAHID: Ja dat wist je toch wel als je op de PVV stemt.

ANGELIQUE: Nee.

ANGELA: Nee, die zit niet op de coalitie.

ANGELIQUE: Maar ook met de VVD, ik had of PVV of VVD gestemd.

JESSICA: Dat is ook een beetje dubbel, want ik vind de VVD die vind ik die staan voor de rijken moeten rijker en de armen moeten armer.

RAHID: Ja.

ANGELIQUE: Is dat zo?

JESSICA: Ja.

ANGELIQUE: Dat stond niet in het partijprogramma, nee dat wist ik niet, maar ik had wel gekeken er moet meer blauw komen, er moet in het onderwijs geïnvesteerd worden.

ANGELA: Dan moet je D66 stemmen.

ANGELIQUE: Toen heb ik gezegd van nou en uit heel veel dingen waren die twee de beste, dus toen dacht ik nou voor mij maakt het niet uit, het is of de één of de ander, al die dingen waardoor ik op hun zou stemmen, wordt nu allemaal zo van de tafel.

RAHID: Ja, maar nu weet je wie betrouwbaar is.

ANGELA: Ja, omdat ze aan gedoog doen.

ANGELIQUE: Van dat is nu niet belangrijk, want ze gaan allemaal bezuinigen in het onderwijs en ze gaan allemaal, en ik vind dat ze niet luisteren, ze doen maar.

RAHID: Ze doen maar wat ze willen eigenlijk?

ANGELIQUE: Ja.

ANGELA: Ja, ze doen alles dus eigenlijk voor de stemmen.

ANGELIQUE: Ja en voor dat geld, ik denk dat ik ook de politiek in ga.

ANGELA: Ja, geen slecht idee.

INTERVIEWER: Ik ga jullie even onderbreken want we dwalen een beetje af.

JESSICA: Ja.

INTERVIEWER: Dit soort discussies zouden jullie hier vaker naar willen kijken, spreekt dit jullie aan?

JESSICA: Als het voorbij komt.

ANGELIQUE: Als ik moet kiezen tussen dit en een serie? Nee ik zou het niet kijken.

INTERVIEWER: Als je alleen even objectief kijkt naar het soort discussie.

ANGELA: Nou het is een beetje.

ANGELIQUE: Er zijn leukere discussies.

ANGELA: Ja.

ANGELIQUE: Dus ik zou weg zappen.

INTERVIEWER: En waar baseer je dat op?

ANGELIQUE: Op het feit dat Plasterk helemaal niet zo sterk stond.

JESSICA: Maar ook omdat deze discussie niet echt heel erg in ons straatje past.

ANGELA: Ja.

ANGELIQUE: Nee maar ging het over een discussie van zal ik mijn muren wit of zwart verven.

JESSICA: Nee, maar.

ANGELIQUE: En ze doen dat echt als een discussie zoals ik dat gewend ben dan luister ik wel en dan zit ik zwart, zwart.

INTERVIEWER: Wat voor discussie ben jij gewend?

ANGELIQUE: Nou als ze allebei zo zouden zijn als die Jort Kelder van: zwart nee wit, nee zwart want met de zon, daar zou ik daar luister ik wel naar.

INTERVIEWER: Dus een felle discussie?

ANGELIQUE: Ja.

RAHID: Ik denk dat ik het met jou eens ben dat als het gewoon, het zit niet in ons straatje, als het echt over het onderwijs zou gaan dan zouden we wat meer geïnteresseerd zijn.

JESSICA: Denk het ook niet echt als ik eerlijk ben.

RAHID: Nee ja ik eigenlijk ook niet maar, dingen die je wat sneller raken eigenlijk.

INTERVIEWER: Oke, zijn er nog dingen die jullie geleerd hebben van deze discussie iets dat nieuw voor jullie is?

JESSICA: Ja twee nieuwe gezichten.

ANGELIQUE: Nou wat hij zei, Jort Kelder zei op een gegeven moment van ja die bonussen, anders gaan ze meer salarissen krijgen, daar had ik nog niet zo over nagedacht, van dan ga je meer salaris krijgen en dan wordt het ook zo betaald, maar wat die Plasterk toen zei van ja maar daar hoeft de belastingbetaler niet voor te betalen.

JESSICA: Maar als het dan weer even goed gaat, dan hoeven wij niet die belasting te betalen maar gaat het dan weer slecht dan moeten wij weer gaan betalen.

RAHID: En dan dubbel weet je wel.

ANGELA: Zij moeten gewoon belasting gaan betalen, die mensen die bonussen verdienen.

INTERVIEWER: En over de manier van discussiëren is dat nog iets nieuws?

RAHID: Nee.

JESSICA: Nee.

ANGELA: Nee.

INTERVIEWER: Oke, dan gaan we naar het tweede fragment.

ANGELIQUE: Weer met dezelfde twee?

INTERVIEWER: Nee ik zal het nog even kort toelichten. Even wachten tot de reclame voorbij is. Dit fragment gaat over, de avond hiervoor was PvdA Willem Vermeend was te gast geweest, en die heeft een boek geschreven, 'Het Minderheidskabinet', en daarin heeft hij veel kritiek geuit op Job Cohen, dus het fragment is van twee jaar geleden, is wel al wat ouder. Even kijken, het gaat dus eigenlijk over die kritiek die hij heeft geuit op Job Cohen en daarom hebben ze voor deze uitzending gevraagd van Job Cohen wil je daarop komen reageren. Dus Job Cohen zit aan tafel als gast, tegenover hem zit Giel Beelen, die kennen jullie wel neem ik aan?

ANGELA: Ja, die DJ toch.

INTERVIEWER: Ja en radiopresentator en Matthijs van Nieuwkerk die leidt hier weer de discussie.

*** FRAGMENT 2 ***

INTERVIEWER: Oke nou dat was het tweede fragment, wat vonden jullie ervan?

ANGELA: Hij moet alleen maar zijn fouten verdedigen.

JESSICA: Ja.

ANGELA: Ja hij, hoe heet die man.

INTERVIEWER: Job Cohen.

ANGELA: Nee, die andere.

INTERVIEWER: Matthijs van Nieuwkerk.

ANGELA: Ja, Matthijs van Nieuwkerk die heeft alleen maar vragen gesteld over zijn fouten over zijn, ja gewoon dingen die hij niet goed heeft gedaan.

ANGELIQUE: Ik vind wel die Job Cohen daarin heel sterk en rustig.

JESSICA: Ja.

ANGELIQUE: Zichzelf kan verdedigen.

JESSICA: Vind ik ook.

ANGELIQUE: Het is dat Matthijs van Nieuwkerk alleen maar aanvalt aanvalt en dat hij hem ook niet de kans wil geven van wat heb je eigenlijk te vertellen.

JESSICA: Ja.

ANGELIQUE: Ik ga gewoon wat roepen en eigenlijk zit je hier om te luisteren.

JESSICA: Maar ik vind wel Job Cohen heel rustig en neemt alles gewoon heel netjes en hij heeft zijn weerwoord en hij heeft zoiets van ik ben niet onder de indruk van wat je allemaal tegen me lult.

ANGELIQUE: Maar ik vind wel ondanks dat hij zo rustig is, als je hem vergelijkt met die Plasterk vind ik hem wel veel overtuigender.

JESSICA: Ja, ik ook.

RAHID: Ja.

ANGELIQUE: Ja, ik vind hem overtuigender dan.

INTERVIEWER: Job Cohen?

ANGELIQUE: Ja.

ANGELA: Maar dit is nog niet eens een discussie, het was meer.

RAHID: Het was meer een aanval op Job Cohen.

ANGELA: Het was meer een aanval en verdedig jezelf en.

RAHID: Wat hij heeft gedaan.

ANGELA: Geef maar een klein beetje antwoord en dan gaat hij er gewoon nog een keer overheen, ja maar en dan krijgt hij nog niet eens de kans.

ANGELIQUE: Ja, maar dat is toch juist heel erg makkelijk om te zeggen van ja ik heb helemaal gelijk van kijk hij zei helemaal niets, ik bedoel hij heeft nu ook geen ongelijk.

JESSICA: Nee.

ANGELA: Of wel gelijk.

ANGELIQUE: Nee, maar ik vind toch.

JESSICA: Dat mensen nu meer naar Job Cohen neigen dan naar Matthijs, want ik vond die Matthijs op een gegeven moment echt weer irritant.

ANGELIQUE: Ja.

JESSICA: Van stop even met schreeuwen, je kan ook gewoon zeggen en laat hem even vertellen

INTERVIEWER: En wat vonden jullie van, Matthijs is natuurlijk officieel de discussieleider, wat vonden jullie daarvan vergeleken met het vorige fragment?

ANGELA: Ja.

JESSICA: Hij had een duidelijke mening over dit onderwerp.

INTERVIEWER: Vind je hem een goede discussieleider?

ANGELA: Nee want dit is geen discussie.

ANGELIQUE: Dit was gewoon een aanval.

JESSICA: Hij ging de discussie aan.

RAHID: Ja.

JESSICA: En Giel Beelen die zat daar gewoon.

ANGELIQUE: Als het Katja Schuurman was dan had hij dezelfde invulling gehad.

ANGELA: Nee maar ik bedoel, zijn vragen, ook al zijn die vragen als discussieleider waren niet echt open maar die waren gewoon van verdedig jezelf maar.

JESSICA: Ja, ze hadden een.

ANGELA: Kijk ik weet niet de politieke kleur van dit programma, maar nu leek het gewoon tegen Cohen en verdedig je maar.

JESSICA: Ja en een discussieleider moet wat dat betreft neutraal zijn toch.

RAHID: Ja, maar dat was het zeker niet.

JESSICA: Nee.

ANGELA: Nee, dat was het zeker niet.

JESSICA: Nee, dus het viel heel erg op dat Matthijs over dit onderwerp een eigen mening had die hij graag wilde laten horen en bij het vorige filmpje vond hij er misschien wel wat van maar heeft hij zich wat meer op de achtergrond gehouden.

INTERVIEWER: En denken jullie dat het er ook aan ligt dat Giel Beelen erbij zit?

ANGELIQUE: Nou, dat wilde ik net zeggen.

ANGELA: Ik denk dat hij het met Matthijs eens was, dezelfde gedachtes had.

ANGELIQUE: Maar misschien is het in het vorige fragment, daar heb je echt wel een discussie, daar zijn ze allebei aan het woord, en je weet natuurlijk niet hoe het hier vooraf ging, misschien zegt die Giel Beelen wel geen woord en ja ik heb niet het hele programma gezien en.

JESSICA: Maar dan nog had het een duidelijke ondertoon.

RAHID: Ja.

JESSICA: Vond ik.

ANGELIQUE: Ja, maar dat is toch ook het idee van een discussie.

RAHID: Ja, maar niet als discussieleider.

ANGELIQUE: Ik bedoel als jij zwart een mooie kleur vindt dan vind ik het geen mooie kleur, want dat is de discussie.

RAHID: Maar niet de discussieleider, want die houdt de discussie in banen.

JESSICA: Orde.

ANGELA: De discussieleider die houdt zich alleen maar bezig met nu mag jij, nu mag jij en dit is de stelling.

ANGELIQUE: Ja, dat wel maar als hij inderdaad de discussie overneemt, wat in de eerste instantie niet de bedoeling is, om wat voor reden dan ook.

ANGELA: Hij stelt zijn vraag al eigenlijk van verdedig je jezelf maar, niet van is dit goed, is dit fout

RAHID: Ik vond het niet professioneel, die discussieleider was niet echt professioneel, ik vond hem in het vorige fragment gewoon beter.

ANGELA: Maar misschien heeft hij wel de opdracht gekregen om zich zo op te stellen.

RAHID: Ja, misschien wel ja.

ANGELA: Het hoeft niet zijn mening te zijn, dit is gewoon de kleur van het programma zelf niet van Matthijs.

RAHID: Maar Job Cohen heeft wel vind ik, komt wel sterk uit de bus omdat hij heel rustig zijn antwoorden geeft en op een gegeven moment is hij ook een beetje stil en dan wacht hij totdat hij kan uitpraten, tot hij uitgepraat is en dan gaat hij gewoon verder.

INTERVIEWER: Ja.

RAHID: En dan ja er is niet echt een antwoord uitgekomen, hij zegt niet echt waarom, ik heb geloof ik drie keer dezelfde vraag gehoord.

INTERVIEWER: En bij wie sluit je je aan in de discussie?

RAHID: Ja ik denk, ik weet niet precies waar het nou helemaal over gaat.

ANGELA: Ik vind het geen discussie.

RAHID: Ik weet wel dat hij iets heeft gedaan waar de andere niet echt heel blij mee zijn.

INTERVIEWER: En welke manier van discussiëren vind je fijner? Wat Matthijs doet aanvallen?

RAHID: Nee dat vind ik niet.

ANGELIQUE: Dat zou wel mijn interesse wekken die aanval maar dan moet hij wel de kans geven dat die ander zich goed kan verdedigen.

JESSICA: Ja.

ANGELIQUE: Dan ben ik wel meer geneigd om te blijven kijken.

ANGELA: Waar ging die discussie over dan?

RAHID: Niets.

ANGELIQUE: Het ging over zijn gedrag en over de opmerkingen die hoe heet die, Lubbers een partij ging creëren een meerderheidskabinet en die heeft halverwege gezegd nou ik doe een minderheidskabinet en dat hij, Cohen heeft gezegd kijk maar of je het over rechts kan doen

ANGELA: Ja nou dat is toch gewoon een gebeurtenis? Ja dat is toch niet iets waar je over kan discussiëren eigenlijk? Want nu hebben ze het alleen maar over, ja waarom heb je gezegd ga maar over rechts, dan denk ik waar gaat het nou over, het is toch nou eenmaal gebeurd.

ANGELIQUE: Ja, inderdaad.

ANGELA: Het gaat nog niet eens over een politiek iets.

RAHID: Nee.

JESSICA: Nee.

INTERVIEWER: Zijn jullie het daarmee eens?

RAHID: Ja wat zij zegt.

ANGELA: Ik bedoel als een informant als je dat inschakelt die bepaalt wat de beste partijen bij elkaar zijn en of Cohen nou heeft gezegd kijk eerst naar links of kijk eerst naar rechts daar heeft Cohen, hoe zeg je dat, nog geen eens een stem in.

JESSICA: Ja.

INTERVIEWER: Oke, jullie liggen wel op één lijn met deze discussie, begrijp ik.

RAHID: Ja.

ANGELA: Discussie?

INTERVIEWER: Ja oke, laten we het even een discussie noemen.

RAHID: Ja, dat andere vond ik nog wel een discussie, wel of geen bonus, en deze vond ik meer een aanval op.

JESSICA: Op zijn fouten.

RAHID: Op een gebeurtenis.

INTERVIEWER: Dus als ik het goed begrijp wat ik net heb gehoord, jullie zouden niet een voorkeur hebben voor zo'n gesprek/ discussie maar eerder voor die hiervoor?

ANGELA: Ja, dat was echt een discussie.

JESSICA: Ja.

RAHID: Ja.

ANGELIQUE: Nou ik zou bij allebei weg zappen, ik vond het allebei niet echt dat ik dacht dit moet ik blijven zien.

INTERVIEWER: Oke en is dat gerelateerd aan de discussie of aan het onderwerp?

ANGELIQUE: Aan de discussie.

ANGELA: Maar ik zou misschien, bij Cohen, omdat hij nu pas is opgestapt, dan zou ik misschien juist wel blijven kijken om te kijken of hij zich staande weet te houden, want ik vind dat hij hier niet echt onderuit ging.

JESSICA: Nee.

ANGELIQUE: O ja, echt?

ANGELA: Nee ik vond niet dat hij onderuit ging.

ANGELIQUE: Ik zou hem daarna niet meer volgen, ja als ik weer wat hoor.

ANGELA: Nee, maar ik bedoel dat hij het niet slecht heeft gedaan, dat hij niet stopte, dat hij niet weerbaar was, dat vond ik wel sterk.

ANGELIQUE: Ja ik vond wel dat hij heel sterk overkomt, niet als die Plasterk van oh ik moet even nadenken, maar hij heeft ook die rust maar hij komt wel sterk over omdat hij weet wat hij vind, maar iets in zijn uitstraling maakt dat hij wel gewoon.

ANGELA: Er gebeurt niets.

ANGELIQUE: Maar zijn mening en wat hij wil zeggen, bij die Plasterk was het meer van, ja wat moet ik nu zeggen.

JESSICA: Ja.

ANGELIQUE: Welke knop moet ik indrukken, en bij hem is het ondanks dat hij ook zo rustig is en afwacht is het, iets in zijn houding of zijn gezicht, dat maakt dat hij wel weerbaarder overkomt.

RAHID: Hij weet gewoon wat er gebeurt is dus hij komt dat gewoon vertellen, hij moet alleen wachten wanneer hij de kans ervoor krijgt, klaar ik denk dat hij met zo'n instelling in dat programma zat.

ANGELA: Ja want weer heeft Matthijs de kans om erop te zitten en de politicus en in dit geval en in dat andere geval heeft meer.

ANGELIQUE: Te verdedigen.

ANGELA: Ja.

INTERVIEWER: Als jullie kijken naar het programma zelf, in hoeverre is dit programma anders dan andere politieke programma's?

ANGELA: Ik heb niet zoveel kennis daarvan.

ANGELIQUE: Ik kijk dat niet zoveel, het enige wat ik wel eens zie zijn die debatten in de kamer.

RAHID: En dan zap je weg.

ANGELIQUE: En dan denk ik zouden ze allemaal nog een keer naar elkaar gaan luisteren.

INTERVIEWER: En als je dat vergelijkt met dit?

ANGELIQUE: Dan vind ik dit interessanter.

INTERVIEWER: En waar ligt dat aan?

ANGELIQUE: Ik denk het decor, ja dat klinkt heel stom maar dit is meer zo'n talkshowachtig iets, terwijl in de Tweede Kamer zie je eentje zijn krant lezen en de ander staat heel officieel in zijn driedelig kostuum door de microfoon te praten, terwijl eigenlijk niemand luistert, en dan roept er nog eentje ja je weet niet waar je het over hebt.

RAHID: Doe lekker zelf normaal.

ANGELIQUE: De omgeving, denk ik.

ANGELA: Maar waarom is dit programma dan eigenlijk, het lijkt net alsof, ze worden wel uitgenodigd maar een beetje om zichzelf te verdedigen en niet om zichzelf te laten zien.

INTERVIEWER: Dat ligt natuurlijk ook weer aan het onderwerp wat besproken wordt, want hierna komt wel weer een onderwerp wat een stuk rustiger is dan dit, maar ja het is natuurlijk een hele andere manier van zich neerzetten, wat jij net inderdaad ook zegt, dat oude stoffige karakter, dat is hier natuurlijk niet.

ANGELIQUE: Ik heb ook wel eens, dat is voor de verkiezingen, dan was er ook een programma en daar waren alle partijleiders waren daar, dat was ook echt leuk om te zien, dat heb ik echt helemaal uitgekeken.

INTERVIEWER: Welk programma was dat?

ANGELIQUE: Ik weet niet hoe dat heet, het was de avond voor de verkiezingen en toen hadden ze en dan mochten ze allemaal hun zegje doen.

INTERVIEWER: Ja, ik weet wat je bedoelt.

ANGELIQUE: En dan werden ze met zijn tweeën tegenover elkaar gezet.

INTERVIEWER: Ja dat is geen vast programma natuurlijk.

ANGELIQUE: En dan was er een stelling van dit of dat is er gebeurd, wat zou je dan doen? Stel dat die verkozen wordt zou je met hem meegaan? Het was heel leuk om te zien, maar dat was ook niet zo stoffig als in de Tweede Kamer.

RAHID: Die debatten zijn toch ook altijd wel heel erg interessant, dat ze tegenover elkaar gaan, dat er twee groepen zitten, dan komt er een stelling en wordt er over gediscussieerd.

INTERVIEWER: Dat is wat zij zegt ja.

RAHID: Dat is dan wel weer interessant.

ANGELIQUE: Ja dat is *Jong Het Lagerhuis*.

JESSICA: Ja *Het Lagerhuis*, daar zat ik naar te zoeken, dat was leuk, daar zat hij in, dat vind ik nog leuker dan dit, *Het Lagerhuis*.

INTERVIEWER: Waarom?

JESSICA: Omdat ik keek vroeger met mijn moeder mee, naar het gewone *Het Lagerhuis* en ik was echt zo'n lulletje wat dat betreft, ik had nergens weet van, maar vond het wel leuk om te horen wat die mensen allemaal, ze wisten er veel over, die gaf die, en die ander zei ja maar helemaal niet, het werd echt een discussie maar het werd ook van zitten, jij mag, het was gewoon rust, duidelijk en iedereen kon zeggen wat hij.

ANGELIQUE: Ik keek dan *Jong Het Lagerhuis* en dat waren dan tieners die over de stellingen deden, dat was ook inderdaad, dat was erg leuk om te zien, omdat nou ja.

ANGELA: Dat was precies hetzelfde hoor.

ANGELIQUE: Ja maar dat andere was met volwassenen en dat vond ik niet leuk.

ANGELA: Ja, was echt hetzelfde.

INTERVIEWER: Wil je nog wat zeggen?

RAHID: Met *Het Lagerhuis* dat zijn gewoon mensen die daar komen en die gaan daar over discussiëren en hier.

ANGELA: Die zaten ook in de politiek.

RAHID: Ja, nou om even het onderwerp weer terug te draaien, hoe dicht staat het bij je, en sommige mensen reageerde daar best wel fel op en andere gingen daar dan ook fel tegenin en toen kwamen ze wel met argumenten, van daar denk ik wel over of dat denk ik nou juist weer niet, en hier is het een beetje van wat denkt een politicus nou eigenlijk, wat wil die nou, ik denk dat de economie al ons geld wil aftroggelen dat denk ik zelf.

ANGELIQUE: Maar ik denk ook dat het verschil, in *Het Lagerhuis*, ja ik weet niet ik had meer het idee dat ik tot nadenken gezet werd, want stel nou dan gaven ze een voorbeeld waar je dan zelf over na moest gaan denken en dat je meer, dat je actief wordt en nu is het hij zegt dit en hij zegt dat.

JESSICA: Maar ook, nu zijn het er maar twee die discussiëren en toen hoorde je wel tien meningen, waar je zeker van twee of drie dacht van: oh ja.

ANGELA: Maar die hadden bij die discussies niet echt iets te verliezen.

JESSICA: Nee, dat is ook zo.

ANGELA: En hij heeft natuurlijk een soort van.

JESSICA: Naam.

ANGELA: Ja, naam en hij moet zoveel mensen vertegenwoordigen en dat is natuurlijk, dat legt een druk op je.

JESSICA: Ja, dat is ook zo.

ANGELA: Je kan niet zomaar wat roepen.

JESSICA: Nee.

ANGELA: Je staat voor een partij.

ANGELIQUE: Maar ook de manier van de boodschap is hier gewoon, ja de bonussen moeten weg want dat moet de belastingbetaler betalen, maar in *Jong Lagerhuis*, of in *Het Lagerhuis* wilden ze dan nog wel zeggen ja waar maar wordt dat dan van betaald, van de belastingcenten en dan wordt je zelf ook meer getriggerd om na te denken.

INTERVIEWER: Dus dat ontbreekt hier?

ANGELIQUE: Ja misschien, ja nu hebben we maar twee fragmentjes gezien.

INTERVIEWER: Maar in dit programma zelf daar zitten natuurlijk ook wat amusementsfilmpjes, ik weet niet of jullie daar vaker?

ANGELIQUE: Ja, inderdaad dat heb je natuurlijk ook.

INTERVIEWER: Dus het is niet alleen dit, de politiek maar.

ANGELA: Het is wel leuk hoor, van alles en nog wat.

INTERVIEWER: Zou dat een reden voor jullie zijn, omdat er toch nog wel wat entertainment inzit van nou ik ga dit ook kijken.

ANGELA: Dat je het kijkt, ja ik denk het wel, want ik hoor, veel mensen kijken *De Wereld Draait Door*.

JESSICA: Ja dat hoor ik ook, ik hoor ook dat veel mensen het kijken, mij interesseert het eigenlijk niets, ik kijk het nooit en ook nu ik dit zie denk ik niet van nou ik ga het volgen, helemaal niet, maar ik hoor wel van heel veel mensen dat ze het kijken.

ANGELA: Het is best wel actueel en ze praten erover en soms zijn er onzin dingen, dan is er weer muziek, dus er wordt wel van alles, van alles wat.

INTERVIEWER: En wat denken jullie dat het succes van het programma is?

ANGELA: Ik denk dat.

JESSICA: Bekende mensen.

ANGELA: Ja en dat ze er over praten, dat er discussie is.

JESSICA: Ja en het is een soort entertainment, het is niet zakelijk.

ANGELIQUE: Ja maar waarom zouden ze dan hiervoor kiezen en niet *Will & Grace*, dat is ook entertainment.

JESSICA: Ja dat zou ik kiezen.

RAHID: Ja ik ook.

ANGELIQUE: Ja ik ook.

INTERVIEWER: Maar dat is natuurlijk niet informatief.

ANGELIQUE: Maar als je dan kan kiezen tussen dit en *Ik Hou van Holland*, daar hoor ik ook nog wel informatieve dingen.

INTERVIEWER: Ja, maar stel je wil op de hoogte blijven, op een makkelijke manier op de hoogte blijven van de politieke ontwikkelingen.

RAHID: Dan is dit wel één van de programma's ja.

ANGELA: En nieuws en dat soort dingen.

ANGELIQUE: Zou dit de reden zijn dat ze hier naar kijken, Sanne keek hier ook altijd naar.

JESSICA: Ja?

ANGELIQUE: Die weet nog niets eens wie de minister president is.

ANGELA: Maar dit wordt soort van kort besproken in elk uurtje.

RAHID: Nee die weet helemaal niets.

INTERVIEWER: Dat komt hier nu ook in het derde fragment, het gaat eigenlijk over, de titel heet ook 'The Rise of Emile Roemer', maar eigenlijk voorafgaand aan dat onderwerp gaan ze eigenlijk de actualiteiten bespreken, en dat is dat Henk Bleker zich eventueel kandidaat heeft gesteld voor het CDA, het is nog vrij recent, ik weet niet of jullie je dat nog kunnen herinneren? Hij speelt inderdaad in, wat jij zegt, op de actualiteiten en door dat nog even aan te kaarten. De gasten zijn Jan Marijnissen, Maurice de Hond en Jack de Vries en Jort Kelder zit hier ook weer in.

JESSICA: Oh.

ANGELA: Jack de Vries, wie is dat.

INTERVIEWER: Van het CDA.

ANGELA: Die ken ik niet hoor.

INTERVIEWER: Dat is deze.

ANGELIQUE: Misschien moeten ze ook een 'Rise of Jack de Vries' maken, want die is ook niet bekend.

*** FRAGMENT 3 ***

INTERVIEWER: Oke, wat vinden jullie van dit fragment?

ANGELIQUE: Nou leuk, ik zou dit van alle drie de fragmenten het meeste volgen, en dat is omdat als ik naar die mensen kijk, die Marijnissen en die Jack de Vries ze hebben allemaal een hele open houding en ze kijken vrolijk, die Jack de Vries die lacht de hele tijd.

JESSICA: Ja.

ANGELIQUE: En die Marijnissen, die maakt grapjes.

JESSICA: Ja.

ANGELIQUE: Maar ze hebben ook nog iets te vertellen, ze luisteren naar elkaar.

JESSICA: Ja.

INTERVIEWER: Dat is wel opvallend, want je zei natuurlijk dat je het liefst een felle discussie.

ANGELIQUE: Ja, maar dit vind ik ook wel interessant en een felle discussie vind ik ook wel leuk.

ANGELA: Ik vond het weer niet echt een discussie.

ANGELIQUE: Maar dan moeten ze wel aan elkaar gewaagd zijn.

ANGELA: Dit was ook niet echt een discussie, gewoon wat vind je van de charmante.

RAHID: Henk Bleker.

ANGELA: Ze hadden allemaal een beetje dezelfde mening, pas aan het einde was van, ja ik zie hem als CDA, D66'er.

RAHID: Is het CDA materiaal ja of nee?

ANGELIQUE: Maar ik vond ook dat die Jort Kelder hier veel minder de overhand had dan in die andere.

RAHID: Ja, klopt.

ANGELIQUE: Want nu heeft hij twee dingen gezegd.

RAHID: Alhoewel hij best wel nog, voor het hele groepje was hij, je hoort hem, zijn stem is wat hoger, wat opvallender, in zijn mening.

ANGELIQUE: Maar het aantal spreektijd dat hij heeft gehad is wel veel minder dan bij de ander, in verhouding.

JESSICA: Bij mij die ene man, Maurice de Hond heeft echt totaal geen indruk op me gemaakt, ik vind die Jack de Vries en die Jan Marijnissen gewoon door hun houding en een beetje lachen, vrolijk.

ANGELIQUE: En ze zitten niet zo stijf.

JESSICA: Dat trekt je toch sneller om naar iemand te luisteren, dan zo zakelijk.

ANGELIQUE: Het is gewoon, ze zitten erbij alsof ze gewoon bij mij thuis op visite zijn.

INTERVIEWER: Ja.

ANGELIQUE: En die andere, zoals die Plasterk net en Job Cohen, dat is echt niet in je woonkamer, dat is echt op televisie.

ANGELA: Maar dit was ook veel minder politiek geladen eigenlijk.

RAHID: Ja.

ANGELA: Het was niet echt, het ging gewoon.

ANGELIQUE: Nee ik vond dit juist inhoudelijk toch wel één, van de meeste inhoud hebben.

ANGELA: Maar waarom dan?

ANGELIQUE: Net was het jij hebt dat gedaan, jij hebt dat gedaan.

ANGELA: Nee, oke dat had ook geen inhoud.

ANGELIQUE: Dus dat is helemaal geen politieke inhoud en nu gaat het ook over politiek gezien, die man zou het een voortrekker kunnen zijn van het CDA zou het een partijleider kunnen zijn, heeft hij ook het CDA jasje aan.

ANGELA: Maar dat is toch niet per se de politiek?

ANGELIQUE: Nou, dan ben ik wel weer geïnteresseerd, want ik zat nu alweer te denken, die Jan Marijnissen zijn naam hoor je heel vaak, en van die Jack de Vries heb ik nog nooit gehoord maar nu denk ik wel van wat een sympathieke vent.

ANGELA: Marijnissen?

ANGELIQUE: Nou allebei.

ANGELA: Marijnissen is al lang gestopt.

ANGELIQUE: Ja, dus daar stem ik niet meer op maar dan denk ik voor welke partij zijn zij, wat is hun programma, je bent wel meer geïnteresseerd in wat ze doen, terwijl in die Plasterk dan denk ik joh zak door de stront naar jou ga ik niet luisteren, jij hoeft toch niet de leider te worden van dit land

RAHID: Ja ik ben het toch, ik deel haar mening, want zo beladen was het niet, er was niet echt een spanning het was meer hoe is Henk Bleker, leuke jongen, aardige man, kan hij een beetje leuk regeren.

JESSICA: Maar ze zouden hem allemaal af kunnen zeiken, en dat hebben ze allemaal niet gedaan.

RAHID: Maar ze hebben ook gezegd, ja 2015 niemand gaat maar weg, zeg maar.

ANGELA: Maar Matthijs ook, wat vind je van de charmante man.

ANGELIQUE: Ja.

JESSICA: Ja dan ga je niet zeggen, charmant? Charmant?

ANGELIQUE: Nee maar zoals die Jort Kelder die was nu ook verbaal minder agressief dan bij de vorige.

ANGELA: Ja, maar bij Cohen deden ze.

JESSICA: Maar, misschien ook omdat hij de vibe voelt van die andere drie die aan het praten waren

ANGELIQUE: Ja, misschien wel ja.

JESSICA: Die waren niet zo van blablabla en die waren er ook niet om hem onder de tafel te.

INTERVIEWER: Denken jullie dat dat van invloed is op elkaar?

RAHID: Ja.

JESSICA: Ik denk het wel, hoe hij praat dat dat wel uitmaakt voor hoe de rest van de groep tegen elkaar praat.

RAHID: Ik vind wel dat hij de enige was die echt iets zei over.

ANGELIQUE: Maar wat is de oorzaak, dat zij in hun houding zo zijn waardoor de discussie veel beter verloopt waardoor ze onze aandacht trekken of verloopt die discussie beter waardoor zij dus zo relaxt zijn.

ANGELA: Vond jij dit een discussie dan?

ANGELIQUE: Ja, vond ik ook een discussie.

RAHID: Dit is meer, ja hoe ik vind, nee sorry, dit is gewoon hoe iemand is, het is gewoon praten over iemand eigenlijk.

ANGELIQUE: Nee, want ze hadden daar ook wel een verschil in mening van het is gewoon het uiten van je mening, dus dat is echt een discussie.

RAHID: Maar of dat echt een toplist, van dat het echt belangrijk is.

ANGELIQUE: Ja.

ANGELA: Een verschil van mening is toch ook geen discussie?

ANGELIQUE: Nou ja, als je het onderbouwt met argumenten.

ANGELA: Dus als ik zeg ik vind het een mooie tafel, jij vindt het een lelijke tafel.

ANGELIQUE: Dan is het echt geen discussie, nee dan is het gewoon je mening vertellen.

ANGELA: Dat is toch ook geen discussie.

ANGELIQUE: Als ik jou probeer te overtuigen wat een lelijke tafel het is, of vond ik het nou een mooie tafel, ik weet het niet meer.

ANGELA: Ja maar een mening blijft een soort van mening, begrijp je?

ANGELIQUE: Ja, maar ja.

ANGELA: Kijk als ik het heb over een handige tafel, ik bedoel dat is een ander verhaal.

INTERVIEWER: En de rol hier van Matthijs van Nieuwkerk, als discussieleider?

ANGELA: Ja die was positief, was net zo positief als al die andere.

JESSICA: En hij was hier rustig.

INTERVIEWER: Jij zegt allemaal hetzelfde?

ANGELA: Nou, ik vond ze niet allemaal hetzelfde.

INTERVIEWER: Je zei allemaal positief.

ANGELA: Ja, ik vond ze wel allemaal positief over die man praten.

RAHID: Ja, dat is in dit fragment.

ANGELA: En Matthijs die doet daar toch aan mee.

JESSICA: Ik begreep, in de eerste discussie hoor je Matthijs niet en in de tweede is hij degene die aanvalt en in de derde.

RAHID: Dan is hij gewoon meer.

JESSICA: Dan doet hij wat hij eigenlijk gewoon moet doen, maar hij heeft hier ook wel een mening, een positieve mening.

RAHID: Ja.

ANGELIQUE: Ja dat verkondigt hij wel en daardoor trekt hij die anderen heel erg mee.

JESSICA: Natuurlijk.

RAHID: Is dat de bedoeling van een discussieleider? Om zijn mening voor te dragen?

JESSICA: Dus je hebt drie verschillende manieren gezien eigenlijk.

RAHID: Nee? Dus dan doet hij zijn werk niet heel erg goed.

ANGELA: Maar hier was het ook, hij liet hier allemaal de anderen aan het woord natuurlijk en zichzelf dus niet echt, maar hij kleurde het wel even in.

JESSICA: Ja.

ANGELIQUE: Ja.

JESSICA: Zijn vraag was al duidelijk.

ANGELIQUE: Dus het is niet ik vind dit een mooie tafel en wat vind je van deze tafel, nee vind je deze tafel ook mooi?

JESSICA: Ja.

ANGELIQUE: Dat is meer de boodschap die hij nu uitstraalt, dan is het nog lastiger om te zeggen nee ik vind het helemaal geen mooie tafel.

INTERVIEWER: Dus als ik het goed begrijp, jij vindt dit een fijne discussie?

ANGELIQUE: Ja, ik vind dit wel.

INTERVIEWER: Jij ook, jij niet?

ANGELA: Ik vond dit geen discussie.

INTERVIEWER: Wat vinden jullie daarvan?

RAHID: Ik vond het ook niet echt een discussie, GTST is toch hetzelfde zo?

JESSICA: Ik vond het wel, nou ja ik weet niet of ik het een discussie vond maar ze hebben wel allemaal gezegd wat ze ervan vonden en toevallig staan alle neuzen dezelfde kant op, dus er komt geen discussie, maar het is leuk om naar te luisteren want iedereen is vrolijk.

RAHID: Juist.

JESSICA: Ze zijn open.

RAHID: Open.

JESSICA: En ze luisteren naar elkaar en ze zeggen ook wat.

ANGELIQUE: Maar het doel van die politicus, die mensen uit de politiek is natuurlijk om onze zieltjes te winnen, dat wij op hen stemmen, en bij die eerste had ik dat niet en bij die tweede had ik dat iets meer, maar bij deze heb ik dat, en niet zo zeer om wat zij mij vertellen maar door hun houding en dingen wat ik van hun zie, dat ik dan denk, ja maar dit vind ik wel interessant en wat heeft die meneer eigenlijk te vertellen en wat wil hij eigenlijk, dus dan krijg ik meer intrinsieke motivatie om bij hem te gaan kijken.

ANGELA: Maar stel dit onderwerp was met die Plasterk en nog een paar andere van zijn vrienden zeg maar besproken, dan was het misschien precies hetzelfde geweest, en nu kijken we allemaal van Plasterk saaie vent, en nu kijken we naar deze mannen en dan denken we van zo die was gezellig.

ANGELIQUE: Waardoor ik dus meer geïnteresseerd ben in hem en in zijn politieke idee dan.

ANGELA: Dan hij met Cohen, die werd alleen maar aangevallen, en dit was geen aanval op hun.

ANGELIQUE: Nee.

RAHID: Op een partij, meer op een persoon.

ANGELIQUE: Maar ik vind bij hun zou ik meer geïnteresseerd zijn van wat willen ze nou, misschien is dat wel eentje om op te stemmen de volgende keer, terwijl.

RAHID: Op Henk Bleker.

JESSICA: Ik heb op hem gestemd.

ANGELIQUE: Oh nou hartstikke goed.

INTERVIEWER: Dus het heeft te maken met de setting ook voor jou?

ANGELIQUE: Ja ik denk het wel, of ik weet niet, er is iets in deze mensen waarvan ik denk nou ik ben wel geïnteresseerd en ik ga eens kijken.

RAHID: Ik denk dat het met beide te maken heeft, met de setting en met de manier hoe er gediscussieerd wordt.

INTERVIEWER: Wat vind je van de manier hoe ze met elkaar omgaan?

JESSICA: Heel vriendelijk.

RAHID: In het laatste fragment ging het heel vriendelijk en ook wel neuzen allemaal dezelfde kant op.

ANGELA: Alsof ze met elkaar in de kroeg zitten.

RAHID: Ja.

ANGELA: Bij wijze van.

RAHID: Ja stel je voor dat ze het niet met elkaar eens waren, hoe zouden ze dan reageren, zou het dan als fragment twee zijn, weet je wel, wat niet echt een discussie was maar gewoon een aanval of zoals het eerste fragment, waar ik me even niet echt heel veel van kan herinneren.

INTERVIEWER: Dat was met Jort Kelder.

RAHID: Oh ja.

ANGELA: Plasterk is van welke partij?

ANGELIQUE: Nou, zo interessant is die dus.

INTERVIEWER: PvdA.

ANGELA: Want dit was ook een beetje bij elkaar zeg maar laat ik het zo zeggen CDA en VVD oh en SP Jan Marijnissen, dus dat valt nog wel mee.

RAHID: Ja.

JESSICA: Plus blijkbaar, ze mogen die man allemaal waar het over gaat dus dan is het gaat het.

ANGELA: Ja, maar daar ging het ook over.

JESSICA: Ja.

RAHID: Wat vind je van hem?

ANGELIQUE: Ja ik zou persoonlijk gezegd hebben moet je nou kijken staat hij eerst te zeggen nou op deze manier blablabla en uiteindelijk gaat hij zelf dat pad doen, want ze hadden het er natuurlijk over.

JESSICA: Ja.

ANGELIQUE: Dat hij, of hij zat te vertellen van nou ik hoef niet zo nodig voor te trekken en waarschijnlijk zijn er nu ook mensen die laten zich omkletsen en dan doen ze het toch en dat is volgens mij ook gebeurd, PvdA is Plasterk.

INTERVIEWER: En zouden jullie vaker naar dit soort discussies kijken? Als je vergelijkt met die andere drie, waar ligt de voorkeur? Laten we het even een discussie noemen.

ANGELA: Ja, ik denk bij mij, ik vond ze allemaal niet zo heel erg sterk.

RAHID: Ik zou het laatste of de eerste, een van die twee maar ik denk dat de laatste toch wel wat meer.

ANGELIQUE: Die eerste?

RAHID: Ja, dat was toch wel een soort van, het was heftig.

JESSICA: Dat was een discussie.

RAHID: Ja.

ANGELIQUE: Ik zou dan meer getrokken worden door die tweede.

RAHID: Nee.

ANGELIQUE: Daar word ik wel weer getrokken van, zo en hoe gaat die Job Cohen.

ANGELA: Ja komt hij er niet onderuit, maar dat is ook eigenlijk niet leuk, dat iemand hem zo.

RAHID: Nee.

JESSICA: Neerzet.

ANGELIQUE: Maar door Job Cohen zijn houding heb ik dus wel.

RAHID: Ja, maar na drie seconden dan weet je wat er gaat gebeuren.

ANGELIQUE: Het is allemaal propaganda.

ANGELA: Ja, maar ook al is het propaganda daar gaat het juist om, je zet het wel zo neer op tv

RAHID: Ik denk die tweede, na drie seconde dan weet je hoe het af gaat lopen, maar hij gaat gewoon rustig verder, vertellen wat hij wil vertellen op zijn manier.

JESSICA: Nee dat kon je niet weten.

RAHID: En die eerste was, nee maar hij was toch heel rustig, nou ik denk dat hij ook wel zo zou eindigen.

JESSICA: Nee maar ik zou, als iemand mij zo zou benaderen dan zou ik gefrustreerd raken en zeggen van, nou!

RAHID: Ik kon dat niet echt opmerken.

ANGELIQUE: Het was een keer, bij *De Wereld Draait Door* was er iemand en die was gevraagd om ergens voor te komen en toen was Matthijs van Nieuwkerk ook zo hap hap hap en toen zeiden ze van u wilt niet eens luisteren naar wat ik zeg, dus dan ga ik, dus die is opgestaan.

JESSICA: Ja, nou terecht.

ANGELIQUE: Ja, dus wie zegt dat dat Job Cohen niet was.

JESSICA: Nee klopt.

RAHID: Fragment drie.

INTERVIEWER: Nou dat gaan we zo even opzoeken.

JESSICA: Nou dat vind ik stoer.

ANGELIQUE: Ja.

JESSICA: Ja.

ANGELA: Ja, maar dat is toch ook de manier.

ANGELIQUE: Maar ja, aan de andere kant je vraagt een politicus, maar dat is ook weer de manier waarop je het brengt, want je kan het ook zien als een vlucht, van jij weet niet waar je het over hebt.

JESSICA: Nee, want iemand weet heus wel dat als hij daar komt, dat hij voor het blok gezet wordt

ANGELA: Maar Cohen is hier nu ook uitgenodigd denk jij nou als hij wist dat hij zo zou neergezet worden dat hij dan ook precies zou komen, denk je dat?

JESSICA: Maar ze weten heus wel als ze uitgenodigd worden dat die dingen besproken gaan worden

ANGELIQUE: Ja, dat wel.

JESSICA: Maar ik denk het wel, ik denk niet dat ze zeggen van we gaan je uitnodigen omdat je het zo goed doet.

ANGELIQUE: Kom maar op.

JESSICA: Het is natuurlijk ook zwakte als ze zeggen ja we hadden vanavond eigenlijk Job Cohen uitgenodigd maar die is niet gekomen.

ANGELA: Nee, ze zijn niet verplicht om te komen.

ANGELIQUE: Nee, maar het is ook de manier, wat gaat er gebeuren, want als ik aan jou vraag van joh kan jij, vind jij het leuk om vanavond te komen, om te vertellen over de manier waarop jij lesgeeft, daar hebben we wel een aantal vragen over, dan zeg ik ja natuurlijk, en dan kan ik inderdaad vragen stellen van joh waarom kies je hiervoor waarom kies je daarvoor, maar ze kunnen ook zeggen van ja dit is slecht, waarom?

JESSICA: Maar dan kan je toch op een gegeven moment zeggen van nou sorry daar ben ik niet voor gekomen om afgebrand te worden, dan ga ik.

ANGELIQUE: Nou ja, is ook zo, maar daarom is ook de overweging.

ANGELA: Als dan een politicus zou weglopen dan wordt gelijk gezegd van kijk hij kan het niet aan.

ANGELIQUE: Hij kan het niet aan.

ANGELA: Hij kon het uiteindelijk ook niet aan, dan denk ik.

INTERVIEWER: Over wie heb je het nu?

ANGELA: Cohen.

JESSICA: Ja, ik vond het wel hoor.

ANGELIQUE: Ja, ik vond het ook, hij is opgestapt toch.

JESSICA: Ja, nu ja.

ANGELA: Ja, vind je het gek na zo veel, ik zou al lang depressief zijn geweest.

INTERVIEWER: En heeft dat invloed op hoe je hem hier nu ziet?

ANGELA: Nee, maar het had me wel geboeid, zeg maar.

INTERVIEWER: Hoe bedoel je?

ANGELA: Kijken of hij zich staande kon houden.

INTERVIEWER: Ja precies, dus je kijkt wel met een bepaalde visie?

ANGELA: Maar dat komt ook alleen maar, omdat twee jaar geleden had ik er misschien niet naar gekeken.

INTERVIEWER: Nee precies, dus met de kennis van nu, die je tegenwoordig hebt, over Job Cohen kijk je hier toch anders naar als ik het goed begrijp?

ANGELA: Ja, om zijn gedrag te zien.

JESSICA: Ja.

INTERVIEWER: Oke, nou dat was het wel zo'n beetje, heeft iemand nog iets op of aan te merken?

ANGELIQUE: Heb ik het goed gedaan, vinden andere mensen hetzelfde?

INTERVIEWER: Nee hoor, er is geen goed of fout antwoord, nog even over het algemeen, als jullie een voorkeur moeten geven voor één van de fragmenten?

JESSICA: Ik denk één.

ANGELIQUE: Ja en een voorkeur voor wat, voor de politicus of voor het programma wat ik zou kijken.

INTERVIEWER: Overal gewoon, dus zowel informatief als de discussies.

ANGELIQUE: Het programma waar ik naar zou kijken is de derde scene, ik vind ook de politicus die daarin zit ook wel het sterkste, maar of ik het onderwerp het interessantst vond, dat weet ik niet.

ANGELA: Ik denk filmpje één.

JESSICA: Ja.

ANGELA: Gewoon omdat het een discussie was, en best wel een gelijke discussie, ze kwamen alle twee met argumenten en ik was het niet echt met één van ze echt eens, ik bedoel ik werd meer naar Jort Kelder toegetrokken dan naar Plasterk, ondanks dat ik het wel meer met Plasterk eens ben.

RAHID: Gedeelde mening.

JESSICA: Ik denk ook de eerste, ook gewoon omdat de eerste echt een discussie was en of het nou netjes ging of niet, dit is wat mensen willen zien eigenlijk.

RAHID: Soort modder gooien.

INTERVIEWER: En waarom denk je dat?

RAHID: Entertainment.

JESSICA: Ja ze vinden, je wil toch weten hoe het afloopt, van wie gaat zich nou gewonnen geven en hoe blijven ze bij hun eigen mening.

RAHID: Het is meer eens uitdaging voor de politicus natuurlijk.

JESSICA: Ja.

RAHID: Van kan die zich staande houden, zo ja oke die krijgt een streepje voor, als die faalt.

INTERVIEWER: Ja, het zegt wat over zijn persoonlijkheid natuurlijk.

JESSICA: Ja.

RAHID: Ja.

ANGELIQUE: Maar ik denk dat er ook wel een kracht inzit als jij mensen kan laten nadenken over dingen, dat je daardoor ook wel voorkeursstemmen krijgt, dat je denkt hij heeft inderdaad gelijk.

INTERVIEWER: Oke, nou dan wil ik jullie bedanken voor jullie deelname.

ANGELIQUE: Graag gedaan.

RAHID: Hartelijk dank.

INTERVIEWER: Oke nou dank jullie wel dat jullie er allemaal zijn. Ik zal het nog even kort toelichten waar het onderzoek over gaat. Ik ben momenteel voor mijn Master Media & Journalistiek aan de Erasmus Universiteit bezig met een onderzoek voor mijn Master Thesis. Het doel van dit onderzoek is om wetenschappelijk inzicht te bieden in de manier waarop jong volwassenen betekenis geven aan beelden van politici in *De Wereld Draait Door*. Om dit te onderzoeken is het belangrijk dat jullie je eigen mening geven over de beelden die jullie straks te zien krijgen. Hierbij bestaat dus geen goed of fout antwoord wat ik al zei. Zoals gezegd vormen jong volwassenen die bekend zijn met *De Wereld Draait Door* dus de doelgroep van dit onderzoek. Tijdens het interview wordt er dieper ingegaan op drie fragmenten die jullie te zien krijgen en deze fragmenten zullen leiden tot een groepsdiscussie die geleid wordt door mij als discussieleider. Het interview zal ongeveer één uur van jullie tijd in beslag nemen en tijdens de discussie is er ruimte om uit te weiden over zaken gerelateerd aan dit onderwerp. Jullie privacy zal volledig gewaarborgd worden en alle gegevens zullen volstrekt vertrouwelijk behandeld worden.

INTERVIEWER: Het eerste fragment gaat over de bonuscultuur tussen Ronald Plasterk en Jort Kelder, kennen jullie hen allebei?

ESTHER: Wat is dat?

INTERVIEWER: De bonuscultuur gaat eigenlijk over de bankensector, dat als één of andere hoge pief opstapt dat ze hem dan een paar miljoen meegeven.

ESTHER: Ow ja ja ja.

INTERVIEWER: En Jort Kelder die is hier eigenlijk de expert, die is natuurlijk van de Quote 500 en heeft toch wel veel kennis van de financiële sector. Ronald Plasterk is voor het afschaffen van de bonuscultuur en Jort Kelder is van mening dat die bonussen dan wel anders vorm zullen krijgen. Het fragment duurt vier minuten.

*** FRAGMENT 1 ***

INTERVIEWER: Oke dat was het eerste fragment, wat is jullie eerste indruk?

ESTHER: Ik weet al waarom ik het nooit kijk, ik vind het zo'n chaos, het gaat zo snel.

MILOU: Ja.

ESTHER: En ik weet er veel te weinig van af en dan denk ik nou laat maar gaan.

SAAR: Het is inderdaad chaos, omdat vind ik Jort Kelder die blaast een beetje over Plasterk heen.

MILOU: Ja.

SAAR: En ja, dan denk je ja laat maar.

ESTHER: Ja.

INTERVIEWER: Dus jullie haken vrij snel af als jullie dit zien?

ESTHER: Ik wel.

SAAR: Nou, ik vind het wel grappig maar het is niet een hele nette manier van discussiëren vind ik.

INTERVIEWER: Dus dat ligt aan de discussie?

SAAR: Ja en de manier waarop die gevoerd wordt.

MILOU: Ja, denk ik ook ja.

INTERVIEWER: Oke.

MILOU: En het gaat zo snel, en dan gaat het ook nog eens door elkaar heen als je in het onderwerp niet helemaal thuis bent of veel affiniteit of iets mee hebt, dan is het wel lastig om te blijven hangen.

INTERVIEWER: En hoe zou, met betrekking op die discussie?

MILOU: Ja.

INTERVIEWER: Wat zou voor jou een goede discussie zijn?

JEREMY: Je hebt van die politieke shows toch, voordat je kan gaan stemmen, dat vind ik dan veel fijner, dan krijgt iemand echt zo.

SAAR: Spreektijd.

JEREMY: Ook al ben je het niet eens met de VVD maar je krijgt wel echt even de rust en tijd.

SAAR: Ja.

JEREMY: Hoe noem je dat, om je mening te geven.

MILOU: Ja het wordt niet zo'n.

JEREMY: Over een zaak, en daar hou ik van die spreekt dat, die spreekt dan, dit is echt zo, omdat Jort Kelder best wel Popi Jopie is.

SAAR: Ja.

JEREMY: Snap je en hij kan bij wijze van spreken niet eens ergens serieus op ingaan die Plasterk.

SAAR: Ja

JEREMY: Hij krijgt ook geen ruimte daarvoor.

ESTHER: Wie de grootste mond heeft die.

JEREMY: Ja, want ik vind zijn, Jort Kelders argument niet echt heel goed, ik weet hij weet veel van de bankenwereld, maar als je gaat zeggen, mensen zijn gewend aan veel geld, dus dan denk ik dit is geen goed argument.

ESTHER: Ja, dat klopt.

INTERVIEWER: Dus wat jij zegt vooral laten uitpraten, iets meer ruimte geven?

MILOU: Ja, dat maakt het in ieder geval makkelijker om naar te luisteren.

SAAR: Ja, maar ik denk ook dat is ook wel een beetje de stijl van *De Wereld Draait Door*.

JEREMY: Ja, van *De Wereld Draait Door*.

SAAR: Ja, dat er zeg maar openlijk, ja niet geschreeuwd, maar daar leidt het soms wel toe zeg maar.

ESTHER: Dat klopt.

SAAR: Want ze kunnen gewoon op elkaar inhaken en het is niet zo van nu krijg jij de beurt en jij krijgt nou de beurt.

ESTHER: Nee, inderdaad.

SAAR: Dat kan soms interessant zijn.

INTERVIEWER: Ja.

SAAR: Maar ja, ligt inderdaad aan het onderwerp, nu denk ik ook van ik vind het leuk om naar te luisteren maar op de achtergrond kan ook zeg maar.

INTERVIEWER: Ja.

MILOU: Ja, maar dat is ook wel een beetje het imago van *De Wereld Draait Door*, omdat het heel snel gaat.

SAAR: Ja.

ESTHER: Ja.

MILOU: Dat maakt het ook een heel vlot programma.

SAAR: Ja, dat klopt.

ESTHER: Voor jongeren ook wel, ik weet ook wel over een paar minuten gaat het weer over iets anders.

JEREMY: Ja.

INTERVIEWER: En wat vonden jullie van de rol van Matthijs van Nieuwkerk?

MILOU: Oh, die is mij niet eens echt opgevallen.

ESTHER: Summier.

SAAR: Nou, hij probeerde daarna wel een beetje bij Plasterk van wat vind je daar nou van.

INTERVIEWER: Ja.

SAAR: En liet hij hem daarop reageren en dan begon Jort weer daarna.

INTERVIEWER: Ja.

SAAR: Maar die greep niet echt heel erg in.

ESTHER: Ja en dan moet je afwegen grijp je dan wel in of grijp je dan niet in inderdaad.

SAAR: Ja.

MILOU: Terwijl hij zich soms heel erg kan bemoeien, heel snel.

SAAR: Ja.

INTERVIEWER: Matthijs ja?

MILOU: Ja, klopt.

INTERVIEWER: Oke, even kijken de bonuscultuur die hier besproken wordt wat vinden jullie daarvan?
Als jullie je zouden moeten aansluiten bij één van deze twee?

MILOU: Ja, dan eerder Plasterk alhoewel ik hem niet echt gehoord heb wat hij nou.

INTERVIEWER: En waarom kies je?

MILOU: Nou.

SAAR: Ja, met staatssteun van de overheid ben ik ook voor Plasterk ja.

MILOU: Ja.

SAAR: Als dat niet zo was dan mogen de banken het eerder zelf weten, tenminste dan, ja nu voelt het een beetje als belastinggeld.

JEREMY: Ja en de vergelijking met voetballers vond ik ook een beetje raar, want.

SAAR: Ja.

ESTHER: Wij hoeven niet te betalen voor voetballers.

SAAR: Nee.

MILOU: Nee.

JEREMY: Toch.

INTERVIEWER: Ja, dus jullie sluiten je meer aan bij Ronald Plasterk.

ESTHER: Ja.

MILOU: Ja.

INTERVIEWER: En ligt dat ook aan de manier van discussiëren.

ESTHER: Nou, misschien ook wel aan een tegen overdracht tegen die andere kerel.

SAAR: Ja.

ESTHER: Ja, dat scheelt misschien wel een beetje.

SAAR: Ja, dat klopt het is niet zo dat Plasterk sterke argumenten had, die hebben we nauwelijks gehoord.

ESTHER: Ja.

INTERVIEWER: Dus meer het onderwerp dat jullie je bij, aan Plasterks kant staan dan de manier van discussiëren.

ESTHER: Ja.

JEREMY: Ja.

ESTHER: Inderdaad wat Jort ook zegt een bepaalde hebzucht dat is normaal.

INTERVIEWER: Ja.

ESTHER: Maar voor de rest kan je er ook niet echt in vinden, dus dan is het wel makkelijker om bij de mening van Plasterk.

INTERVIEWER: Oke, dit soort discussies over het algemeen, zouden jullie hier vaker naar kijken?

ESTHER: Ja op de achtergrond.

INTERVIEWER: Jij zei al dat je vrij snel afhaakt?

ESTHER: Precies.

SAAR: Nee, maar het ligt inderdaad aan het onderwerp ook.

ESTHER: Ja.

SAAR: Ik zou dit ook wel kijken.

ESTHER: Ja, precies.

SAAR: Ja, als het een interessant onderwerp is dan luister ik misschien met meer aandacht.

INTERVIEWER: Want wat voor onderwerpen uit de politiek zouden je dan wel aanspreken?

ESTHER: Ik zou luisteren naar de zorg.

SAAR: Ja, ik weet niet misschien is het.

INTERVIEWER: Iets meer gerelateerd aan je eigen vakgebied, interesses.

ESTHER: Je omgeving best wel.

SAAR: Ja.

ESTHER: Dit is ver van mijn bed show.

INTERVIEWER: Ja en stel deze discussie ging over de zorg, had je er dan anders naar gekeken?

ESTHER: Dan had ik beter geluisterd, denk ik.

SAAR: Dan weet je er ook meer van.

ESTHER: Dan kan ik het ook beter volgen dan dit, want inderdaad nu hoor je een beetje loze kreten heen en weer en omdat ze door elkaar heen praten wordt het gewoon nog moeilijker en dat ja.

MILOU: Ja, dan is het klaar.

INTERVIEWER: Is er nog iets wat jullie geleerd hebben van deze discussie? De manier van discussiëren of inhoudelijk?

ESTHER: Ik zou zeggen dan kom je terug op hoe je normaal gesproken een discussie voert, dat ze luisteren naar elkaar en dan.

INTERVIEWER: Ja of inhoudelijk zelf, dat je zegt van die bonuscultuur?

ESTHER: Inhoudelijk spreek ik mij nergens over uit, geen commentaar.

JEREMY: Correct.

MILOU: Nou ik wist niet dat ze dat van plan waren, dat Plasterk dat van plan was, maar ik ben ook niet zo thuis in de politiek, en die manier van discussie voeren, ik zou mezelf er in ieder geval niet prettig bij voelen als je niet de ruimte geeft aan elkaar.

SAAR: Nee.

MILOU: Om te luisteren.

SAAR: Nee.

INTERVIEWER: Dus als je zelf in zo'n discussie zou zitten?

MILOU: Ja, bijvoorbeeld.

INTERVIEWER: Oke, dus voor jullie een goede discussie daar laat je elkaar uitpraten

MILOU: Ja.

INTERVIEWER: Meer de ruimte geven wat je zegt?

MILOU: Ja.

JEREMY: Ik heb het gevoel dat *De Wereld Draait Door* draait ook een beetje om wie heeft de meest heftige uitspraak.

MILOU: Ja, het is ook een beetje sensatie.

JEREMY: Sensatie ja, zo van dat je in de krant leest of op *NU.nl* van ja bij *De Wereld Draait Door* wordt gezegd.

ESTHER: Ja.

JEREMY: En dan ben je het er eigenlijk helemaal niet mee eens, maar dat komt dan in de krant.

INTERVIEWER: Ja.

SAAR: Ja.

ESTHER: Ja.

INTERVIEWER: Dus een beetje dat ze het uitlokken.

JEREMY: Ja, een beetje dat sensatie uitlokken ook wel.

INTERVIEWER: Ja, want hadden jullie het idee dat Matthijs van Nieuwkerk aan een kant stond hier?

MILOU: Nee, maar ik heb sowieso niet echt op hem gelet, nee.

ESTHER: Nee, dat weet ik niet.

INTERVIEWER: Oke en de manier hoe Ronald Plasterk hier wordt neergezet, wat vinden jullie daarvan? Hoe hij zichzelf neerzet, hoe hij zichzelf presenteert?

MILOU: Ja, hij wordt misschien een beetje omver geblazen.

SAAR: Ja, maar hij stelt zich ook wel weer netjes op, wat je ook, nou ja politici moeten het allebei kunnen, als Jort Kelder over hem heen begint te blazen moet hij eigenlijk een sterker weerwoord hebben, maar vanuit de politicus gezien, perspectief zeg maar waarin die normaal discussieert.

MILOU: Ja.

SAAR: Vind ik wel dat hij netjes wacht en luistert en dan geeft Matthijs hem de kans om te praten of hij zegt zelf iets en dan begint Jort weer.

INTERVIEWER: Ja.

JEREMY: Je kan opmerken dat hij geen politicus is.

SAAR: Ja, nee.

JEREMY: Tenminste om.

MILOU: Enigszins reëel een correcte discussie te voeren.

JEREMY: Ja, inderdaad.

ESTHER: Ja.

INTERVIEWER: Oke, ik denk dat we dan wel naar de volgende door kunnen. Het tweede fragment is van Job Cohen, de avond daarvoor is Willem Vermeend te gast geweest en die had een boek geschreven, 'Het Middenkabinet'.

MILOU: Ja.

INTERVIEWER: Waarin hij best wel veel kritiek had op Job Cohen op zijn manier van regeren en nou hebben ze de avond erna Job Cohen gevraagd of hij daarop wil komen reageren. Het is een heel ander soort discussie weer dan die hiervoor en ja inhoudelijk het gaat over paars plus en het middenkabinet.

JEREMY: Oh, volgens mij heb ik deze aflevering wel gezien ja, dat er getwijfeld wordt aan zijn.

INTERVIEWER: Ja.

*** FRAGMENT 2 ***

INTERVIEWER: Oke, dat was de volgende discussie, wat vinden jullie hiervan?

MILOU: Ja, wel heel anders dan de vorige.

INTERVIEWER: Anders?

ESTHER: Rustiger.

MILOU: Ja rustiger, ik vond het ook wel fijner, ik kan het beter volgen.

ESTHER: Maar ik denk wel, die Giel leuk. Hij stelt van die stapel vragen of hij maakt stapel opmerkingen en dat werkt niet want weet Cohen ook niet meer waar hij op moet reageren en ik denk dat de fout is.

SAAR: Ja, dat is een beetje een bepaalde richting opduwen.

ESTHER: Ja, maar dat slaat dus nergens op dan wil je helemaal niet het antwoord op die vraag dan wil je gewoon zelf eerst heel veel laten weten, in ieder geval werkt het niet als je een duidelijk antwoord wil.

SAAR: Nee, dat klopt maar hij gaat er wel rustig mee om.

ESTHER: Wie?

SAAR: Cohen.

ESTHER: Ja, dat dan weer wel.

SAAR: Je krijgt zijn punt wel.

ESTHER: Ja, precies.

SAAR: En dat kreeg je bijvoorbeeld bij Plasterk niet.

ESTHER: Op die manier ja, maar de vraag is wel of Cohen nu reageert, volgens mij heeft hij gewoon zijn verhaal verteld zo'n beetje.

SAAR: Cohen.

ESTHER: Ja en Matthijs komt zo hup steeds ertussen door om iets, dan roept hij iets.

MILOU: Om iets toe te voegen.

SAAR: Ja, dat klopt.

ESTHER: Oke, is prima en dan gaat hij verder met zijn oude verhaal.

SAAR: Maar dat is ook zo, maar het heeft, hij is gewoon gevraagd om een reactie te geven en die geeft hij.

ESTHER: Ja.

SAAR: En die wordt misschien een beetje ingekleed in *DWDD* format doordat Matthijs ertussendoor praat.

INTERVIEWER: Wat vinden jullie van de rol van Matthijs van Nieuwkerk hier? Ook ten opzichte van het vorige fragment, want hij is hier discussieleider en Giel Beelen zit hier ook nog aan tafel.

MILOU: Oh, valt niet eens op.

SAAR: Nee, die zei niets.

MILOU: Nee.

ESTHER: Die was aandachtig aan het luisteren.

JEREMY: Weet je wat ik mij wel afvraag of in een programma zoals *De Wereld Draait Door* of die Matthijs ooit zal zeggen van oh daar heb je een punt, van daar had ik nog helemaal niet aan gedacht, snap je volgens mij is *De Wereld Draait Door* niet echt gericht op discussiëren dat je ook echt beïnvloedt kan worden door een ander.

SAAR: Nee.

JEREMY: Want dat zeggen ze ook nooit van oh shit ja daar heb je een punt, maar gewoon heel hard zo van dit is de stelling en wij denken er zo over en dat vuren we gewoon af op die Cohen en dan kijken hoe hij zich daar weer uit spartelt en dat is denk ik ook *DWDD* sensatie zeg maar.

SAAR: Ja, maar ik snap wel dat hij die Cohen een beetje probeert te poken zeg maar van joh reageer hier is op want het is zeg maar met tegenstellingen.

JEREMY: Nee, maar op zich ik snap Cohens verhaal wel.

SAAR: Ja, ik ook.

JEREMY: Snap je.

SAAR: Maar ik snap wel dat Matthijs hem zo hard mogelijk probeert te porren om een interessant verhaal te krijgen.

MILOU: Verhaal te krijgen.

SAAR: Dat snap ik wel.

INTERVIEWER: Dat is natuurlijk ook voor het programma.

MILOU: Ja.

JEREMY: Ja, misschien heb ik ook gewoon een beetje medelijden met die Cohen, dat ik denk hij bedoelt het allemaal best goed.

INTERVIEWER: Even kijken, je zei al je sluit je een beetje aan bij Job Cohen als ik dat zo hoor, zijn jullie het daarmee eens?

SAAR: In plaats van?

INTERVIEWER: Matthijs van Nieuwkerk.

SAAR: Ja, Matthijs van Nieuwkerk had toch niet echt een stelling namelijk.

INTERVIEWER: Ik zelf kreeg een beetje de indruk dat hij die Willem Vermeend een beetje van die avond daarvoor.

SAAR: Ja, maar je weet het niet, dat doet hij waarschijnlijk om de discussie uit te lokken, je weet niet wat zijn standpunt is, ik denk dat hij die niet geeft als interviewer.

INTERVIEWER: Ja, zou niet moeten nee.

SAAR: Nee.

INTERVIEWER: Hoe vinden jullie dat Job Cohen met de kritiek omgaat die Matthijs dan via Willem Vermeend uit? Met de hele situatie?

SAAR: Ja, hij legt het duidelijk uit.

MILOU: Ja.

SAAR: Alle stappen die hij genomen heeft vertelt hij erachter, dat vertelt hij mooi.

MILOU: Ja, zijn houding is ook wel gewoon rustig.

JEREMY: Maar ook gewoon heel redelijk toch, van als er een meerderheidskabinet moet komen en dat was het plan, en dat is er niet als het middenkabinet er is, dan is het toch logisch dat het dan rechts wordt.

INTERVIEWER: Ja.

JEREMY: Als dat de regels zijn, dan snap ik hem wel dat hij dan zegt dan moeten hun het maar proberen want bij ons kan het dan niet.

INTERVIEWER: Ja, oke dit soort discussies zouden jullie hier vaker naar kijken?

ESTHER: Sneller dan naar die eerste.

MILOU: Ja.

INTERVIEWER: En waarom?

ESTHER: Omdat ik van die eerste helemaal gek word en van deze.

SAAR: Ja.

ESTHER: Vrij rustig blijf.

MILOU: Ja.

SAAR: Je kijkt allebei uiteindelijk toch wel.

MILOU: Ja, maar van deze onthoud je meer of misschien onthoud je.

SAAR: Nou, ik vraag me af waar je uiteindelijk meer van onthoudt, dat weet ik eigenlijk niet.

MILOU: Ja.

INTERVIEWER: Want denk je dat een felle discussie bij jou eerder blijft hangen?

SAAR: Ja, dat denk ik wel ja, want dan heb je het idee van.

MILOU: Actie.

SAAR: Ja, actie ja.

MILOU: Van wow wat is er aan de hand.

INTERVIEWER: Denken jullie daar net zo over?

ESTHER: Nou, dan een combinatie van die twee zeg maar.

SAAR: Ja, het hangt er inderdaad ook weer vanaf waar het over gaat.

MILOU: Ja, dat sowieso.

ESTHER: De enthousiasme van de eerste en dan toch nog wel de netheid van de tweede.

INTERVIEWER: Oke, even kijken in hoeverre is dit programma anders dan andere politieke programma's?

MILOU: Ik ben niet zo echt thuis in andere politieke programma's.

ESTHER: Ik ook niet.

JEREMY: Dit vind ik wel behapbaarder in ieder geval.

MILOU: Ja vooral laagdrempeliger, zeg maar.

JEREMY: Ja dat bedoel ik, want ik zie ook een Dio op de achtergrond zitten zo van dus dan gaan ze het nog over wat anders hebben, dat is behapbaar, want kijk je bijvoorbeeld *NOVA* en daar schuift iemand aan en dan denk je oh nu komt een half uur over dat ene onderwerp.

MILOU: Ja, *NOVA* is dan ook weer zo'n programma wat dan meer.

JEREMY: Ja, want als ik moet kijken naar politiek voor jongeren dan kijk ik eerder hier naar dan.

MILOU: Ja, dat denk ik ook wel, zeker.

ESTHER: En die *College Tour* hebben ze daar ook politici?

MILOU: Ja, volgens mij wel.

ESTHER: Dat vind ik ook nog wel leuk.

SAAR: Maar, zeg maar qua inhoud dan krijg je hier niet zoveel mee.

ESTHER: Nee.

SAAR: In vergelijking met die andere programma's dan gaat het heel kort en vrij oppervlakkig ook wel.

MILOU: Ja, misschien ook dat ze dan maar één stelling hebben.

SAAR: Het is leuk om mee te pikken, zeg maar.

MILOU: Ja.

SAAR: Als je politieke programma's verder niet volgt dan krijg je het hiermee wel mee, maar.

INTERVIEWER: Informatief gezien?

SAAR: Informatief gezien zou ik toch ja, dat andere ook kijken.

MILOU: Ja ik geloof twee jaar geleden of anderhalf jaar geleden was het ook op de Grote Markt dat die politiek, dat ze in de kroegen kwamen spreken, dat ze discussies hadden, dat vond ik dan ook wel leuk.

ESTHER: Dat blijft wel meer bij je.

MILOU: Ja, dat blijft wel meer bij.

INTERVIEWER: Dat wist ik helemaal niet.

MILOU: Ja.

ESTHER: Maar als je gewoon snel op de hoogte wil zijn, dan is dit wel handig toch?

JEREMY: Ja, van dag tot dag.

MILOU: Ja, eventjes zo.

SAAR: Maar dat hangt er net van af wie ze uitnodigen.

MILOU: Ja.

ESTHER: Ja, is waar.

SAAR: Voor het zelfde geld zit hij er niet en dan mis je dit onderwerp

MILOU: Ja, dat is waar.

INTERVIEWER: Dus vooral een beetje dat korte wat jij zegt.

ESTHER: Ja.

INTERVIEWER: En dat er daarna ook nog iets van amusement is.

MILOU: Ja, maar inderdaad dat andere blijft dan wel weer, als je echt iets wil weten dan is dat informatiever.

INTERVIEWER: Oke, is er nog iets nieuws van deze discussie dat jullie nog niet wisten of leerzaam is?

ESTHER: Zal ik eens iets eerlijks zeggen?

INTERVIEWER: Ja.

ESTHER: Van deze heb ik echt niets onthouden.

MILOU: Nee iets met het meerderheidskabinet.

ESTHER: Toch heb ik stiekem meer onthouden van die eerste.

SAAR: Ja.

INTERVIEWER: En dat ligt denk je aan het onderwerp of aan de discussie?

ESTHER: Dan, dat is echt heel tegenstrijdig allemaal maar dan denk ik toch de discussie, want de discussie inderdaad heel kort zeiden ze dan steeds wel weer iets en misschien wel meer, ik weet het niet, een soort van herhaling, ik weet het niet, ik durf het niet te zeggen.

INTERVIEWER: Het houd je misschien wat scherper?

ESTHER: Dat is het dan misschien, alhoewel ik wel zei dat ik afdwaalde.

SAAR: Ja, maar het is wel, bij de eerste zit je meer gefocust te luisteren omdat het gewoon luidruchtiger is.

ESTHER: Ja.

MILOU: Ja, misschien wel ja, en dat is dan ook echt een discussie tussen twee mensen, dit is gewoon meer een interview of een iemand die een interview geeft en iemand die antwoord geeft.

SAAR: Ja.

MILOU: Die praat voor iemand anders.

SAAR: Ja.

INTERVIEWER: Ja.

MILOU: Dat is misschien ook weer wat anders als twee mensen echt aan het discussiëren zijn over een stelling.

SAAR: Ja.

INTERVIEWER: Oke, dan kunnen we wel naar het derde fragment.

ESTHER: Niet te veel woorden jongens.

INTERVIEWER: Ja, we gaan er sneller doorheen dan verwacht. Het derde fragment is meer een groepsdiscussie tussen Maurice de Hond, Jack de Vries, Jan Marijnissen, Jort Kelder en Matthijs van Nieuwkerk. De gasten zijn officieel uitgenodigd om 'The Rise of Emile Roemer' te bespreken. Maar daar gaat deze discussie niet over, want Matthijs van Nieuwkerk wil het eerst even hebben over de actualiteiten. De actualiteit die de presentator voorafgaand wil bespreken is dat Henk Bleker zich heeft aangeboden als leider van het CDA. Ja dat was niet helemaal zeker en daar wilde ze het dan nu even aan de discussie vooraf over gaan hebben.

*** FRAGMENT 3 ***

INTERVIEWER: Oke nou dat was de laatste, wat vinden jullie van dit fragment?

ESTHER: Ik vind het fijn, helder, duidelijk, gestructureerd.

SAAR: Ja en ze laten elkaar uitpraten.

ESTHER: Precies.

SAAR: Maar dat komt denk ik ook, dat ligt ook aan het onderwerp dat het meer een soort van speculatie of analyse is van, er zijn geen botsende meningen, niet echt.

ESTHER: Nee.

MILOU: Ja.

SAAR: Dus iedereen zegt rustig wat hij ervan vindt.

INTERVIEWER: Kan je dit dan wel een discussie noemen?

JEREMY: Ja, mij boeit het ook weer niet zo heel veel wie het CDA leidt, dus ik merk dat ik wel snel zo.

MILOU: Ja.

ESTHER: Ja.

JEREMY: Snap je, misschien dan gaat het meer over mijn eigen partij waar ik op zou stemmen dan zou ik denken oh ja, maar bij het CDA denk ik echt zo van wie leidt die christenen dat interesseert mij echt niet.

INTERVIEWER: Het is meer eigen interesse?

JEREMY: Ja dat denk ik wel, dat het zo werkt dan.

INTERVIEWER: Wat vinden jullie van deze discussie ten opzichte van de voorgaande discussies?

ESTHER: Nou ik denk dat je wel een vraag had hoor, met is dit wel een discussie dan, of is dit ook meer een toch een soort van interviewachtig.

SAAR: Ja.

MILOU: Ja.

SAAR: Ja, maar ja bij wijze van spreken is dit gewoon een wedstrijdanalyse.

MILOU: Ja, dat klopt inderdaad.

INTERVIEWER: Over iets wat gebeurd is?

SAAR: Ja, hoe het in de toekomst zou gaan maar.

JEREMY: Je kan ook niet echt extreem tegen zijn toch of extreem voor.

SAAR: Nee, want het is ook nog niet echt gebeurd.

ESTHER: Ja, maar iedereen geeft niet echt zijn mening.

SAAR: Ja, Jort Kelder is de enige die, tenminste.

ESTHER: Die zegt van ik heb liever die Bleker dan.

SAAR: Hij zet er wat vraagtekens bij dat hij zegt van, ja.

MILOU: Precies.

INTERVIEWER: Wat vinden jullie van Jort in dit fragment vergeleken met het eerste fragment?

ESTHER: Ik kan hem wel hebben zo.

SAAR: Ja, ik ook wel.

MILOU: Nou is hij veel rustiger, een stuk beter.

INTERVIEWER: Oke, als je moet aangeven wat je wel aanspreekt van, nou laten we het even een discussie noemen, wat zijn hier dan sterke punten?

ESTHER: Uitspreken.

SAAR: Ja.

ESTHER: Heldere vragen, concrete vragen en niet die stapelvragen die hij eerder deed.

SAAR: Maar het is eigenlijk, er wordt niet echt op elkaar ingegaan .

ESTHER: Nee.

SAAR: Het is meer een rondje tafel.

ESTHER: Want het is zeg maar Matthijs, antwoord, iemand, terug naar Matthijs, hij stelt de vraag aan iemand anders, terug naar Matthijs.

SAAR: Ja.

ESTHER: Dus hij doet een interview een multiple interview.

SAAR: Ja.

MILOU: Ja.

INTERVIEWER: Dus wat vind je van de rol van Matthijs hier?

JEREMY: Hier is hij echt een tafelheer.

INTERVIEWER: Ja.

MILOU: Ja klopt, hij leidt het gesprek zeg maar, ja tafelheer.

SAAR: Maar ik vind het wel het saaist om naar te kijken.

INTERVIEWER: En ook inhoudelijk blijft het dan minder bij je?

SAAR: Ja.

INTERVIEWER: Dus ondanks het feit dat die eerste vrij fel was, krijg ik de indruk dat die toch wel het meest aanspreekt?

ESTHER: Ik ga voor één voor deze en dan die eerste en dan die tweede.

SAAR: Welke één?

MILOU: Deze één.

ESTHER: Dit is de eerste voor mij.

SAAR: Ja, in welke zin?

ESTHER: Omdat het gewoon helder en concreet is.

SAAR: In welke zin?

ESTHER: Gewoon.

SAAR: Omdat het je aanspreekt.

ESTHER: Ja, precies.

JEREMY: Ja, maar schat het was wel echt heel saai.

INTERVIEWER: Wat vinden jullie van de manier waarop de gasten met elkaar omgaan?

MILOU: Ja, relaxt en wel rustig.

SAAR: Nou ja, bijna verlegenachtig.

MILOU: Ja, gewoon.

SAAR: Van dat er niet op elkaar gereageerd wordt, ja ik weet niet, dit fragment is mij niet zo bijgebleven, maar.

ESTHER: Dat komt bij mij alleen maar door het onderwerp

SAAR: Nee ja dat is ook zo, het komt ook door het onderwerp, de enige die vraagtekens zet bij wat mensen zeggen is Jort.

MILOU: Ja.

INTERVIEWER: Ja.

SAAR: En de rest had dat zeker ook wel kunnen doen.

MILOU: Ja.

JEREMY: Maar ik voel mij als mens ook niet aangesproken, snap je wat ik bedoel, het gaat niet over oh de belasting wordt hier ingetrokken of daar gaat het milieu eraan en het gaat nu over de leider van een partij waar ik niet eens op stem.

MILOU: Ja.

JEREMY: Dus ja dan.

MILOU: Minder betrokken.

JEREMY: Ja.

INTERVIEWER: Oke, zouden jullie vaker naar dit soort discussies kijken?

ESTHER: Op *DWDD* wel.

SAAR: Maar is dan bijvoorbeeld met PvdA verkiezingen vind je die dan interessanter?

JEREMY: GroenLinks, GroenLinks, ja als ik weet dat er een nieuwe leider komt voor GroenLinks ja dan ga ik wel kijken ja.

SAAR: En voor PvdA zoals laatst?

JEREMY: Ja, weer minder.

SAAR: Die is mij wel meer bijgebleven.

MILOU: Ja.

SAAR: Omdat je al de kandidaten kent enzo.

INTERVIEWER: Ja en waar ligt dat aan dat je je daar veel meer bij betrokken voelt.

SAAR: Ja, misschien is dat ook wel een soort van meer betrokkenheid.

INTERVIEWER: Ja en waar komt dat door?

SAAR: Ja, de partij staat misschien iets dichterbij me en ik vond de strijd wel interessant tussen wat was het Plasterk en Samson.

INTERVIEWER: Ja.

SAAR: Dus ik dacht het zou wel interessant zijn als er een jonger iemand komt dat is wel, dat leek mij wel goed en in die zin volgde ik het meer.

INTERVIEWER: Oke, hebben jullie die ook gevolgd?

MILOU: Nee, heb ik niet gezien.

ESTHER: Nee.

INTERVIEWER: En dat is weer, omdat wat jij zegt als het GroenLinks was dan had je het wel gevolgd?

JEREMY: Het is ook omdat ik nu geen tv heb, sorry, normaal gesproken ben ik van de politiek best wel op de hoogte.

INTERVIEWER: Oke is er nog iets nieuws dat jullie geleerd hebben van deze discussie?

ESTHER: Dat ze ook netjes kunnen praten met elkaar.

INTERVIEWER: Politici?

ESTHER: Ja.

INTERVIEWER: Dan wil ik nog even een soort overal van alle fragmenten van jullie allemaal horen.

MILOU: Ja.

INTERVIEWER: Wat eigenlijk je favoriete fragment is, of nou favoriet, waar je je voorkeur aan geeft en waarom dat is, dat ligt aan de discussie en wat je van de rol van politici in het fragment vond?

MILOU: Oke, dus de eerste is welk fragment vind je het.

INTERVIEWER: Ja, voorkeursfragment.

MILOU: Nou, ik denk ook deze.

INTERVIEWER: Deze laatste.

MILOU: Ja.

JEREMY: We hebben er nu?

INTERVIEWER: Drie gezien.

JEREMY: Even herhalen hoor, we hebben Cohen, we hebben deze en.

INTERVIEWER: Plasterk.

ESTHER: Plasterk.

MILOU: Plasterk.

JEREMY: Oh ja.

INTERVIEWER: Met de bonuscultuur.

JEREMY: Ja.

INTERVIEWER: Dus jij hebt de voorkeur voor deze?

MILOU: Ja.

INTERVIEWER: En waar lag dat aan?

MILOU: Gewoon de manier van, dan denk ik gewoon van ook wat helderder wat duidelijker en rustiger.

INTERVIEWER: Ja en als je kijkt alleen naar de politici in dit fragment het sluit een beetje aan bij de vorige vraag, hoe vind je dat ze zich uiten hier?

MILOU: Nou mild, niet echt een hele duidelijk stelling ofzo.

INTERVIEWER: En het spreekt jou aan als rustig?

MILOU: Nou ze geven gewoon hun mening over, maar het is inderdaad toch wel, daarna komt toch wel die eerste omdat het er toch wel wat vuriger aan toe gaat, en dat mensen echt staan voor wat ze vinden, dan dat ze een beetje een algemene mening geven.

INTERVIEWER: Maar dan vind je die eerste?

MILOU: Ja, ik vind deze manier van discussiëren wel prettiger, maar die andere was dan meer iets dat ze meer opgingen in de stelling.

INTERVIEWER: Oke.

MILOU: Ja.

JEREMY: Ja, ik houd van deze manier van discussiëren, maar het blijft meer bij als er meer actie in zit, dus dan zit ik toch tussen de eerste of de tweede.

INTERVIEWER: Ja en wat vond je van hoe Ronald Plasterk en Job Cohen zich in die discussie hielden?

JEREMY: Ik houd ervan als een politicus heel goed kan staan waar zijn partij voor spreekt en ik vind wel dat ze dat deden maar misschien niet de ruimte voor kregen.

INTERVIEWER: Ja.

JEREMY: Dus ik houd ervan als ze een beetje aanschouw hebben en ik vind het heel leuk, maar dat is alleen in het derde fragment dat er meerdere mensen zijn, snap je dat er niet alleen een discussie is tussen twee maar dat er vijf mensen aan tafel zitten die dan allemaal wat te zeggen krijgen, je krijgt dan echt verschillende visies te zien en dat vind ik wel echt interessanter.

INTERVIEWER: Oke, even kijken.

ESTHER: Nou, ik ga ook voor de laatste omdat je het inderdaad, het is gewoon beter te volgen en daarna ga ik natuurlijk mee met jou naar de eerste inderdaad omdat het wel gewoon grappig is, even kijken de tweede vind ik inderdaad, nee dat trekt mij niet omdat inderdaad gewoon dat vind ik niet echt een discussie.

INTERVIEWER: De tweede?

ESTHER: Ja die met Cohen, ja precies.

INTERVIEWER: En waarom vond je dat niet echt een discussie?

ESTHER: Ja nou goed, dan krijg je echt hij met zijn verhaal en hij gaat er steeds zo tussendoor.

INTERVIEWER: Ja, hij blijft gewoon.

ESTHER: Precies, het is geen dialoog eigenlijk.

INTERVIEWER: Oke, dus je hebt een voorkeur voor het laatste fragment.

ESTHER: Klopt.

INTERVIEWER: En het eerste fragment vind je dan wel weer interessanter?

ESTHER: Ja.

INTERVIEWER: En wat vind je van de manier hoe de politici zich presenteerden?

ESTHER: Dan zou ik zeggen dan ben ik het wel met jou eens dat je inderdaad, dat het wel weer leuk is als ze staan waar ze voor staan, dus dat je dat wel heel erg merkt, maar die derde inderdaad dat is gewoon neutraal meer.

INTERVIEWER: Ja.

ESTHER: En ja de tweede verteld gewoon een verhaal, de eerste probeerde er nog iets van te maken, misschien ga ik dan toch wel voor één.

JEREMY: Ik vraag me af, stel we hebben het onderwerp van één in de situatie nummer drie, met de rustigheid van nummer drie, kijk dan heb je de juiste combi.

INTERVIEWER: Ja, dus een rustige discussie maar dan vind je de inhoud van de eerste wel het interessantst.

JEREMY: Nou ja, zeg maar, het onderwerp, ik heb altijd het gevoel dat ik als mens ook geraakt moet worden, snap je wat ik bedoel, dat het iets met mij te maken moet hebben, met mijn vakgebied of mijn leven of het is belastinggeld, want dan voelt iedereen zich zo lekker aangesproken, van o belastinggeld, snap je ik denk dat je dat wel nodig hebt, zo'n trigger waardoor je als kijker denk o ja

INTERVIEWER: Waar je je persoonlijk door aangesproken voelt.

JEREMY: Ja.

INTERVIEWER: Oke.

SAAR: Ja, ik vond die derde uiteindelijk toch te rustig en saai, weinig interactie en dan volg ik het echt zeg maar minder en dan vond ik de tweede interessant om naar te kijken, toch wel.

INTERVIEWER: En waarom is dat?

SAAR: Ja duidelijk verhaal, geen geschreeuw maar wel hoe zeg je dat, meningsverschil, misschien niet dezelfde mening als die van Matthijs maar wel botsende meningen en ja ik vond het wel dat hij dat goed deed, dat blijven porren van hoe zit het dan hier en hoe zit het dan daar.

INTERVIEWER: Dat Matthijs dat goed deed?

SAAR: Ja.

INTERVIEWER: En hoe vond je dat Cohen daarmee omging?

SAAR: Ja, best wel als een politicus eigenlijk dat hij.

INTERVIEWER: Wat versta je daaronder?

SAAR: Nou hij wist wat hij ging zeggen denk ik, van te voren al, en hij stond gewoon voor zijn zaak duidelijk, ik vond.

INTERVIEWER: Goed voorbereid?

SAAR: Ja zijn rol vond ik ook denk ik het sterkst en als ik de politici in de drie fragmenten vergelijk dan Plasterk ja die had wat strenger mogen zijn of tenminste wat meer van zich laten horen.

MILOU: Ja.

SAAR: En in die laatste vond ik het te traag.

INTERVIEWER: Nietszeggend?

SAAR: Ja.

INTERVIEWER: Je zegt dus dat Job Cohen er het sterkst uitkwam zeg maar?

SAAR: Ja.

INTERVIEWER: En Job Cohen is natuurlijk nu afgetreden, met die informatie die jullie nu hebben dat Job Cohen nu niet meer PvdA leider is, heeft dat nog iets, kijken jullie nu anders naar hem?

MILOU: Nee, niet echt.

SAAR: Als ik nu dit fragment nog een keer zie?

INTERVIEWER: Ja, ik neem aan dat je dat natuurlijk wist.

SAAR: Ja.

INTERVIEWER: Want je had het al over Samson, kijk je er dan nu anders naar van o Job Cohen die is nu natuurlijk afgetreden.

SAAR: Nee, daar kijk ik niet, nee.

MILOU: Hij zet zich nog steeds wel sterk neer, vind ik.

INTERVIEWER: Oke, en het programma *De Wereld Draait Door*, kunnen jullie je voorstellen dat dit mensen op de hoogte brengt van de politiek?

SAAR: Ik denk niet dat je echt op de hoogte bent als je *De Wereld Draait Door* kijkt.

INTERVIEWER: En waarom niet?

MILOU: Ja, je vergeet het ook snel weer.

ESTHER: Ja, precies.

MILOU: Ik denk dat ik er morgen niet echt veel meer van weet, ja een beetje misschien.

SAAR: Ja en nu heb je intensief geluisterd ook.

MILOU: Ja, inderdaad maar als je normaal kijkt.

SAAR: Maar je weet morgen niet meer wat er daar is gebeurd.

MILOU: Kijk als je dan een avond naar zo'n programma kijkt wat meer informatief is, dat dat dan meer blijft dan dat je dit soort luchtige.

SAAR: Ja.

MILOU: Het is meer leuk vermaak.

SAAR: Ja het is vermaak.

MILOU: Ja.

JEREMY: Ik vind trouwens van wel.

INTERVIEWER: Ja?

JEREMY: Ja ik denk van wel, ik vind het juist wel handig een paar van die pittige verhalen uit de politiek, de politiek is al zo'n brij.

MILOU: Ja.

JEREMY: En als ik alleen die high lights meekrijg dan denk ik o dat is fijn om te weten.

INTERVIEWER: Voldoende.

JEREMY: Ja dus ik vind het wel fijn als, alleen even cut the brij en wel gewoon weten wat er aan de hand is.

MILOU: Ja.

ESTHER: Dan kijk ik liever op *NU.nl*.

INTERVIEWER: En dan ook nieuws gerelateerd aan de politiek?

ESTHER: Ja dan vind ik dat fijner, dat is ook objectief, relatief objectief.

SAAR: Maar ook wel heel kort.

ESTHER: Ja, maar daarom dan heb je wel meer.

SAAR: De punten.

INTERVIEWER: Dan kan je er zelf doorheen scannen?

ESTHER: Precies gewoon de highlights.

MILOU: Ik vind het wel leuk om de politiek te kijken, want om te lezen dan haak ik snel af.

INTERVIEWER: Ja, oke hebben jullie nog iets op of aan te merken wat niet besproken is?

MILOU: Nee.

ESTHER: Nee.

INTERVIEWER: Dan wil ik jullie graag bedanken.

ESTHER: Nou, succes.

INTERVIEWER: Oke nou ik heb drie fragmenten uit *De Wereld Draait Door*, ik zal nog heel even kort toelichten wat mijn onderzoeksvraag is en wat het doel van dit onderzoek is. Ik doe dus voor mijn Master Media & Journalistiek aan de Erasmus een onderzoek om wetenschappelijk inzicht te bieden in de manier waarop jong volwassenen betekenis geven aan beelden van politici in *De Wereld Draait Door*. Hier heb je dan Ronald Plasterk die zit tegenover Jort Kelder. Jort Kelder is hier dan de expert als het ware en dit is een vorm van de populaire politiek. Ik ben aan het onderzoeken of dat bij jong volwassenen aanslaat, wat zij daar van vinden en of dat beter overkomt dan de traditionele politiek. Nou drie fragmenten dus wat ik al zei, het interview zal ongeveer één uur van jullie tijd in beslag nemen en tijdens de discussie is er ruimte om uit te weiden over zaken gerelateerd aan dit onderwerp en jullie privacy zal natuurlijk volledig gewaarborgd worden en alles wordt vertrouwelijk behandeld.

INTERVIEWER: Nou het eerste fragment betreft een discussie tussen Ronald Plasterk en Jort Kelder. Het gaat over de bonuscultuur, dat is dus in die bankensector, waar hoge belangrijke mensen een paar miljoen meekrijgen als bonus, als ze weggaan of als jaarbonus. Ronald Plasterk vindt dat dit afgeschaft moet worden en Jort Kelder zegt dat als dat afgeschaft wordt dan krijgen die bonussen wel een andere vorm, dus dan zouden ze bijvoorbeeld salarisverhoging krijgen. Het duurt ongeveer vier minuten. Volume.

*** FRAGMENT 1 ***

INTERVIEWER: Oke, nou dat was het eerste fragment.

LISETTE: Ja.

INTERVIEWER: Wat vonden jullie ervan?

LISETTE: Wat wil je, ik neem aan dat we inhoudelijk?

INTERVIEWER: Gewoon eerst je eerste indruk.

LISETTE: Druk, veel gepraat, veel verwijzingen, druk vond ik het.

STEEF: Ja, wel redelijk heftige discussie, want hij zei op een gegeven moment van je ratelt nu door, dus het gaat er wel heftig aan toe.

MICHELLE: En ze luisteren ook helemaal niet naar elkaar, dan gaat hij tegen Matthijs praten en Jort doet dat ook en niet meer met elkaar, ze kijken elkaar niet meer aan.

STEEF: Ze willen hun eigen zegje doen.

MICHELLE: Ja.

INTERVIEWER: Jullie eerste indruk is dus dat de discussie vrij rommelig is?

LISETTE: Ja.

MICHELLE: Ja.

INTERVIEWER: Bij wie sluiten jullie je aan in de discussie?

STEEF: Ik bij Plasterk.

INTERVIEWER: En waarom?

STEEF: Ik ben het er wel mee eens, ik denk ook niet dat die bonussen werken.

INTERVIEWER: Ook de manier hoe hij het brengt?

STEEF: Ja, hij weet het wel goed uit te leggen.

LISETTE: Nou, ja ik neig eigenlijk meer naar Jort Kelder, want ik denk inderdaad, ik vind ook die bonussen zijn absurd hoog, ik bedoel ja dat vind ik ook eigenlijk te bizar maar ik denk eigenlijk dat je momenteel in een maatschappij leeft waarin het toch een soort van deel van uitmaakt en dat je, je kunt niet meer terug naar 30 jaar geleden dus je kunt niet ineens zeggen we doen het niet meer, want inderdaad ja, weet je. Als je bij een bank werkt, het is heel prestatiegericht volgens mij ook als je in de top zit, in het management, dus ja die cultuur die is daar gewoon ingekomen dat als jij het goed doet dat je daarvoor wordt beloont en ik denk ja dat dat ook wel een soort motivatiestuk is of het past gewoon niet meer in de maatschappij om nu opeens te zeggen van het kan niet meer, we schaffen het af en daarmee zijn alle problemen verholpen, dat geloof ik gewoon niet echt.

INTERVIEWER: Ja.

LISETTE: Dus zoals Plasterk dat dan zegt van we schaffen het af en daarmee is 30 miljard gespaard dat werkt gewoon niet, dus in dat opzicht vind ik het wel erg makkelijk verwoord.

INTERVIEWER: En van de argumenten die Jort dan aankaart?

LISETTE: Ja, ik moet zeggen dat ik niet meer alle argumenten weet want het ging zo vlug zo druk door elkaar heen.

MICHELLE: Ja.

INTERVIEWER: Het voornaamste argumenten is, dat hij zegt als je ze geen bonussen meer geeft krijgen ze gewoon een hoger salaris.

LISETTE: Ja, dat zit er dik in want dan proberen ze toch wel weer een manier te vinden om.

MICHELLE: Ze zijn gewend aan dat salaris en aan die bonussen.

LISETTE: Ja.

MICHELLE: Je kan moeilijk in één keer zeggen je krijgt zoveel minder, want.

LISETTE: Ik denk over de jaren wel, want kijk als je besluit van we gaan bonussen minderen of helemaal schrappen maar dan zal het inderdaad in het salaris terugkomen dat je dat misschien met de jaren wel kan minderen maar je kan niet in één keer zeggen van.

MICHELLE: Nee.

STEEF: Nee.

LISETTE: Tegen zo iemand van joh je krijgt nu geen bonus meer.

INTERVIEWER: Die dat gewend is.

STEEF: Maar wat hij bedoelt is niet zo zeer de hoogte van het geld maar meer de bonussen.

INTERVIEWER: Het principe.

STEEF: Want van bonussen worden mensen natuurlijk gierig.

LISETTE: Ja, inderdaad.

STEEF: Gaan ze risico's nemen.

LISETTE: Ja.

STEEF: Ik denk dat dat meer zijn argument is dan het geld op zich.

LISETTE: Ja.

MICHELLE: Ik ben het wat dat betreft het wel met hem eens.

INTERVIEWER: Met?

MICHELLE: Ja, met Plasterk ben ik het zeg maar wel eens wat hij bedoelt, maar ook wel met Jort omdat hij zegt dat je niet zo kan doen zoals Plasterk het wil. De wil is er wel maar de manier waarop.

LISETTE: Nee dat past niet in het nu.

MICHELLE: Nee precies, het idee is heel goed en het klopt ook maar Jort heeft het dan weer heel goed dat dat kan gewoon niet, dat gaat niet werken.

LISETTE: Nee, dat denk ik inderdaad ook.

INTERVIEWER: Oke, waar moet voor jullie een discussie aan voldoen wil het een goede discussie, wat is voor jullie een goede discussie?

LISETTE: Nou een gespreksleider, die inderdaad gewoon zegt van nu kan jij je zegje doen.

INTERVIEWER: Vond je dat dat hier goed gedaan werd?

LISETTE: Ja, dat is ook wel een beetje het programma.

MICHELLE: Ja.

LISETTE: Dat dit, kijk Matthijs is natuurlijk degene die hoort te zeggen, op een gegeven moment van als Plasterk zegt van je ratelt een beetje door, dat is natuurlijk aan Matthijs om dat te zeggen, want hij is daar presentator.

LISETTE: En in zo'n geval in zo'n discussie is hij degene die daar leidend in moet zijn, maar ja het past ook wel weer een beetje bij het programma dat het niet gedaan wordt, dus.

STEEF: Ja, het is ook maar vijf minuten natuurlijk ook.

LISETTE: Ja, het is natuurlijk heel kort en ze willen natuurlijk ook die hectiek en.

MICHELLE: Sensatie.

LISETTE: Sensatie en ja als je natuurlijk continu, een gewone discussie heb je natuurlijk niet, als er een discussie gaande is dan heb je natuurlijk verschillende standpunten dus dan kan je niet van iemand verwachten, oke wat vind jij ervan.

MICHELLE: Ja.

STEEF: Ja.

MICHELLE: Nee, dit trekt kijkers en als je dit op YouTube zet dan gaat iedereen.

STEEF: Ja.

MICHELLE: Weet je wel als het zo verhit iets is.

INTERVIEWER: Dus een goede discussie moet wel een beetje heftig zijn?

MICHELLE: Ja, ik vind dat een goede discussie mag best.

LISETTE: Mag best wat gezegd worden.

STEEF: Maar wel gewoon met respect voor elkaar, dat ze dan zeggen van je ratelt maar door.

INTERVIEWER: En vond je dat dat hier niet was?

STEEF: Ja, dan denk ik ja dat voegt niet echt iets toe ofzo.

MICHELLE: Er moet een onpartijdig iemand bij zijn.

STEEF: Ja, want ze zitten allebei te ratelen.

MICHELLE: Ja, maar Matthijs die neemt ook vaak een standpunt in.

LISETTE: Ja, vind je dat?

INTERVIEWER: Aan wie zijn kant vond je dat?

MICHELLE: Ja, ik vond dat hij nu ook wel, ja het was zo veel, dus het is een beetje moeilijk om, ik weet niet of hij nou tegen Plasterk inging of dat hij.

LISETTE: Jort meer steunt.

MICHELLE: Ja?

STEEF: Oh, dat heb ik helemaal niet door gehad.

LISETTE: Ook niet heel erg maar ik snap wel wat je bedoelt, aan het eind.

INTERVIEWER: Een beetje.

LISETTE: Matthijs is nooit echt heel partijdig.

MICHELLE: Nee, hij is nooit heel partijdig vind ik.

STEEF: Oh, dat vind ik juist wel, tot het irritante af.

MICHELLE: Ja, het hangt ook van het onderwerp af maar ik vind hem ook dat ik denk van, hij speelt er ook wel lekker op in, hij voert het ook wel.

STEEF: Ja, dat moet ook wel.

INTERVIEWER: Bij de discussie.

LISETTE: Ja, maar dat moet ook wel bij een discussie er moet wel steeds weer iets ingebracht worden.

MICHELLE: Ja, maar ik denk dat dat heel makkelijk een soort sensatie stukje in, zeg maar.

STEEF: Ja, maar hij zit mensen wel een beetje uit te dagen soms.

LISETTE: Ja.

STEEF: Misschien daardoor, maar dat is dan niet zozeer zijn mening maar dan wil hij gewoon een discussie.

MICHELLE: Ja, dat is het misschien meer dat hij niet zijn mening, maar dat hij gewoon mensen uitdaagt.

STEEF: Ja.

MICHELLE: En dat is gewoon denk ik een stukje sensatie.

INTERVIEWER: Ja, zouden jullie vaker naar dit soort discussies kijken?

LISETTE: Ja, ik kijk wel vaker naar *De Wereld Draait Door*.

MICHELLE: Ja, ik ook.

INTERVIEWER: En dit soort verhitte discussies ook?

STEEF: Ja.

LISETTE: Ik vind dit leuker om te zien dan bijvoorbeeld het uurtje van de Tweede Kamer wat je dan bijvoorbeeld kunt volgen.

INTERVIEWER: *Nieuwsuur*?

LISETTE: *Nieuwsuur* dat kan ik gewoon aanzetten maar daar kijk ik echt nooit naar.

STEEF: Nee. dat is zo saai.

LISETTE: Ja, bij wijze van dus daar zou ik nooit naar kijken, maar zoals dit dat is toch wel een programma waar je een beetje de actualiteiten meekrijgt.

STEEF: Ja.

LISETTE: Maar inderdaad op een niveau gewoon alles is vrij kort en bondig, maar toch wordt er wel inhoudelijk iets over gezegd.

INTERVIEWER: Ja, het houdt je wel op de hoogte?

LISETTE: Ja.

INTERVIEWER: En wat vinden jullie van de manier waarop Ronald Plasterk zichzelf hier neerzet? Hoe komt hier over bij jullie?

STEEF: Nou, ik vind dat hij wel hele sterke argumenten heeft.

MICHELLE: Ja, maar wat wel vervelend is.

STEEF: Gewoon inhoudelijk heel sterk en Jort is dan wat feller en wat.

LISETTE: Ja, want ik vind hem juist helemaal niet zo sterk overkomen.

STEEF: Plasterk niet?

LISETTE: Nee.

MICHELLE: Ja, want ik vind op een gegeven moment dan gaat hij niet meer met Jort verder in discussie maar dan gaat hij met Martijn in gesprek of Matthijs en dan negeert hij Jort eigenlijk, want dan kijkt hij eigenlijk alleen nog maar Matthijs aan.

MICHELLE: Terwijl Jort wel aan het praten is ook.

STEEF: Ja, hij wil vooral zijn argument.

MICHELLE: Ja.

STEEF: Inhoudelijk gewoon kijkt.

INTERVIEWER: Wie Jort?

STEEF: Maar het is misschien ook, omdat ik het ook meer met hem eens ben, dus misschien.

LISETTE: Ja.

MICHELLE: Vind ik hem daarom sterker.

LISETTE: Als je naar de houding kijkt in de zin van wie is actiever, Jort zit zowat over de tafel heen.

MICHELLE: Ja, die is altijd zo.

LISETTE: En Ronald Plasterk zit een beetje zo.

MICHELLE: Ja, ik vind dat hij niet grof wordt.

LISETTE: Nee.

MICHELLE: Hij antwoordt heel een soort van rustig misschien ook wel.

LISETTE: Ja.

MICHELLE: Hij probeert gewoon zijn punt duidelijk te maken, maar ik denk dat het dan ook heel moeilijk is om tegen Jort in te gaan, want die is toch wel wat agressiever.

INTERVIEWER: Ja, dus jij denkt dat hij Plasterk een beetje overschaduwet.

LISETTE: Ja, in zekere zin wel ja.

INTERVIEWER: En jij bent wel van mening dat Ronald het netjes?

STEEF: Ja.

LISETTE: Ja, het zijn gewoon hele andere persoonlijkheden, het is niet echt dat hij hem per se overschaduwet maar dat hij ja veel feller is en Plasterk is toch wel meer een beetje de beheerste.

MICHELLE: Ja.

LISETTE: Wat oudere man.

MICHELLE: Ja, precies en gewoon rustig blijft.

LISETTE: Op een andere manier dingen zegt.

INTERVIEWER: Ja, oke is er nog iets nieuws wat jullie leren van deze discussie? Inhoudelijk of de discussie zelf?

LISETTE: Nou, niet echt dat ik zeg wow dat heb ik nee niet heel erg nee.

STEEF: Nee.

MICHELLE: Nee.

INTERVIEWER: Oke even kijken hoor, ja dan hebben we alles nu wel gehad. Dus even kort samengevat Jort Kelder agressief en aanwezig, overschaduwend, Ronald Plasterk netjes wordt wel een beetje overweldigt.

LISETTE: Ja, niet zo zeer maar ik denk dat het gewoon de hele discussie is, die is best wel ja druk en het is, ik denk dat het niet zo zeer één persoon is, ja Jort is hier misschien wat feller ook in zijn zinsopbouw en wat hij zegt maar de hele discussie is vrij druk, dus in dat opzicht gaat Ronald Plasterk daar natuurlijk wel in mee.

INTERVIEWER: Ja.

LISETTE: Het is niet zo dat hij helemaal.

STEEF: Nee.

LISETTE: Weggecijferd wordt door de andere, want hij blijft wel gewoon zijn zegje doen en hij blijft zich wel mengen in de discussie.

INTERVIEWER: Ja.

LISETTE: Kijk als jij je op een gegeven moment er buiten gaat houden.

INTERVIEWER: Hij staat niet op en hij loopt niet weg.

LISETTE: Dus die hele discussie is gewoon druk maar het is niet zo dat de één de ander heel erg overschaduwet.

MICHELLE: Ik denk dat hij er zelf ook wel voor kiest een soort, het is niet zo dat.

LISETTE: Het past ook niet bij hem om van tafel te gaan.

MICHELLE: Nee, maar ik denk dat het gewoon een manier is om niet meer op Jort in te gaan, omdat die blijft razen en gewoon alleen maar.

STEEF: Dat lijkt mij ook inderdaad, van laat maar.

MICHELLE: Ja.

STEEF: Maar het is natuurlijk ook een verschil dat hij een politicus is en Jort niet.

MICHELLE: Nee, dat is zo.

INTERVIEWER: Ja, oke dan kunnen we door naar het volgende fragment. Het volgende fragment gaat over een discussie tussen Job Cohen, tafelgast Giel Beelen en de presentator Matthijs van Nieuwkerk. Het bezoek van Job Cohen komt voort uit het bezoek oud PvdA lid Willem Vermeend die de avond daarvoor de gast was en die heeft een boek geschreven, dit is trouwens al wat ouder, het komt uit 2010, die heeft een boek geschreven 'Het Middenkabinet' en die heeft in dat boek best wel veel kritiek geuit op Job Cohen, dus nu hebben ze de avond erna Job Cohen uitgenodigd.

LISETTE: Wat hij ervan vindt?

INTERVIEWER: Van wat vind je van die kritiek en geef je mening, ja deze duurt drie minuten.

*** FRAGMENT 2 ***

INTERVIEWER: Oke, nou dat was het tweede fragment.

LISETTE: Ja.

INTERVIEWER: Wat vonden jullie van dit fragment? De eerste indruk?

LISETTE: Nou, Giel heeft überhaupt geen woord gezegd.

STEEF: Nee.

LISETTE: Dus dat valt ook wel meteen op, het gaat nu gewoon tussen twee mensen.

INTERVIEWER: Want Giel was hier de tafelgast wat Jort Kelder was.

LISETTE: Ja precies.

STEEF: Ja.

LISETTE: Dus die zou eigenlijk, qua tafelopstelling zou Matthijs een beetje de leidende, de begeleidende rol moeten hebben en Giel zou natuurlijk wat meer wat Matthijs nu continu doet.

MICHELLE: Ja.

LISETTE: Tegen hem ingaan en zeg maar andere argumenten op tafel leggen, maar dat gebeurt absoluut niet.

INTERVIEWER: En waarom denk je dat dat niet gebeurt?

LISETTE: Ja ik weet niet in hoeverre Giel, ja die is natuurlijk wel.

STEEF: Giel heeft sowieso nooit zo heel erg een mening over andere onderwerpen dan.

MICHELLE: Muziek.

STEEF: Muziek.

INTERVIEWER: Ja.

LISETTE: Ja, ik weet niet dat zou kunnen inderdaad, ja geen idee waarom dat niet gebeurt, dat kan best zijn dat je als tafelheer niet over elk onderwerp.

INTERVIEWER: Expertise hebt.

LISETTE: Voldoende van weet om daar echt inhoudelijk op in te gaan.

INTERVIEWER: Ja.

LISETTE: Zo'n kabinetsformatie zou ik ook niet, ik zou er ook bij zitten dat ik denk van nou, beter van niet inderdaad.

INTERVIEWER: En wat vinden jullie van de discussie tussen Job Cohen en Matthijs van Nieuwkerk?

STEEF: Nou, ik vond Matthijs hier echt heel irritant.

MICHELLE: Ja.

INTERVIEWER: Waarom?

STEEF: Nou omdat hij gewoon heel.

LISETTE: Hij gaat al van het negatieve uit.

STEEF: Ja, hij heeft.

LISETTE: Hij gaat er eigenlijk vanuit dat Job Cohen hier echt totaal de fout in is gegaan.

STEEF: Ja en hij heeft iets in zijn hoofd hij wil iets op tv laten zien.

LISETTE: Ja, hij wil dat Job Cohen zich.

STEEF: En Job Cohen dingen wil laten zeggen die hij precies zo in zijn hoofd heeft.

LISETTE: Ja.

STEEF: En daardoor luistert hij ook echt totaal niet naar Job en hij zit ook door hem heen te praten.

LISETTE: Ja, heel slecht.

STEEF: Hij gaat totaal niet in op wat hij wel zegt.

LISETTE: Ja, precies wat jij zegt, hij wil gewoon wat voor elkaar krijgen.

STEEF: Ja.

LISETTE: Hij wil gewoon dat Job Cohen bepaalde dingen zegt die.

STEEF: Ja.

LISETTE: Gaat hij gewoon niet zeggen, want zo is hij natuurlijk ook wel weer.

STEEF: Nee.

INTERVIEWER: Ja.

LISETTE: Dat merk je gewoon heel erg dat hij gewoon één kant op wil.

STEEF: En ik denk ook kijk Matthijs weet ook wel wie hij voor zich heeft en Job is natuurlijk iemand die makkelijk overschaduwt en die kan hij wel aan.

MICHELLE: Ja, precies.

INTERVIEWER: En hoe vinden jullie dat Cohen ermee omgaat met hoe Matthijs op hem?

STEEF: Ja, Cohen blijft altijd rustig.

LISETTE: Rustig.

STEEF: Doet gewoon zijn woord en gaat er echt totaal niet op in en het gaat volgens mij gewoon totaal langs hem heen.

STEEF: Ja, die blijft volgens mij echt altijd hetzelfde.

INTERVIEWER: Ja.

MICHELLE: Hij wordt altijd een soort aangevallen, nu ook weer.

LISETTE: Maar wat Matthijs.

MICHELLE: Hij gaat gewoon rustig door.

LISETTE: Ja want Matthijs zegt ook we gaan nu nog even door voordat je wat kan zeggen, maar volgens mij wilde Job Cohen überhaupt nog helemaal niets zeggen.

MICHELLE: Die denkt ik laat hem eerst maar uitrazen.

STEEF: Maar ik vind daardoor wel dat Matthijs zeg maar als slechte uit de discussie komt en niet Job

LISETTE: Precies, terwijl hij niet echt hele sterke argumenten heeft waarom die dat meteen.

STEEF: Ja, precies.

LISETTE: Heeft van ja hij gaat voor het rechtse kabinet, dat is in die positie misschien niet één twee drie het juiste om te doen maar dat in deze discussie, dat is inderdaad al geweest en daar is iedereen wel van op de hoogte dat het zo is gegaan en nu zie je Matthijs die heel erg probeert om.

STEEF: Ja en dat valt zo op dat hij daardoor eigenlijk door de mand valt.

LISETTE: Ja, die waren er al en die zijn waarschijnlijk die avond daarvoor in het boek besproken en dan is het niet echt heel erg verrassend.

INTERVIEWER: Dus als ik het goed begrijp sluiten jullie je aan bij Job Cohen in de discussie, door de manier hoe hij overkomt.

MICHELLE: Ja, nou ja.

LISETTE: Maar bedoel je inhoudelijk of.

MICHELLE: Heel erg zijn gedrag, zeg maar.

INTERVIEWER: Inhoudelijk en gedrag eigenlijk wel.

LISETTE: Inhoudelijk zou ik het niet één twee drie kunnen zeggen want ja dan moet je echt, daar weet ik niet genoeg over.

INTERVIEWER: Nee.

LISETTE: Maar qua discussie, wat jij ook zei dat Matthijs echt slecht was, in dat opzicht zou ik zeggen.

MICHELLE: Hij is gewoon een beetje vervelend zelfs.

STEEF: Ja.

LISETTE: Ja.

INTERVIEWER: Matthijs?

MICHELLE: Ja.

LISETTE: Dus qua persoon zou ik dan ook wel voor Cohen gaan.

INTERVIEWER: Oke en hoe vind je dat Job Cohen met de kritiek omgaat die dan Matthijs dan via of hij geeft eigenlijk de mening van die Willem Vermeend weer.

STEEF: Ja.

LISETTE: Ja.

INTERVIEWER: Hoe vinden jullie dat hij daarmee omgaat?

LISETTE: Ja, rustig.

STEEF: Ja.

LISETTE: Ja, weet je hij heeft het waarschijnlijk ook al tienduizend keer gehoord.

STEEF: Ja.

LISETTE: Dat het hem verweten is.

STEEF: Dat zie je ook wel aan hem.

LISETTE: Ja dus hij denkt, ja ik zit hier wel maar volgens mij doet het hem niet echt zoveel dat hij daar van over de rooie gaat raken ofzo.

STEEF: Hij zou om zijn standpunt naar voren te brengen zou hij wat meer, wat actiever er bij moeten zitten.

LISETTE: Actievere houding ja.

STEEF: Want nu is het echt zo'n gebeten hond van.

MICHELLE: Hij zit ook altijd een beetje zo, zo ingedoken.

LISETTE: Voorovergebogen.

MICHELLE: Ja, hij hangt altijd zo altijd, zo en dan praat hij zo en kijkt hij zo.

LISETTE: Ja.

MICHELLE: Hij komt er niet echt uit als grote.

INTERVIEWER: Leider.

MICHELLE: Ja.

STEEF: Ik denk dat hij wel hele goede argumenten heeft, want het is volgens mij een hele slimme man maar het komt gewoon niet over.

LISETTE: Nee het komt niet over.

STEEF: Omdat andere mensen hem.

MICHELLE: Overrulen, zeg maar.

STEEF: Ja.

INTERVIEWER: Ja, dit soort discussies in vergelijking met vorige discussies zouden jullie hier vaker naar kijken, spreekt dit soort discussies je meer aan?

MICHELLE: Ik zou hier eerder van weg zappen, van oh ik vind hem wel vervelend.

INTERVIEWER: Ja en waarom?

MICHELLE: Nou ik vind dat echt vervelend, ik kan me daar echt aan, er zijn ook andere programma's waar ik dat bij heb, mag ik dat nu zeggen?

INTERVIEWER: Ja.

MICHELLE: Je hebt op Nederland 1 daar heb je dat met Antoinette Hertsenbergh, dat is *Rader*.

STEEF: Ja.

LISETTE: Ja.

MICHELLE: En dan is er iets fout en dan nodigt ze zo'n iemand uit van een merk of van een bedrijf en dan die gene zitten aan tafel.

LISETTE: En dan gaat ze er volop tegenin.

MICHELLE: En volop, alles is verkeerd, laat diegene nooit uitpraten, ik vind dat zo irritant.

LISETTE: En toch kijk je ernaar.

MICHELLE: Nee, mijn vader kijkt er elke maandagavond naar en als ik dan thuis ben en dan is het half negen dan denk ik oh begint die ellende weer.

LISETTE: Ja.

MICHELLE: Daar heb je dat mens weer en dat begint ze, er is altijd wat fout, iedereen heeft het altijd gedaan.

INTERVIEWER: Ja.

MICHELLE: En dan komt er iemand langs en diegene kan niet eens zijn zegje doen en zij probeert ook altijd alles eruit te krijgen en iets voor elkaar te krijgen.

LISETTE: Ja.

MICHELLE: En ook op zo'n manier.

INTERVIEWER: Dus die negativiteit spreekt je niet zo aan?

MICHELLE: Ja, precies dat vind ik heel vervelend.

LISETTE: Ja, het spreekt mij ook niet direct ook maar ik vind het vooral heel irritant als de discussies te lang duren, dan ga ik echt weg zappen.

STEEF: Ja.

LISETTE: Want op een gegeven moment kan je er ook over blijven praten en dan heb ik echt zoiets van.

MICHELLE: Jongens nu is het klaar.

LISETTE: Ja, enough.

INTERVIEWER: Vond je dit te lang duren?

LISETTE: Nee, ja dit waren natuurlijk maar drie minuten, dus ik weet niet in hoeverre de discussie in totaal heeft geduurd.

INTERVIEWER: Twaalf minuten.

LISETTE: Ja, als dit twaalf minuten zo door gaat dan denk ik op een gegeven moment wel van joh, ja dat duurt te lang.

STEEF: Ja, maar ik ben op zich wel benieuwd hoe het verder gaat.

LISETTE: Ja.

INTERVIEWER: Hoe Job Cohen zich staande houdt.

STEEF: Ja, het hele interview.

LISETTE: Ja of Job Cohen?

STEEF: Of Matthijs zo irritant blijft en of hij er nog iets aan gaat doen, Job.

LISETTE: Ja.

INTERVIEWER: Oke, even kijken jij had het net ook al over andere programma's, in hoeverre is dit programma *De Wereld Draait Door* anders dan andere politieke programma's voor jullie?

LISETTE: Zoals?

INTERVIEWER: *Nieuwsuur, Pauw & Witteman, Coolpolitics*, ja dat bestaat niet meer, *Lijst Nul*

STEEF: Ja, dit is wat minder droog.

LISETTE: Ja, het is wat minder droog en er wordt gewoon korter op dingen ingegaan.

STEEF: Ja.

MICHELLE: Ja.

LISETTE: En als je naar *Pauw & Witteman* kijkt, dan worden er hele gespreken gevoerd in één aflevering over hetzelfde onderwerp bij wijze van spreken.

MICHELLE: Ja, die hebben ook meer mensen aan tafel.

LISETTE: Ja.

MICHELLE: Meer partijen, zeg maar.

LISETTE: Het is minder in discussie vorm.

STEEF: En de onderwerpen zijn ook gewoon, wordt vaak wat anders, kijk hier gaat het ook echt om de show.

MICHELLE: Ja.

STEEF: De discussie zelf en niet zo zeer inhoudelijk en bij *Pauw & Witteman* meer inhoudelijk denk ik

INTERVIEWER: Ja, dit is meer om actueel op de hoogte te blijven.

STEEF: Ja.

LISETTE: Dit is het inderdaad dat je gewoon even de belangrijkste punten hoort en bij *Nieuwsuur* of *Pauw & Witteman* ga je veel dieper in het onderwerp en dit spreekt me op zich wel meer aan.

INTERVIEWER: En daarnaast heb je natuurlijk ook nog *De TV Draait Door* en amusement filmpjes.

LISETTE: Ja, ik kijk ook eigenlijk bijna nooit naar *Pauw & Witteman*.

STEEF: Nou, soms als ik in bed lig.

MICHELLE: Ja dan.

STEEF: Als ik wil slapen dan zet ik dat aan.

MICHELLE: Nou, maar ik vind het soms wel serieus interessant om te zien.

INTERVIEWER: Ja, dan voel je je weer gelijk.

STEEF: Zo ik heb *Pauw & Witteman* gekeken.

LISETTE: Volgende dag iedereen vertellen.

INTERVIEWER: Heb jij het niet gezien? Is er nog iets nieuws wat jullie leren van deze discussie?

LISETTE: Nee.

STEEF: Nou, ik wist niet van dat boek.

MICHELLE: Nee.

LISETTE: Nee, dat boek wist ik ook niet nee.

STEEF: Weer wat geleerd.

INTERVIEWER: Even kijken, dus Job Cohen even als samenvattend komt wel sterk over met wat hij wil vertellen of de manier van discussiëren maar zijn houding is een beetje gesloten, wat jij zei?

LISETTE: Nou ik vind dat het niet zo zeer sterk is wat hij verteld, maar gewoon de manier waarop hij reageert op Matthijs.

INTERVIEWER: Dat hij rustig blijft.

LISETTE: Want wat hij verteld is niet heel erg sterk, hij komt niet echt met een punt waarvan je denkt oh vandaar dat hij dat op die manier toen heeft gedaan.

INTERVIEWER: Ja.

LISETTE: Maar wel gewoon ten opzichte van Matthijs vind ik dat hij wel gewoon.

STEEF: Ik denk dat hij in zijn hoofd wel echt een heel goed verhaal heeft, maar hij weet het gewoon niet echt over te brengen.

LISETTE: Nee.

MICHELLE: Misschien is dat van de druk dat hij dan niet.

LISETTE: Ja.

STEEF: Het eruit krijgt.

LISETTE: Maar dat is ook waarschijnlijk waarom hij, maar ook zijn houding, want iedereen walst een soort van over hem heen.

STEEF: Ja.

INTERVIEWER: Ja.

LISETTE: Ja, toch ook uit de politiek is.

MICHELLE: Maar hij zit ook echt altijd zo, het is niet echt een hele open.

INTERVIEWER: He en de informatie die jullie natuurlijk nu hebben dat hij niet meer de leider van de PvdA is?

LISETTE: Ja.

INTERVIEWER: Heeft dat nog iets, is dat van invloed op hoe je hem nu ziet?

STEEF: Nee.

MICHELLE: Nee, want ik denk als je *PowNews* hebt gezien dat je dan wel wist dat.

INTERVIEWER: Dat je?

MICHELLE: Met Rutger Castricum.

INTERVIEWER: Oh *PowNews*.

LISETTE: Ja.

STEEF: Ja, maar misschien omdat we dat allemaal weten enzo dat we daarom wat meer medelijden met hem hebben.

INTERVIEWER: Ja, wat jij zegt dat hij een beetje sneu.

STEEF: Ja.

INTERVIEWER: Oke, nou Giel Beelen die kwam zo goed als niet aan bod.

LISETTE: Nee.

INTERVIEWER: Vinden jullie dat een tafelgast dat wel moet?

LISETTE: Nou, ik denk eigenlijk dat je wel iets zinnigs te melden moet hebben.

STEEF: Ja, soms.

LISETTE: Kan je inderdaad maar beter.

MICHELLE: Je mond houden.

LISETTE: Ja, want wat heeft het dan voor zin om je echt te mengen in de discussie.

STEEF: Ja, maar soms zitten er ook mensen waarvan ik denk, wat heb je eigenlijk toegevoegd.

INTERVIEWER: Marc Marie Huibregts?

STEEF: Ja, maar die vind ik dan nog wel grappig.

INTERVIEWER: Ja, die is leuk.

STEEF: Of die Halina Reijn ofzo.

LISETTE: Oh ja, die zegt inderdaad ook echt bar weinig.

STEEF: Dan denk ik leuk dat jij er zit.

LISETTE: Van de week was zo leuk, toen zat Arie Boonsma er en wie zaten er ook alweer tegenover, nou ook iets waar ik niet heel veel over wist en toen had hij een paar keer een opmerking en op een gegeven moment toen zei Matthijs tegen Arie nou nu niet meer zulke stomme vragen stellen.

STEEF: Ja, maar dat doet Arie.

LISETTE: Ja, maar hij gaat er wel echt heel erg in mee.

STEEF: Nee, echt.

INTERVIEWER: Grappig.

LISETTE: Maar soms ook echt niet al te snugger, ja in die zin bij een onderwerp waar je niet zoveel over weet en je stelt een paar een domme vragen, ja dan kan je dat ook beter niet doen.

STEEF: Ja, maar soms heb ik ook het idee dat ze maar wat zeggen omdat ze dan wat zeggen.

LISETTE: Ja, omdat ze daar zitten inderdaad.

STEEF: Ja, dat snap ik ook wel weer, want je zit daar, je bent uitgenodigd.

MICHELLE: Ja, maar dan vind ik het beter, inderdaad zoals Giel dat hij zijn mond houdt.

LISETTE: Ja.

INTERVIEWER: Ja.

STEEF: Ja.

MICHELLE: Anders is het ook zo van, zeg jij ook even wat.

INTERVIEWER: Oke, dan gaan we naar het derde fragment. Het derde fragment is meer een groepsdiscussie tussen Maurice de Hond, Jack de Vries, Jan Marijnissen, Jort Kelder daar is hij weer en Matthijs van Nieuwkerk. De gasten zijn eigenlijk uitgenodigd om 'The Rise of Emile Roemer' te

bespreken. Maar daar gaat deze discussie niet over want voorafgaand wil Matthijs van Nieuwkerk nog even inspelen op de actualiteiten. De actualiteit die de presentator voorafgaand wil bespreken is dat Henk Bleker zich heeft aangeboden als leider van het CDA. Dit is nog vrij recent, 18 januari, ik weet niet of jullie je dat nog kunnen herinneren?

LISETTE: Nee.

INTERVIEWER: Oke, het fragment duurt ongeveer vier en een halve minuut.

*** FRAGMENT 3 ***

INTERVIEWER: Oke, nou dat was het laatste fragment, wat vonden jullie van dit fragment?

STEEF: Ja, ik vond het wel een goede discussie.

MICHELLE: Ja.

STEEF: Iedereen deed zijn woordje en luisterde naar elkaar en niemand praat door elkaar heen.

MICHELLE: Iedereen krijgt ook de kans.

STEEF: Ja.

LISETTE: Het was niet echt een discussie vond ik, het was meer een gesprek.

MICHELLE: Ja, meer een gesprek ja.

LISETTE: Het was niet dat er echt over een punt gediscussieerd werd.

STEEF: Nee.

MICHELLE: Nee.

LISETTE: Er werd gewoon gesproken over wat iedereen ervan vond.

MICHELLE: Gesproken.

LISETTE: Ja en of de één nou dit vond dat is niet echt een discussie, daardoor is het denk ik ook wel dat het gewoon wat rustiger en Matthijs is deze rol was gewoon heel duidelijk van nou zeg jij wat jij, eerste Jan Marijnissen nou wat vind jij ervan.

STEEF: Ja.

LISETTE: Daarna zei hij tegen Jack de Vries van ik kom zo bij jou maar dan ging hij eerst.

INTERVIEWER: Dus als discussieleider.

LISETTE: Gewoon heel duidelijk en heel uiteindelijk kwam iedereen aan het woord en ja er werd gewoon gezegd wat ze er van vonden, dus dat ja.

INTERVIEWER: En zijn rol als discussieleider in vergelijking met die twee hiervoor?

LISETTE: Was hier een stuk beter.

STEEF: Ja.

LISETTE: Ik vraag me af omdat het ook niet echt een discussie was, sta je er ook anders in, want hij hoeft niet zoals net bij Cohen die duidelijke richting op, waar hij wat doet provoceren.

STEEF: Ja.

LISETTE: Dat is hier natuurlijk absoluut niet het geval dus dan kan je ook als gesprekleider makkelijk ergens je mening over, wat vind jij.

STEEF: Ja.

LISETTE: Ervan of.

STEEF: Hij had het hier niet echt moeilijk.

LISETTE: Nee, vrij makkelijk.

STEEF: Ja.

LISETTE: Vier heren zitten hier aan tafel die er echt veel vanaf weten allemaal.

STEEF: Ja.

INTERVIEWER: Ja.

LISETTE: Dus je kan moeilijk als Matthijs zijnde tegen deze vier mannen ingaan want, dat slaat helemaal nergens op als je dat probeert om maar überhaupt te doen.

INTERVIEWER: Ja, want wat vinden jullie van deze tafelgasten? Deze selectie van politici?

STEEF: Ja ze hebben er natuurlijk heel veel verstand van en ze weten waar ze het over hebben, hij ook, ik vind hem altijd wel.

INTERVIEWER: Jack de Vries?

STEEF: Hij is wel, maar ja sinds hij is vreemdgegaan zie ik hem toch anders.

MICHELLE: Op de één of andere manier zie ik hem altijd dat ik denk van.

INTERVIEWER: Hij had met iemand uit het leger ja.

STEEF: Van ja leuke man, maar hij is toch met zijn secretaresse.

LISETTE: Ja echt?

INTERVIEWER: Iemand uit het leger geloof ik?

MICHELLE: Ja, het was wel zijn secretaresse ofzo.

STEEF: Ja en veel jonger.

INTERVIEWER: Maar die Henk Bleker die je net zag, die had ook met een 26 jarige journaliste.

LISETTE: Oh ja, dat heb ik echt gemist, want ik vind Jack de Vries altijd echt een super slimme man.

STEEF: Ja, vond ik ook.

MICHELLE: Maar altijd als ik hem daar dan zie, dan denk ik, oh ja.

STEEF: Ja, het heeft echt zijn reputatie.

LISETTE: Ja, of zijn geloofwaardigheid, denk ik.

STEEF: Ja, ook.

INTERVIEWER: Dus je voorkennis is wel.

MICHELLE: Ja.

STEEF: Ja.

LISETTE: Ja en Maurice de Hond als opiniepijler is natuurlijk ook wel.

STEEF: Niet zo sterk.

LISETTE: Ja ik weet niet, ik vind hem.

INTERVIEWER: Ja.

LISETTE: Een beetje slap is hij inderdaad.

STEEF: Het is heel slap en hij komt totaal niet met goede sterke punten.

INTERVIEWER: Ja.

LISETTE: Ja en altijd als hij er dan is.

STEEF: En niet onderbouwd.

LISETTE: En dan laat hij weer één of ander grafiekje zien en dan denk ik ja is dit nou heel bijzonder.

INTERVIEWER: Ja, het is niet altijd representatief voor de Nederlandse bevolking.

STEEF: Nee totaal niet.

INTERVIEWER: Want mijn docent zegt altijd ja de mensen die meedoen aan die onderzoeken, die zich inschrijven dat zijn ook altijd een bepaald soort mensen.

STEEF: Ja.

LISETTE: Ja, want die schrijven zichzelf in natuurlijk.

MICHELLE: Ja.

INTERVIEWER: En het is niet zo dat uit elke bevolkingsgroep of uit elke sociale laag zoveel mensen.

STEEF: Zo zitten er bij hem heel veel dingen die niet kloppen.

LISETTE: Ja, dat denk ik voornamelijk ook dat mensen zo'n Maurice de Hond best wel als geloofwaardig beschouwen.

MICHELLE: Maar ook omdat hij altijd.

LISETTE: En dan zouden ze eerder misschien nog wel op Maurice de Hond afgaan dan op Jack de Vries, want die is misschien nog niet eens heel bekend.

STEEF: Ja maar hij komt wel over als iemand dat je denkt van zo.

LISETTE: Ja.

INTERVIEWER: Die weet waar hij het over heeft.

STEEF: Die weet het wel.

LISETTE: Ja.

MICHELLE: Ik denk dat Maurice de Hond ook wel betrouwbaar neer wordt gezet.

STEEF: Ja.

LISETTE: Ook omdat hij toen die reclame niet mocht doen.

INTERVIEWER: Oh?

LISETTE: Ja hij had toch zo'n reclame, waar ging het ook alweer over, hij deed mee aan een reclamespotje maar.

STEEF: Ja, maar ik weet niet meer wat.

LISETTE: Er werd uiteindelijk besloten dat hij dat niet mocht doen, omdat het zijn geloofwaardigheid als opiniepijler zou schaden.

STEEF: Oh ja?

INTERVIEWER: Oke.

LISETTE: Ik weet nog niet eens meer waar het over ging, dus dan blijkt dat ze zo'n iemand als best wel.

STEEF: Ja, zijn reputatie.

LISETTE: Ja.

STEEF: Maar van zo'n iemand als hem natuurlijk ook.

INTERVIEWER: Jack de Vries.

STEEF: Ja.

MICHELLE: Maar ik vind het dan toch wel weer grappig om te zien dat ondanks dat, dat hij dan toch altijd weer daar zit.

STEEF: Ja.

MICHELLE: En dat hij toch weer gewoon een soort van wordt meegenomen.

STEEF: Ja.

MICHELLE: Weet je dat hij toch wel weer die rol krijgt.

INTERVIEWER: Jack de Vries?

MICHELLE: Ja hij is wel zijn imago kwijtgeraakt.

STEEF: Hij is wel heel slim, want hij was staatsecretaris generaal weet ik hoe het heet, maar dat is.

MICHELLE: Ja.

LISETTE: Maar hij weet ook gewoon ontzettend veel dus ja waarom zou je op een gegeven moment dat soort mensen.

STEEF: Ja.

LISETTE: Soort mensen niet gaan uitnodigen als die wel ontzettend veel weten over een onderwerp.

MICHELLE: Nou het was best wel breeduit in de media.

STEEF: Ja.

MICHELLE: Gekomen het was toch wel een schandaal was het echt.

LISETTE: Ik heb dat helemaal niet meegekregen.

STEEF: Nee, jij was op reis.

LISETTE: Ja.

STEEF: Maar heel veel wie was er nou nog meer die vreemd was gegaan, was nog één.

MICHELLE: Ja, maar je had op een gegeven moment dan ook dat drugsschandaal, of die wapen van die militair die een eigen kroeg heeft.

STEEF: Ja, die PVV'er.

LISETTE: Oh ja.

MICHELLE: Nee hoe heet hij nou, die zit er ook wel eens.

LISETTE: O Ja?

MICHELLE: Ja, die heeft ook gewoon, die wordt ook gewoon zo.

STEEF: Maar van Matthijs zeggen ze toch ook dat hij is vreemdgegaan?

INTERVIEWER: Ja?

MICHELLE: Ja.

STEEF: Ja.

MICHELLE: Alle mannen gaan vreemd.

LISETTE: Wat lees jij?

INTERVIEWER: De privé en de story?

STEEF: Ja, volgens mij wel.

INTERVIEWER: Oke, dus jij zou het niet echt een discussie noemen?

LISETTE: Meer een gesprek.

INTERVIEWER: Ja, oke en dit fragment ten opzichte van de voorgaande fragmenten, wat vinden jullie dan prettig om naar te kijken?

MICHELLE: Ja, dat vind ik wel.

INTERVIEWER: Deze?

MICHELLE: Ja.

LISETTE: Ja.

STEEF: Ook omdat het meer mensen zijn en daardoor wat meer.

LISETTE: Ja.

STEEF: Levendiger.

MICHELLE: Ja het is niet echt aanvallend zeg maar het is echt.

STEEF: En het is wel gewoon grappig, want ik vind die Bleker, dat ze dan over hem gaan praten.

MICHELLE: Ja.

LISETTE: Ja.

INTERVIEWER: Dus de manier hoe ze met elkaar omgaan?

MICHELLE: Ja.

INTERVIEWER: Spreekt jullie wel aan, zouden jullie vaker naar dit soort discussies kijken?

MICHELLE: Ja.

LISETTE: Ja.

INTERVIEWER: Voorkeur voor deze.

MICHELLE: Ja.

INTERVIEWER: Nog even wat we net al hadden, wat vinden jullie van de manier waarop de gasten met elkaar omgaan?

MICHELLE: Ja hier heel goed.

STEEF: Ja.

MICHELLE: Want ik denk dat iedereen elkaar in zijn waarde zeg maar laat en Maurice die vraagt zeg maar ook aan Jack wat hij er vindt.

STEEF: Ja.

MICHELLE: En dat vind ik wel dat niet alleen Matthijs dat moet doen.

LISETTE: Ja en Jort en Maurice ook weer wederzijds.

MICHELLE: Ja .

STEEF: Dat zie je ook niet vaak, want ze willen vaak zelf alleen maar aan het woord zijn.

MICHELLE: Ja.

STEEF: Maar dat ze ook echt aan elkaar vragen, wat vind jij ervan.

MICHELLE: Dat ze niet alleen echt hun eigen punt duidelijk maken.

STEEF: Ja.

INTERVIEWER: Ja en de rol van Jort vergeleken met het eerste fragment?

LISETTE: Ja.

STEEF: Ja.

MICHELLE: Rustig.

LISETTE: Anders.

INTERVIEWER: Waar ligt dat aan denk je?

LISETTE: Ook dat je denk ik met zijn vieren bent het is nu ook niet aan hem om deze drie heren over de tafel te gaan hangen.

STEEF: Nee.

MICHELLE: Nee.

INTERVIEWER: Dus het ligt ook aan het onderwerp?

STEEF: Ja, dat zou hij ook echt niet kunnen maken.

LISETTE: Nee, dat kan je niet maken in zo'n, en als je met zijn tweeën zit, dan ga je natuurlijk wat sneller wat feller uit, omdat je gewoon tegenover elkaar zit.

STEEF: Ja.

LISETTE: Zodat je daar meer meegaat, maar hier is het gewoon gesprek.

MICHELLE: Komt misschien ook omdat het nu niet gaat over iets wat iemand vindt en diegene zit er niet, weet je het gaat over iemand die er niet bij is.

LISETTE: Ja, die er niet zit, dat scheelt ook wel inderdaad.

MICHELLE: Ja, want het is iets wat misschien gaat gebeuren.

STEEF: Ja het is niet heel belangrijk.

MICHELLE: Ja.

LISETTE: Ja, dat is denk ik ook wel echt een groot verschil.

INTERVIEWER: Oke, nou dan even een soort van samenvatting een overall conclusie van alle fragmenten, als jullie vergelijken de discussies die hier centraal stonden, dan geven jullie een voorkeur aan de laatste?

STEEF: Welke hadden we ook elkaar Job Cohen, deze.

INTERVIEWER: Ronald Plasterk, dus eerst een hele felle discussie, toen wat matiger en dit is eigenlijk meer een gesprek.

LISETTE: Dit is meer een gesprek ja, ja ik vind het inderdaad, omdat ik dit niet echt als discussie zie als ik dan, dan zou ik eerder die twee vorige met elkaar gaan vergelijken, maar ja dat is ook weer heel anders, want die eerste zo druk nou daar houd ik niet van, weet je dan.

INTERVIEWER: Daar zou je zelf niet naar kijken?

LISETTE: Nou, ik zou er wel naar kijken maar misschien het heeft niet echt mijn voorkeur.

INTERVIEWER: Ja.

LISETTE: Maar zo'n tweede gesprek is eigenlijk ook wel weer, ja weet je ook omdat het weer tussen twee personen en terwijl ja Giel kan er natuurlijk iets over zeggen, maar dat doet hij niet, dus dan is het ook heel aanvallend vanaf Matthijs, wat in de eerste discussie eigenlijk ook zo was, maar hier is het gewoon een gesprek want ik vind als je een discussie hebt met drie personen en die gaan een beetje tegen elkaar in maar wel, laten elkaar uitpraten, dat vind ik qua discussie het leukst om naar te kijken eigenlijk, want dan heb je er ook echt nog wat aan, dan hoor je mensen wat zeggen en dan.

INTERVIEWER: Inhoudelijk.

LISETTE: Inhoudelijk heb je daar natuurlijk het meest aan, niet dat twee mensen alleen maar met elkaar lopen.

INTERVIEWER: Schreeuwen.

LISETTE: Wel en niet.

STEEF: Ja.

INTERVIEWER: Oke en hebben jullie door de manier van discussiëren het idee dat jullie bepaalde eigenschappen van politici hebben gezien die jullie nog niet kenden?

STEEF: Nou niet die ik nog niet kende maar wel, je ziet wel, zoals hij en Job Cohen gewoon rustig en beheerst.

INTERVIEWER: En Ronald Plasterk?

STEEF: Ja die bedoel ik ook en bijvoorbeeld wel weer een Jort Kelder en die kale zat hier toch ook, Jack de Vries.

LISETTE: Jan Marijnissen.

INTERVIEWER: Jan Marijnissen.

STEEF: Nee.

INTERVIEWER: Maurice de Hond.

STEEF: Nee, ik bedoel Jack de Vries.

INTERVIEWER: Dit is Jack de Vries.

STEEF: Ja, nee die zat er volgens mij helemaal niet.

LISETTE: Ik weet, hij lijkt op Jan Marijnissen die jij bedoelt.

STEEF: Ja, Felix.

LISETTE: Ja.

STEEF: Maar bijvoorbeeld Jort Kelder die dat niet hebben dat rustige en beheerste en ik denk dat gewoon.

LISETTE: Maar ik denk dat politici ook wel gewend zijn om vaak kritiek te krijgen.

STEEF: Ja.

LISETTE: Dus die, kijk als zij elke keer er helemaal op in gaan dat is natuurlijk ook niet vol te houden.

STEEF: Ja.

LISETTE: Dus ik denk dat je als politicus ook wel bepaalde, ja.

INTERVIEWER: Standaard hoog te houden hebt?

LISETTE: Ja zoiets, ja niet zoiets maar dat je voor jezelf gewoon wel weet wanneer je ergens wel of niet.

STEEF: Ja.

MICHELLE: Ja.

LISETTE: Op ingaat.

STEEF: Je hebt een reputatie inderdaad.

LISETTE: Ja, precies.

MICHELLE: En het is wel een beetje het doel van Jort en van Matthijs ook om dingen uit te lokken.

LISETTE: Ja.

MICHELLE: En ergens flink op in te gaan en iemand.

LISETTE: Dat hadden deze twee discussies zeker.

MICHELLE: Ja.

INTERVIEWER: En hebben jullie het idee dat jullie door de discussie bepaalde eigenschappen, ja hoe zeg je dat, dat door de discussie dat je een andere kant van de politici ziet?

LISETTE: Nee.

STEEF: Nee.

MICHELLE: Ik denk dat dat wel zo is als je bijvoorbeeld nooit naar dit soort programma's kijkt.

INTERVIEWER: Stel je zou alleen maar *Nieuwsuur* kijken dat je ze hier.

MICHELLE: Ja of als je alleen het nieuws kijkt en je ziet dat ze reageren, even snel wat zeggen en weglopen.

STEEF: Ja.

MICHELLE: Als je geen langere gesprekken ziet.

INTERVIEWER: Ja.

MICHELLE: Dat het dan wel anders is, maar als je hier vaker naar kijkt dat je het wel weet.

LISETTE: Ja.

INTERVIEWER: En het programma zelf *De Wereld Draait Door* wat vinden jullie daarvan, wat zijn de sterke punten daarvan?

LISETTE: De afwisseling tussen.

STEEF: Ja.

MICHELLE: De humor vind ik ook wel.

STEEF: En het is toegankelijk .

LISETTE: Ja.

STEEF: Ook al gaat het over moeilijke onderwerpen is het toch nog wel ergens.

INTERVIEWER: Laagdrempelig.

STEEF: Ja.

LISETTE: Ja, inderdaad beetje muziek er door heen.

MICHELLE: Ja.

INTERVIEWER: Zijn er ook nadelen? Minder goed?

STEEF: Ja de gesprekken zijn heel kort en daardoor komt iemand nooit, Job Cohen kan nu bijvoorbeeld niet zeggen wat hij wil zeggen, omdat er gewoon geen tijd voor is en omdat Matthijs gewoon irritant zit te doen.

MICHELLE: Ik denk dat dat voor hem niet goed is.

LISETTE: Nee.

MICHELLE: Ik denk dat dat voor meerdere is.

LISETTE: Je kan inderdaad heel erg een beeld neerzetten.

MICHELLE: Ja, van iemand.

INTERVIEWER: Dus te kort om jezelf echt.

STEEF: Ja, voor sommige dingen wel ja.

INTERVIEWER: Nou dan zijn we er denk ik wel door heen, hebben jullie nog dingen wat nog niet besproken is en waarvan je zegt dat is belangrijk.

LISETTE: Ik weet niet wat voor jouw onderzoek belangrijk is.

INTERVIEWER: Oke, nou dan wil ik jullie graag bedanken voor jullie deelname aan het onderzoek.

STEEF: Geen dank.

INTERVIEWER: Oke nou ik heb drie fragmenten uit *De Wereld Draait Door*, ik zal nog heel even kort toelichten wat mijn onderzoeksvraag is en wat het doel van dit onderzoek is. Ik doe dus voor mijn Master Media & Journalistiek aan de Erasmus een onderzoek om wetenschappelijk inzicht te bieden in de manier waarop jong volwassenen betekenis geven aan beelden van politici in *De Wereld Draait Door*. Hier heb je dan Ronald Plasterk die zit tegenover Jort Kelder. Jort Kelder is hier dan de expert als het ware en dit is een vorm van de populaire politiek. Ik ben aan het onderzoeken of dat bij jong volwassenen aanslaat, wat zij daar van vinden en of dat beter overkomt dan de traditionele politiek. Nou drie fragmenten dus wat ik al zei, het interview zal ongeveer één uur van jullie tijd in beslag nemen en tijdens de discussie is er ruimte om uit te weiden over zaken gerelateerd aan dit onderwerp en jullie privacy zal natuurlijk volledig gewaarborgd worden en alles wordt vertrouwelijk behandeld.

INTERVIEWER: Nou het eerste fragment betreft een discussie tussen Ronald Plasterk en Jort Kelder. Het gaat over de bonuscultuur, dat is dus in die bankensector, waar mensen een paar miljoen meekrijgen als bonus, als ze weggaan of als jaarbonus. Ronald Plasterk wil dat afschaffen en Jort Kelder zegt dat als dat afgeschaft wordt dan krijgen die bonussen wel een andere vorm, dus dan zouden ze bijvoorbeeld salarisverhoging krijgen. Het fragment duurt ongeveer vier minuten.

*** FRAGMENT 1 ***

INTERVIEWER: Oke, nou dat is het eerste fragment, wat is jullie eerste indruk?

JUSTIN: Ik vond het net leuk worden.

CLAUDIA: Rommelig.

INTERVIEWER: Rommelig?

CLAUDIA: Ik vind die, hoe heet die Jort Kelder zo irritant.

RAJESH: Wat een vervelend mannetje.

CLAUDIA: Die luistert niet eens naar Plasterk, die laat hem niet uitpraten die ratelt alleen maar door hem heen en hij komt met argumenten dat ik denk ja.

INTERVIEWER: Wat voor argumenten.

CLAUDIA: Hij generaliseert heel erg, of tenminste dat zeg ik verkeerd.

JOELLE: Ja, dat iedereen zo'n bonus zou willen zeg maar.

CLAUDIA: Ja, precies hij trekt het veel te ver naar buiten toe hij haalt er dingen bij waarvan ik denk ja daar gaat het niet echt over zeg maar, en hij laat Plasterk zijn punt niet maken.

INTERVIEWER: Oke.

BAS: Nou, ze laten elkaar niet uitpraten.

CLAUDIA: Nou maar ik vond Plasterk iets beter luisteren af en toe, die hield af en toe nog eens zijn mond met oke jij bent nu aan het praten.

JUSTIN: Die had weinig keus.

CLAUDIA: Ja, precies.

JOELLE: Ja, maar de verleiding is dat je erin meegaat en dat doet hij niet echt, tenminste in het begin praat hij nog een beetje door hem heen.

RAJESH: Precies.

JOELLE: Maar daarna gaat hij hem uithoren in de hoop dat hij ook de tijd krijgt om te praten, maar dat gebeurt alleen niet.

CLAUDIA: Hij zegt zelfs op een gegeven moment, laat ik even op je eerste argument terugkomen want je ratelt een beetje door.

JOELLE: Toen was Jort nog even nou nou.

CLAUDIA: Ja, Jort is de hele tijd blablabla.

RAJESH: Zo is hij altijd.

BAS: Zo is dit programma volgens mij ook wel een beetje, want ik heb het wel eens vaker gezien, vooral dat door elkaar heen blèren, kan ik niet tegen.

CLAUDIA: Nee ik houd daar ook absoluut niet van.

BAS: Ook bij *Pauw & Witteman*, daar had ik laatst een kwartier naar gekeken toen dacht ik, ik word gek, mensen die zo graag een punt willen maken, schrijf het op dan hoef je niet door elkaar heen te lullen, dat is niets voor mij.

JOELLE: Dat ze om de beurt van die borden hebben.

BAS: Ja.

JUSTIN: Ja, plus hij heeft wel gelijk de 'greed' van dertig jaar geleden dat is er langzamerhand ingeslopen, mede door Wall Street, iedereen wil geld verdienen, steeds meer bonussen, steeds meer dit, dat.

RAJESH: Maar het kan sowieso niet in de tijd van de economische crisis kan je toch geen bonussen geven.

JOELLE: Ja, je vraagt je toch af.

JUSTIN: Maar dat is heel moeilijk om af te schaffen denk ik, als je daar eenmaal in zit.

JOELLE: Gewoon niet geven.

BAS: Ja iedereen moet, volgens mij zijn er best wel veel mensen die economie gestudeerd hebben die bij banken willen werken, die komen nu niet aan de bak omdat alle mensen die een bonus krijgen niet opstappen, want die zitten prima waar ze zitten, stel er gaan 10000 mensen met een hoog salaris die gaan weg, er zijn toch zat studenten om dat gat op te vullen.

JUSTIN: Nou kennelijk niet want het zijn allemaal top mensen, kennelijk zijn er een aantal topmensen die het echt kunnen besturen, waar ze bang voor zijn, als ze hier stoppen dat ze gaan emigreren naar andere landen.

JOELLE: Ja, maar je zou verwachten die topmensen zijn ook een keer begonnen en ja ik neem aan, want hoeveel banken heb je, hoeveel topmannen heb je nodig in Nederland.

JUSTIN: Ja, meer dan je denkt.

INTERVIEWER: Ja, maar dat is wat Plasterk ook zegt, als er een paar naar Wall Street gaan.

JOELLE: So what.

CLAUDIA: Ja, laat ze lekker gaan, dan gaan ze toch naar een ander land.

BAS: Maar het is niet alleen in het bankwezen zo, maar in de bankwezen is geloof ik nu de discussie omdat ze overheidsteun hebben gekregen.

INTERVIEWER: Ja.

BAS: Destijds.

INTERVIEWER: Ja, want hij vergelijkt het op een gegeven moment ook met die voetballers, maar die voetballers worden natuurlijk niet van belastinggeld betaald.

CLAUDIA: Dat zeg ik, hij haalt er heel veel onrelevante dingen bij.

BAS: Maar aan de andere kant heeft Jort ook wel een punt die wat hij zegt dat het dan in de salarissen terugkomt.

INTERVIEWER: Ja.

BAS: Want dat gebeurt gewoon, daar kan je donder op zeggen dat het dan op een andere manier gebeurt.

JUSTIN: Natuurlijk, gaat het niet linksom dan gaat het wel rechtsom.

BAS: Dus dan schaf je die bonussen af en dan gaan ze het op een andere manier proberen.

CLAUDIA: Ja, ze vinden echt wel een manier.

JOELLE: Maar ze mogen ze toch niet meer salarissen dan Kamerleden geven.

BAS: Ja, nee oke maar goed.

CLAUDIA: Ze vinden echt wel een manier.

JUSTIN: Dat is publieke sector, dit is de commerciële sector, de commerciële sector heeft namelijk geen grenzen.

JOELLE: Nee, wat ik wel raar vind is dat die Kelder zegt ja, ze krijgen geen bonussen meer dus ze willen vast salaris, dus de vaste kosten gaan omhoog, hoe kan het dat een bonus niet voor stijgende

vaste kosten zorgt, dus het is either way komt het geld bij de bank vandaan en het gaat naar zo'n jup, dus of dat nou onder het salaris noemer gaat of onder een bonusnoemer een bonus zal misschien wat minder belasting van af gaan, maar dat is het enige dat kost sowieso gewoon geld

BAS: Bonussen zijn toch ook gebaseerd op de behaalde winst? Dat is bij de meeste bedrijven wel zo

JOELLE: Ja, commissie basis.

BAS: Ja, neem nou hoeveel winst het bedrijf heeft gehad en dan naar rato van jouw inzet dat je dan een bonus krijgt, dat dacht ik altijd.

JOELLE: Ja, dat zou kunnen.

RAJESH: Hoe wordt die winst dan berekend?

JOELLE: Nou dat is heel veel goochelen, denk ik.

INTERVIEWER: He jongens even over de discussie zelf, jij zei al dat het een beetje rommelig was, zijn jullie het daar mee eens?

RAJESH: Nee niet helemaal, Plasterk deed het wel goed, je kan zien dat hij.

JUSTIN: Ja, dat is typisch Plasterk.

CLAUDIA: Ja, maar dat kan ik ook wel aan.

RAJESH: Ja, maar je kan zien dat hij daar beter in is.

INTERVIEWER: Ja en waar ligt dat aan?

RAJESH: Ja, rustig en relaxt en mensen laten uitpraten en dan zelf.

BAS: En doordat hij steeds naar Matthijs keek, proberen om bij hem het gesprek te houden, zeg maar.

JOELLE: Ja, precies.

BAS: Gespreksleider.

INTERVIEWER: Want wat vond je van de rol van Matthijs hierin?

BAS: Nou, ik vond het een beetje een kleine rol in deze discussie maar.

RAJESH: Die zat ook te schreeuwen op een gegeven moment.

BAS: Ja, niet echt een gespreksleider, op het laatst probeerde hij er tussen te komen maar ik vond hem niet heel erg leiden.

JOELLE: Ja, maar het ontspoorde al vrij vroeg.

BAS: Ja.

RAJESH: Ja.

CLAUDIA: Dat is ook niet zo moeilijk als je Jort Kelder aan tafel hebt.

JOELLE: Ja, die hoort zichzelf ook graag praten.

RAJESH: Matthijs van Nieuwkerk ook.

CLAUDIA: Ik vind ook dat.

RAJESH: Als die een mening heeft gaat hij er zelf ook doorheen.

RAJESH: Ja, maar op een gegeven moment als Plasterk dan in wil gaan op een argument wat Jort Kelder heeft aangedragen, je ziet aan het hele gezicht van Jort Kelder en aan zijn houding en alles dat hij gewoon niet luistert.

JOELLE: Nee, dat hij gewoon een soort wacht van tot zijn mond stopt met bewegen.

RAJESH: Nee, dat is niet helemaal.

CLAUDIA: Ja, vind ik wel.

RAJESH: Ik vind wel dat hij gaat wel echt op het onderwerp in, hij is wel heel vervelend maar hij luistert wel naar het onderwerp en hij geeft daar wel antwoord op, ik heb het ook wel eens gezien dat ze gewoon met hun eigen standpunt komen en iemand legt dan wat uit, die luistert daar dan niet naar en dan gaan ze gewoon verder met hun eigen standpunt en hier ging het in ieder geval wel, het was wel echt een discussie.

INTERVIEWER: Inhoudelijk.

RAJESH: Ja, het ging wel over hetzelfde, dus ze reageren wel op elkaar vond ik, in ieder geval.

INTERVIEWER: Oke, waar moet een goede discussie volgens jullie aan voldoen?

CLAUDIA: Elkaar uit laten praten vind ik belangrijk, ben ik zelf ook niet altijd even goed in.

BAS: Ja, dat is misschien hoe het ideaal gezien zou moeten zijn maar dat gebeurt nooit bij discussies, in discussies ga je elkaar toch onderbreken omdat je wil winnen.

JOELLE: Ja een discussie, dit is misschien meer een debat.

RAJESH: Maar dan is er iemand die moet het leiden.

INTERVIEWER: Ja, dat moet Matthijs van Nieuwkerk.

RAJESH: Ja, in dit geval wel ja, die moet dan de één een beurt geven en dan de ander, ik snap dat iedereen wat wil zeggen en erop reageren en dan moet Matthijs dat even goed aangeven.

INTERVIEWER: Ja en spreken dit soort discussies jullie aan? Zouden jullie hier vaker naar kijken?

CLAUDIA: Ik heb geen tv.

JUSTIN: Als het toevallig opstaat en het is spannend, ja dan wel.

BAS: Ja, maar niet in de avond.

RAJESH: Dit is vroeg.

BAS: O dit is vroeg, dat is anders dan laat want anders ben ik nog veel te veel in zo'n discussie en dan kan ik niet slapen dus dat vind ik niet prettig.

CLAUDIA: Bij mij ligt het aan het onderwerp.

RAJESH: Onderwerp ja.

CLAUDIA: Dit onderwerp, ja sorry als ik het nu zit te kijken en ik moet erover discussiëren dan weet ik er best wel wat over te zeggen maar als ik dit voorbij zie komen op tv, nee sorry.

INTERVIEWER: Wat voor onderwerp zouden jullie aanspreken dan?

CLAUDIA: Eerder als het echt betrekking op mensen zou hebben.

JUSTIN: Spuiten en slikken.

CLAUDIA: Nou, dat heb ik nog nooit gekeken, maar ik weet waar deze opmerking vandaan komt ja, nee als het meer op mensen betrekking zou hebben, als het bijvoorbeeld meer zou gaan over racisme.

INTERVIEWER: Dingen die jou persoonlijk aangaan?

CLAUDIA: Nou niet eens zo zeer mijzelf maar gewoon dat het meer op mensen gespitst is en hoe mensen met elkaar omgaan in plaats van geld, ja economie interesseert mij echt helemaal niets, het was ook echt mijn meest rottige vak op school vroeger, samen met wiskunde.

RAJESH: Nee, dat was hoofdrekenen.

CLAUDIA: Ja, dat kan ik nog steeds niet.

INTERVIEWER: Dat geldt voor jou ook?

JUSTIN: Ik vind dit wel leuk, ik vind dit op zich wel leuk.

INTERVIEWER: Het onderwerp.

JUSTIN: Ja en sowieso dit soort discussies.

JOELLE: Ja ik vind ook, bij mij gaat het altijd van waar komt zijn standpunt vandaan want volgens mij zit Jort daar ook een beetje gewoon zijn kliek zeg maar te vertegenwoordigen.

RAJESH: Natuurlijk.

CLAUDIA: Natuurlijk.

JUSTIN: Dat is ook zo.

JOELLE: Daar zijn wij aan gewend aan die bonussen.

RAJESH: Ja.

JUSTIN: Zo ben ik rijk geworden.

JOELLE: Hij zou het eigenlijk met schaamrood op de kaken moeten zeggen, eigenlijk.

RAJESH: Hij is er trots op.

BAS: Waarom? Dat is zo in die wereld, dan weet je dat je daar bonussen in kan behalen.

JOELLE: Maar ik denk in een tijd waarin iedereen het wat minder heeft en daar een soort van mee kijk eens die bonussen dan jaag je misschien een beetje mensen tegen je aan.

RAJESH: Ja, dat weet ik wel zeker.

JUSTIN: Ja, dat zal hem niet interesseren.

JOELLE: Dan rijdt hij in zijn Bentley met zijn ramen dicht.

RAJESH: Ja, maar dat maakt de discussie wel leuker.

JUSTIN: Als de overheid niet ingegrepen had.

RAJESH: Om er naar te kijken, want het is een irritant mannetje.

JUSTIN: Doe lekker je ding.

RAJESH: Omdat je snel een hekel krijgt als wij als arme mensen.

CLAUDIA: Arm kom op zeg, we behoren tot de rijkste acht procent van de hele wereld.

JOELLE: Relatief.

RAJESH: Zo'n figuur die geld zat heeft met zijn arrogante hoofd dan is het best wel irritant.

INTERVIEWER: Dus jij denkt dat het wel ten goede komt van de discussie dat Jort Kelder hierbij zit.

RAJESH: Ja, denk ik wel ja.

JOELLE: Ik denk dat het zelfs voor Plasterk heel goed is, ik denk dat meer mensen sympathie hebben voor wat Plasterk roept, van het moet aflopen met die bonussen, want het percentage mensen wat die bonussen krijgt is natuurlijk heel klein.

INTERVIEWER: Ja.

JOELLE: En het percentage mensen die denkt ja verdorie ik kan mijn huur zowat niet betalen.

JUSTIN: De meeste mensen vinden hem irritant.

CLAUDIA: Ja.

INTERVIEWER: Dus dat komt ook weer ten goede van Ronald Plasterk.

JOELLE: Van zijn punten en van zijn kiezers, daar gaat Jort ook wel zo slinks op in, van oh we zitten aan de PvdA kant en die bij SP die lekker veel stemmen krijgen, dus dat probeert hij wel een beetje belachelijk te maken.

INTERVIEWER: Oke.

CLAUDIA: Wat voor mij de discussie wel een stuk, waarom ik het wel zou laten aanstaan als ik langs zou zappen is als er iemand bij zou zitten die zegt van, die een beetje de ethische kant erbij zou gooien en die zegt van ja maar hallo die mensen die dan al die bonussen krijgen houd je dan geen rekening met mensen die dood liggen te gaan een paar duizend kilometer verderop die helemaal niets hebben, weet je.

JOELLE: Ja, maar dat is meer een beetje.

RAJESH: Ja.

CLAUDIA: Ja maar zij vraagt zou dit jouw discussie zijn, nee niet wanneer het niet zo'n wending zou krijgen dan zou ik het echt niet meer interessant als het echt alleen over economie gaat.

JOELLE: Ja, maar dan kan je veel breder trekken dan alleen maar bonussen.

CLAUDIA: Ja.

JOELLE: Want dat is het extreme voorbeeld .

CLAUDIA: Ja, ik weet niet dat zou voor mij de discussie interessanter maken als iemand zou zeggen van hem maar hoe, zou Jort Kelder hoe kijk jij jezelf nog aan in de spiegel, zeg maar.

JUSTIN: Die zou zeggen joh waar bemoei je je mee.

JOELLE: Wat maar één bonus per jaar, nee nou dag daar kom ik mijn bed niet voor uit.

INTERVIEWER: He en wat vinden jullie van de manier hoe Ronald Plasterk hier wordt neergezet, hoe hij zichzelf zich eigenlijk presenteert hier? We hadden het er net al een beetje over, omdat Jort

Kelder zo arrogant en irritant is dat dat hem ten goede komt en hoe vinden jullie dat hij zichzelf presenteert?

BAS: Niet heel sterk, vind ik.

RAJESH: Ik vind dat hij zich wel redelijk staande houdt.

BAS: Ja, hij houdt zich wel staande maar niet sterk.

JOELLE: Ja, hij houdt zich wel staande maar hij is eerder defensief dan offensief.

RAJESH: Ja, dat wel maar.

CLAUDIA: Hij is een beetje passief eigenlijk.

RAJESH: Maar is dat slecht dan?

JUSTIN: Maar dat is toch logisch.

JOELLE: Nee nee nee.

RAJESH: Ik denk dat het juist goed is hoe defensief hij hierop reageert en heel relaxt.

CLAUDIA: Nou hij blijft wel kalm inderdaad en hij laat zich niet omver lullen, maar hij is niet heel erg actief terug aan het discussiëren, om het zo maar te noemen.

BAS: Nee, maar het gaat niet zo zeer om actief, ik vind hem gewoon niet heel sterk overkomen.

INTERVIEWER: En waar ligt dat aan?

BAS: Ja kan ik niet echt zeggen, misschien omdat hij steeds wegstijgt naar Matthijs, zo van.

CLAUDIA: Help me.

BAS: Save me, hij wil eigenlijk bijval van iemand anders en hij kan het niet zelf.

INTERVIEWER: Je hebt het idee dat hij het niet zelf aankan?

BAS: Nou hij kan het wel aan.

JOELLE: Ja.

BAS: Maar ik vind hem niet, ik bedoel ik geloof hem, hij komt wel geloofwaardig over op zich maar ik vind hem niet zo sterk dat ik zeg, van nou je gaat toch ondanks ik het niet helemaal met PvdA standpunten eens ben, misschien toch nu ineens.

JOELLE: Beetje sympathie.

BAS: Ja, zover krijgt hij mij niet.

CLAUDIA: Nou, hij wekt geen sympathie op nee.

BAS: Ondanks dat ik het best wel een beetje met hem eens ben, nee ik vind hem niet sterk genoeg maar ik vind hem sowieso niet echt een heel sterk mediapersoon.

RAJESH: Ja.

CLAUDIA: Nee.

INTERVIEWER: Zijn jullie het daar mee eens?

RAJESH: Ja, hij heeft wel een punt.

JOELLE: Nou ik vind hem wel prettig om naar te kijken zeg maar op televisie, hij betreft zich altijd best wel bij, bij meerdere, zeker als het om vooruitstrevende dingen gaat, met jongeren, onderwijs dat is een beetje lastige discussie ook, daar laat hij zich altijd wel van een goede kant zien, ja ik heb geen negatief idee bij Ronald Plasterk, maar in dit verhaal staat hij misschien tegenover Jort Kelder niet helemaal goed gewapend ofzo, het is een te korte discussie denk ik om beide kanten te kunnen belichten.

JUSTIN: Precies.

BAS: Ja, dat vind ik ook.

JOELLE: En worden nu een paar dingen geroepen van we zijn eraan gewend dus we willen niet anders, en anders gaan we weg.

INTERVIEWER: Ja.

JOELLE: En Plasterk zegt nou dan ga je toch lekker.

RAJESH: Hij heeft niet echt sterke punten gegeven waarom.

CLAUDIA: Maar goed je hebt drie minuten gezien inderdaad, ik denk als je de hele discussie kijkt dat je een veel beter beeld zou hebben hoe Plasterk zich hier neerzet.

INTERVIEWER: En wat jij net zegt, heeft de achtergrond informatie ook invloed op hoe jij hem nu ziet?

JOELLE: Hoe bedoel je?

INTERVIEWER: Wat jij zegt bij scholen enzo, dingen die je al weet.

JOELLE: Ja door de vragen die hier gesteld worden in dit interview niet echt.

INTERVIEWER: Maar qua persoon?

JOELLE: Ja.

CLAUDIA: Ik heb hem nog nooit eerder gezien.

JOELLE: Ik denk dat een kak iemand sneller achter Jort zou gaan staan, omdat dat meer zijn ding is.

INTERVIEWER: Ja.

JOELLE: Maar als ik moet kiezen dan zou ik liever Plasterk helpen in dit gesprek dan Jort.

CLAUDIA: Maar wie wil Jort nou helpen die is gewoon heel irritant.

INTERVIEWER: Oke, dan gaan we door naar het volgende fragment.

CLAUDIA: He, Giel Beelen.

INTERVIEWER: Het volgende fragment daar zit aan tafel Job Cohen, tafelgast Giel Beelen en de presentator Matthijs van Nieuwkerk. Giel Beelen is hier de tafelgast wat Jort Kelder in het vorige fragment eigenlijk was. Het fragment gaat over een boek wat Willem Vermeend heeft geschreven, 'Het Middenkabinet' en die is de avond daarvoor te gast geweest bij *De Wereld Draait Door* en die heeft die avond ervoor heel veel kritiek gehad op Job Cohen dus ze hebben dan deze avond.

RAJESH: En terecht.

INTERVIEWER: Dus ze hebben dan deze avond Job Cohen uitgenodigd om van wil je er eens op reageren. Nou het gaat voornamelijk over het middenkabinet en paars plus, ja het duurt drie minuten.

*** FRAGMENT 2 ***

CLAUDIA: Oh we hebben het begin helemaal niet gehoord.

RAJESH: Ik vond vooral Giel erg sterk.

INTERVIEWER: Dat is je eerste indruk neem ik aan?

RAJESH: Ja.

INTERVIEWER: Wat vinden jullie van het fragment?

CLAUDIA: Ja, ik vind die Matthijs van Nieuwkerk heel irritant.

RAJESH: Heel irritant.

INTERVIEWER: Waarom?

CLAUDIA: Ja, hele tijd dat hameren en dat onderbreken ik houd daar niet van.

JOELLE: Ja, dit is duidelijk een onderwerp waar hij zelf ook wat over te melden heeft.

RAJESH: Ja.

CLAUDIA: Ja.

JOELLE: Dit is niet waarin hij discussieleider is, hij is gewoon deelnemer.

CLAUDIA: Ja, hij is gewoon zelf aan het discussiëren inderdaad in plaats van dat hij de discussie leidt

RAJESH: Maar is dit een discussie tussen Giel en hem of is dit een discussie tussen Matthijs en Job.

CLAUDIA: Volgens mij zou het een discussie tussen, ja maar het zou toch moeten zijn tussen Job en Giel met Matthijs als discussieleider.

RAJESH: Ja, volgens mij niet hoor.

JOELLE: Ik denk dat Giels bijdrage aan dit stuk ook niet heel groot is.

RAJESH: Nee niet relevant is inderdaad.

CLAUDIA: Nee want die zat er alleen bij.

INTERVIEWER: En waar denk je dat dat aan ligt, dat Giels bijdrage hier minder is?

CLAUDIA: Dat je hem nu al op pauze hebt gezet.

RAJESH: Nou wat je net natuurlijk zei, ze hadden gister die man van het boek gehad en Job is daar nu om zich te verdedigen, zeg maar.

INTERVIEWER: Ja.

RAJESH: Ja de enige die daar wat over kan zeggen is Matthijs, zeg maar.

INTERVIEWER: Ja.

RAJESH: Dus het is volgens mij echt een stuk tussen Matthijs en Job, op zich is dat niet erg, maar hij zit zijn mening wel door te drammen.

INTERVIEWER: Ja.

RAJESH: Wat hij ervan vindt en ik vind Job Cohen echt verschrikkelijk slecht en als als als, maar ik vind het wel een beetje vervelend hoe Matthijs doet.

INTERVIEWER: Waarom vind je hem slecht?

RAJESH: Dat is toch echt de slechtste spreker die er ooit geweest is in de Tweede Kamer.

CLAUDIA: Ja.

RAJESH: Ongelooflijk.

CLAUDIA: Het zal echt geen onsympathieke man zijn maar ik vind hem totaal geen goed mediafiguur.

JUSTIN: Hij had gewoon burgemeester moeten blijven.

BAS: Ja precies, dat heeft hij ook bewezen inmiddels.

RAJESH: Ja, ik wou net zeggen ja.

JUSTIN: Toen was hij geliefd.

CLAUDIA: Ja, weet je ik kijk echt bijna nooit het nieuws, ik zeg al die Plasterk had ik eigenlijk nog nooit gezien.

BAS: Hem toch wel?

CLAUDIA: En Cohen ken ik dan toevallig wel, ja en Rutte natuurlijk ik weet wel wat maar ik vind, wat ik van Cohen heb gezien vind ik het geen, zou ik nooit op stemmen, absoluut niet.

BAS: Ik dacht meteen al ze maken een fout met hem, maar goed dat gaat in de politiek.

JOELLE: Hij heeft ook niet de kop van een politicus.

BAS: Nou dat vind ik nou weer wel, hij heeft wel de juiste uitstraling.

JOELLE: Ja.

BAS: Maar als hij begint met praten denk ik stop maar weer.

RAJESH: Het is niet mijn partij.

JUSTIN: Hij is wel populair geworden.

JOELLE: Zijn imago is een beetje stoffig en een beetje traag.

BAS: Ja, dat is toch politiek of niet.

JOELLE: Nou ja ik vind Rutte veel minder stoffig en traag en Marijnissen vond ik altijd heel goed.

BAS: Jawel.

JOELLE: En Fortuyn die was alles behalve stoffig maar ook meerzijdig.

BAS: Ja.

JOELLE: Maar ja, ik kan ook niet zo lang naar elkaar luisteren.

INTERVIEWER: Naar Job Cohen?

JOELLE: Ja nee zeg maar op het moment dat hij ook praat hij geeft een beetje omslachtig antwoord op de vragen die hij heel kort kan beantwoorden en weet je als hij wat kort ze zou beantwoorden kan misschien Matthijs nog wat vragen stellen waar hij wel een zinnig antwoord op kan geven.

RAJESH: Totaal geen charisma ook.

CLAUDIA: Hij doet wel zijn best om zichzelf uit te laten, van waarom heb ik dat gezegd en hoe voel ik me daar bij maar dat doet hij, dat lukt hem niet.

BAS: Hij maakt het er niet echt beter op.

CLAUDIA: Hij maakt geen punt ofzo.

INTERVIEWER: En waarom denk je dat dat hem niet lukt?

CLAUDIA: Omdat het een slechte spreker is, misschien is hij ook nog wel heel onzeker van hoe sta ik hierin en wat vind ik ervan, ja denk ik wel.

RAJESH: Is hij ook.

JOELLE: Ja, maar denk je niet dat hij, hij heeft op zich wel uitgelegd volgens mij wat zijn gedachten was toen hij zei van joh zoek het even op rechts uit, of wat hij zegt.

BAS: Ja, dat was geen echte uitleg dat was gewoon dom.

JOELLE: Nee, hij zegt.

CLAUDIA: Hij zegt alleen maar van diegene, weet ik veel hoe die ook alweer heet, die veranderd in één keer de spelregels en toen heb ik gezegd nou laat maar.

RAJESH: Lubbers.

CLAUDIA: Ja dat.

JOELLE: Ja, maar het is zo als ze het willen dan kan het toch wel, maar als ze het niet willen dan hoeft het niet, maar dat is meer een beetje van, hij stelt zichzelf als tweede keuze ofzo, zo van als het op rechts niet lukt dan kan je altijd nog bij mij regeren.

JUSTIN: Maar ik wil eigenlijk helemaal niet.

CLAUDIA: Nee, ik durf eigenlijk niet, ik wil eigenlijk van een klein leuk dorpje burgemeester zijn.

JUSTIN: Nou, Amsterdam was hij hoor.

RAJESH: Hij draait altijd.

CLAUDIA: Ja, maar je kan hem beter op een lief dorpje zetten vind ik.

BAS: Amsterdam deed hij goed hoor.

JUSTIN: Doordat hij daar geliefd was heeft hij redelijk wat kans gemaakt, in de politiek, hij was populair, populariteit.

CLAUDIA: Ja, dat is ook zo.

RAJESH: Maar het kan ook niet anders als je burgemeester bent van de slechtste stad in Nederland, dan weet je het wel.

CLAUDIA: Hagenees.

INTERVIEWER: He dit soort discussie in vergelijking met het vorige fragment? Zouden jullie hier vaker naar kijken? Spreken dit soort discussie jullie meer aan dan het vorige fragment?

BAS: Ten tijden van de verkiezingen vind ik politiek altijd leuk en anders vind ik het niet leuk.

CLAUDIA: Nee, nou ik moet zeggen.

RAJESH: Ik moet zeggen dat ik het best wel vaak kijk eigenlijk.

CLAUDIA: Zodra politiek niet over economie gaat vind ik het interessant.

JOELLE: Red de bomen!

INTERVIEWER: Maar de discussie zelf is natuurlijk, vorige discussie was natuurlijk vrij fel en dit is al iets milder.

CLAUDIA: Nou.

RAJESH: Vind je?

CLAUDIA: Ja, ik wou net zeggen want ik vind Matthijs nogal.

RAJESH: Ja, heel erg.

BAS: Ik vind deze wel milder

CLAUDIA: Ja, over het algemeen is hij milder.

JOELLE: Minder over en weer, zeg maar.

CLAUDIA: Ja, maar Matthijs is wel

JOELLE: Depend in dit gesprek, laat me nou even uitpraten.

RAJESH: Dit is ook een twee mans discussie.

JOELLE: In plaats van drie dat scheelt.

CLAUDIA: Nou niet dat Matthijs bij die andere discussie nou zo heel veel inbreng had.

RAJESH: Nee, maar daar was hij inderdaad niet de gene die zelf discussieerde, hier wel.

INTERVIEWER: Hoe vinden jullie dat Job Cohen zichzelf hier neerzet? Hoe komt hij over bij jullie?

RAJESH: Zwak, zoals altijd.

CLAUDIA: Ja.

JUSTIN: Poeperig.

CLAUDIA: Poeperig?

RAJESH: Als je fout zit moet je het gewoon toegeven, gewoon achter je punt staan.

BAS: Zeg dan gewoon oke dat was dom dat ik dat gezegd heb.

RAJESH: Was niet de slimste keuze.

BAS: Ja, want hij gaat nu één of andere uitweg verzinnen en misschien is het, dacht het wel echt zo, maar ik vind het gewoon niet echt overkomen van.

RAJESH: Maar ik weet niet van wanneer.

INTERVIEWER: Deze is van 2010.

RAJESH: Ja, daarom inmiddels weten we natuurlijk wel meer over Job Cohen.

INTERVIEWER: Heeft die achtergrond informatie van Job Cohen dat hij is opgestapt?

RAJESH: Ja, bij mij wel ja.

BAS: Ja.

INTERVIEWER: Kijk je nu anders hierna?

CLAUDIA: Jij zegt al vanaf het begin dat hij erin zat.

RAJESH: Ja, ik heb vanaf het begin af aan zo al naar Job Cohen.

BAS: Ja, ik vond het inderdaad nooit wat maar zijn aftreden was niet bepaald.

CLAUDIA: Een succes.

BAS: Een verrassing.

RAJESH: Nee en zijn hele loopbaan in de Tweede Kamer al helemaal niet dus maar dat speelt zeker wel mee.

INTERVIEWER: Oke.

BAS: Ja, zeker.

RAJESH: Al had ik het wel verwacht hoor, ik had niet anders verwacht.

INTERVIEWER: He en het programma zelf, in hoeverre is dit programma anders dan andere politieke programma's?

CLAUDIA: Geen idee.

RAJESH: Ja ik ken het goed, ik vind het wel een leuk programma.

JOELLE: Ja.

INTERVIEWER: Vergeleken bij *Pauw & Witteman, Nieuwsuur*?

RAJESH: Veel leuker dit, want er komt ook veel amusement bij kijken enzo ze brengen het leuk.

JUSTIN: Diverse onderwerpen ook.

RAJESH: Ja, ze brengen het veel leuker, het is niet echt saai.

JOELLE: Het duurt ook niet zo lang per discussie.

RAJESH: Ja.

JOELLE: Ja hebt bijvoorbeeld een paar minuten, vijf minuten een discussie dan is het van nou dan hebben we hier even de *TV Draait Door* ofzo en dan gaan we even allemaal lachen en dan komt er een gast bij en dan.

RAJESH: Het is niet voor niets dat ze bijna een prijs gewonnen hebben.

CLAUDIA: Ja, ik heb geen televisie, dus ik kijk dit nooit en als ik al eens wat kijk dan is het *Pauw & Witteman* met mijn pa op de bank want die kijkt dat altijd.

RAJESH: Dat *Voetbal International* had gewonnen geloof ik, wat ook een praatprogramma is over voetbal.

CLAUDIA: Nee, sorry dan ga ik toch echt voor *De Wereld Draait Door*, ik vind voetbal echt.

JOELLE: Ik vind één ding nog minder leuk dan economie en dat is voetbal.

CLAUDIA: Ja precies.

INTERVIEWER: Maar wat jij net noemt die eigenschappen, denk je dat dat ten goede komt?

RAJESH: Ja, zeker natuurlijk.

INTERVIEWER: Denk je dat dat mensen beter bereikt?

RAJESH: Ja, dat denk ik echt want het is voor ieder wat, denk ik.

CLAUDIA: En het is op een wat gangbardere tijd natuurlijk.

BAS: Dit trekt een wat jonger publiek dan *Pauw & Witteman*.

RAJESH: Ja zeker.

BAS: Denk ik.

INTERVIEWER: Dus laagdrempelig.

RAJESH: Maar toch wel leuke onderwerpen en zeker ook belangrijke onderwerpen, die ook wel bij *Pauw & Witteman*.

CLAUDIA: Aan bod komen.

RAJESH: En daar wordt het gewoon niet goed gebracht.

INTERVIEWER: En waarom vind je dat het daar niet goed wordt gebracht?

BAS: Nou, minder voor jou aansprekend.

RAJESH: Oke, minder voor de gemiddelde Nederlander zal ik het zo zeggen.

INTERVIEWER: Oke.

CLAUDIA: Ja, want ik wou net zeggen, want ik vind *Pauw & Witteman* afhankelijk van de onderwerpen heel interessant om naar te kijken, nee echt waar.

BAS: Ik vind wel dat ze bij *Pauw & Witteman* voorbereid zijn.

RAJESH: Het zijn meer ja mindere mensen kan je ook niet zeggen die meedoen, maar laatst zat Frans Bauer in de studio en toen was het ja daar ben ik het ook wel mee eens.

BAS: Ja.

RAJESH: Maar dat maakt het ook wel weer leuk, *Pauw & Witteman* hebben ze echt van die specialisten, experts weet ik veel wat die dan.

INTERVIEWER: Nou, ja Jort Kelder is hier natuurlijk ook de expert.

RAJESH: Ja, natuurlijk dat is ook wel zo.

INTERVIEWER: En Giel Beelen is een expert, op ja muziekgebied.

RAJESH: Ja oke, maar er zijn inderdaad veel verschillende mensen.

INTERVIEWER: Ja oke, dan kunnen wel naar de laatste. Dit is een groepsdiscussie/ groeps gesprek tussen Maurice de Hond, Jack de Vries, Jan Marijnissen, Jort Kelder daar is hij weer en Matthijs van Nieuwkerk. De gasten zijn eigenlijk uitgenodigd om 'The Rise of Emile Roemer' te bespreken. Maar voorafgaand wil Matthijs van Nieuwkerk nog even inspelen op de actualiteiten en dat is dat Henk Bleker zich eventueel kandidaat heeft gesteld als partijleider van het CDA. Dit wordt ook geïllustreerd

met een filmpje en daar hebben ze het dan nog vier minuten over. Het gaat hier dus niet over Emile Roemer daar gaan we helemaal niet op in.

***** FRAGMENT 3 *****

JOELLE: Daar heeft hij lang over nagedacht.

CLAUDIA: Puur omdat hij gewoon een beetje dezelfde uitstraling heeft als Pechtold.

JOELLE: Nou, dezelfde uitstraling wil ik niet zeggen.

CLAUDIA: Nee, maar ik snap dat iemand dat zo kan zien.

JOELLE: Jort had zoiets van wanneer is het mijn beurt, ik heb een grapje die wil ik zeggen.

BAS: Maar Jan Marijnissen is toch geen partijvoorzitter.

JOELLE: Niet meer.

RAJESH: Niet meer, die is gestopt.

BAS: Fractievoorzitter.

CLAUDIA: Want dit is 2000?

INTERVIEWER: 2012 januari.

CLAUDIA: Oh.

INTERVIEWER: He wat is jullie eerste indruk van het fragment?

CLAUDIA: Stuk gezelliger.

RAJESH: Veel relaxtere discussie.

CLAUDIA: Ja, het is eigenlijk meer een gesprek dan een discussie.

RAJESH: Ja.

CLAUDIA: Op een veel rustigere en minder gespannen manier.

RAJESH: Zo hoort het.

JOELLE: Je kan iedereen verstaan.

CLAUDIA: Nou het mag best eens wat feller zijn, maar ik vind na de vorige fragmenten dit wel een verademing.

JUSTIN: Maar het is geen discussie, hij vraagt meningen toch.

CLAUDIA: Ja.

JOELLE: Ja, beetje rondvragen.

CLAUDIA: Ja.

RAJESH: Fijner om naar te kijken.

CLAUDIA: Ja, interessanter ook.

JOELLE: Ja, als je een drukke dag gehad hebt dan kan je makkelijker dit zien dan.

RAJESH: Ja, Jan Marijnissen zit erbij.

JUSTIN: En je hoeft je er ook niet druk om te maken.

JOELLE: Nee, precies.

CLAUDIA: Ik vond Bleker ook wel charmant inderdaad.

JOELLE: Je hoeft niet per se een kant te kiezen ofzo.

CLAUDIA: Deze is wel charmant ja.

RAJESH: En Jack de Vries is ook wel grappig.

CLAUDIA: Ja vind ik een hele sympathieke man om te zien, ik ken hem echt helemaal niet, geen idee wie het is, maar volgens mij is hij wel leuk.

INTERVIEWER: En als jullie deze discussie vergelijken met de voorgaande discussies wat zouden jullie dan het liefst kijken?

RAJESH: Deze.

CLAUDIA: Deze.

RAJESH: Zeker weten.

INTERVIEWER: Omdat het het rustigst is?

RAJESH: Ja.

JUSTIN: Nou die eerste vond ik ook wel leuk hoor.

JOELLE: Ik zou die eerste wel willen kijken als je hem langer kan zien.

INTERVIEWER: Ja.

JOELLE: Als hij langer plaatsvindt zeg maar, dat je iedereen een beetje kan uithoren en een kant kan kiezen, de eerste is een beetje zo'n hanengevecht.

RAJESH: Maar het onderwerp was ook leuker.

JOELLE: Ja, ik vind dat wel leuk, van kan je dat wel maken ja of nee met die bonussen en weet je dit is, die verkiezingen zijn pas in wat is het.

BAS: 2015.

JOELLE: 2015 ofzo ja waar maak je je druk om, we'll cross that bridge when we get there, ja toch?

INTERVIEWER: Dus het loopt een beetje op de zaken vooruit voor jou?

JOELLE: Ja.

BAS: Ja, het kan ook opeens zover zijn.

CLAUDIA: Ik wou zeggen als het kabinet valt.

BAS: Ja, voor de rest is de discussie wel actueel.

RAJESH: Maar dat gaat beginnen op het moment dat het zover is inderdaad.

BAS: Ja, maar ik vind het nu ook wel weer interessant.

RAJESH: Ja, maar als dat gebeurt dan is het in één keer.

JOELLE: Ja, dan gaan we de discussie voeren.

RAJESH: Niet daarvoor dat heeft toch geen zin.

JOELLE: Nou, ik denk dat het niet slecht is om een soort plannetje klaar te hebben voor als het gebeurt.

RAJESH: Ja, dat hebben ze toch wel.

CLAUDIA: Ja en ik weet niet, kijk wij vinden politiek misschien ineens heel interessant als er verkiezingen zijn maar voor die mensen is het dagelijkse business, de politiek is wel constant aanwezig ook al zijn wij er niet constant mee bezig en ik vind het best wel interessant om een beetje te weten wat er speelt of dat nou relevant is voor nu dit jaar of voor 2015 ja ik weet niet, zij zijn er blijkbaar mee bezig.

JOELLE: Ja, dan moet je een tv kopen.

CLAUDIA: Ga je nou ineens doen of je het met me eens bent?

RAJESH: five minutes of fame.

JUSTIN: Hier zijn de discussies wel leuk omdat je altijd een andere partij kiest zelf, dan ga je in je hoofd een beetje mee discussiëren met wat hij daarop zegt.

INTERVIEWER: En hier heb je dat?

JUSTIN: Hier heb je dat niet, hier luister je gewoon en het is inderdaad wat rustiger.

INTERVIEWER: Dus een beetje actieve deelname?

JUSTIN: Ligt eraan hoe laat en wanneer.

INTERVIEWER: Ja.

RAJESH: Wij discussiëren niet echt wij zijn het allemaal met elkaar eens.

CLAUDIA: Nou.

RAJESH: Best wel.

JUSTIN: Nou dit is een soort laatste discussie wat wij hebben, vergelijkbaar, zij vraagt meningen en wij.

CLAUDIA: Het is meer een gesprek, bij discussie denk ik altijd inderdaad aan iets meer verhit inderdaad.

JOELLE: Iets meer passie erin zo.

CLAUDIA: Nou iets meer actie, dit is echt meer een gesprek.

RAJESH: Dan moet je die in China enzo kijken daar vechten ze erbij.

INTERVIEWER: Wat vinden jullie van de manier waarop de gasten met elkaar omgaan?

CLAUDIA: Respectvol.

BAS: Respectvol.

CLAUDIA: Zo.

JOELLE: Hebben jullie dat geoefend?

CLAUDIA: Ja nee we zijn zusjes, dat heb je vast niet door.

JUSTIN: Liefdevol.

CLAUDIA: Oh.

JOELLE: Nou, weet je er staat ook niet zoveel op het spel, niemand hoeft de ander te overtuigen dus laat iedereen lekker zijn ding en als je aan het woord komt dan zeg je wat.

CLAUDIA: Ja, het is wat meer ontspannen.

JOELLE: Maar Pechtold met een ruitjesjas vind ik stom.

CLAUDIA: Ja maar dat is Jort Kelder, die spoort niet.

JOELLE: Zo van heb je er echt niets zinnigs over te melden laat ik een stom grapje maken, volgens mij zat hij ook echt met zijn vinger omhoog van ik wil wat zeggen.

INTERVIEWER: Want wat vinden jullie van Jort kelder hier vergeleken met het eerste fragment?

RAJESH: Ja, hier is hij wel wat chiller natuurlijk.

CLAUDIA: In het eerste fragment was hij vrij storend, heel erg storend.

JOELLE: Hier hoeft hij veel minder te zeggen, dit is niet echt zijn gebied, weet je wel.

CLAUDIA: Vind ik hem nog steeds storend.

RAJESH: Ja.

CLAUDIA: Ik vind die hele rotkop gewoon.

JOELLE: Ja, maar hier heeft hij gewoon weinig te zoeken, vind ik.

CLAUDIA: Ja, ik vroeg mij echt af toen ik hem zag waarom zit hij hierbij, dat vroeg ik mij af, ik weet niet waarom maar dat vroeg ik mij af.

JOELLE: Hij heeft per ongeluk de verkeerde deur genomen.

BAS: Hij zit daar vaker.

CLAUDIA: Oh zit hij daar altijd?

INTERVIEWER: Ja net zoals Marc Marie Huibregts zit er wel eens Giel Beelen zit er vaker.

RAJESH: En die blonde vrouw en die met dat donkere haar die zijn echt zo erg.

INTERVIEWER: Die Halina?

RAJESH: Zo Halina Reijn.

INTERVIEWER: Reijn.

RAJESH: Zo echt.

CLAUDIA: Ja, ik vind haar echt cool.

RAJESH: Wat?!

CLAUDIA: Halina Reijn dat is toch die actrice?

RAJESH: Oh dat is echt zo'n paard.

CLAUDIA: Ik weet niet hoe zij aan tafel is, maar ik vind haar als actrice echt goed.

RAJESH: Oh en die blonde is nog erger.

CLAUDIA: Wie is die blonde?

RAJESH: Uh hoe heet ze nou, geef mij maar Jort dan hoor.

CLAUDIA: Als actrice vind ik Halina Reijn wel tof, maar ik weet niet.

JOELLE: Wie is Halina Reijn?

CLAUDIA: De Sarah Jessica Parker van Nederland.

JUSTIN: Oh zij.

CLAUDIA: Nee, maar ik ken haar niet als tafelmens.

RAJESH: Maar dit is niet heel belangrijk.

CLAUDIA: Nee, ja maar ik bedoel als *De Wereld Draait Door* tafel persoon ofzo.

INTERVIEWER: Ja, vaker kijken.

CLAUDIA: Ja, ik heb geen tv maar straks wel, ja ik heb straks weer een tv.

INTERVIEWER: Als je de drie fragmenten naast elkaar legt waar kwamen de politici het best naar voren volgens jullie?

RAJESH: Politie?

CLAUDIA: Politici, ja.

INTERVIEWER: Wat denk je dat het best voor hun imago is?

BAS: Dan denk ik toch Ronald Plasterk want dit was toch niet echt een discussie, de tweede vond ik zwak dus dan toch Ronald Plasterk qua het maken van een punt in een discussie vond ik die dan het sterkste.

CLAUDIA: Ja.

JOELLE: Ja, ik ook.

BAS: Maar ik vond hier waren meer partijen bij betrokken wat op zich dan wel weer interessanter is.

CLAUDIA: Ja.

BAS: Maar hier werd weer niet heel erg gediscussieerd.

RAJESH: Nee, hij is niet echt een hele.

CLAUDIA: Ik twijfel tussen één en drie, twee was sowieso prut.

RAJESH: Dit was niet echt een discussie inderdaad.

CLAUDIA: Nee.

JOELLE: Nou bij twee werd niet echt een punt duidelijk gemaakt, hij was een soort verklaring afgegeven en dat deed hij ook echt.

CLAUDIA: Het was een kruisverhoor waar Job Cohen niet aan het woord gelaten werd.

JOELLE: Nou, ja weet je hij deed dat ook gewoon niet zo goed, dus als er iets gebeurd is dan hebben mensen zoiets van ja jeetje eigenlijk is het een beetje een slapjanus en in de eerste, ook al had Plasterk dan niet officieel gewonnen, hij staat wel voor zijn doel te knokken zeg maar dus ik denk dat in de zin van politiek binnen dit programma, dat ja aan het eerste fragment aan politiek meer hebt, dat je een beetje vuur kan laten zien van hé, dat vinden de mensen ook leuk, denk ik.

INTERVIEWER: Ja, dus je denkt dat als een politicus goed voor zijn eigen standpunt staat en dat ook goed kan overbrengen.

JOELLE: Kan verwoorden, ja ik denk wel dat.

CLAUDIA: Vind ik heel belangrijk, daar ben je toch politicus voor, ja ik vind dat dat je taak als politicus is toch?

BAS: Ja.

CLAUDIA: Want dan ben je wel een beetje de stem van het volk.

RAJESH: Nogmaals ik ben geen fan van hem, maar hij kan wat leren van Jan Marijnissen.

JOELLE: Ja.

RAJESH: Dat is echt zo'n geweldige man.

CLAUDIA: Ja.

RAJESH: Die kon dat allemaal zo goed.

CLAUDIA: Die is ook heel sympathiek.

RAJESH: Die is echt heel sterk, charismatisch, die zegt wat hij denkt en die blijft er ook achter, die zal ook zeker toegeven als hij fout zit met iets.

CLAUDIA: Ja.

INTERVIEWER: Dit is geloof ik al de tweede keer dat je charismatisch noemt.

RAJESH: Ja, hij brengt het gewoon op een manier dat je gewoon niet in slaap valt.

INTERVIEWER: Dat je wil luisteren?

RAJESH: Ja, dat je wil luisteren.

JOELLE: Hij betreft je er echt bij.

RAJESH: Ja, dat kan hij heel goed.

CLAUDIA: Ja, hij kan het heel boeiend brengen.

INTERVIEWER: Dus de persoonlijkheid van een politici is wel heel belangrijk.

RAJESH: Ik denk dat dat veel belangrijker is want het is de partij.

CLAUDIA: Ja.

RAJESH: Die uiteindelijk beslissingen maakt, niet één persoon dus je moet gewoon iemand hebben die het gezicht is.

JUSTIN: Hij moet mensen kunnen raken.

CLAUDIA: Nou wel ook een goede spreker zijn.

RAJESH: Dit is veel belangrijker, sowieso.

CLAUDIA: Ja goede spreker en charismatisch.

JOELLE: Je bent eigenlijk een woordvoerder in een maatpak, je moet zorgen dat je datgene wat de partij vindt, los van je eigen mening voor mij kunnen vertellen.

INTERVIEWER: Ja.

JOELLE: Want ik denk dat een politicus echt wel eens wat moet zeggen waar hij het zelf net niet helemaal mee eens is, maar wat toch.

CLAUDIA: Ja, maar je bent het visite kaartje van een partij.

RAJESH: Ja, het is niet één persoon het is een democratie hier en als je dan iemand hebt die dat goed naar voren brengt.

CLAUDIA: Ja.

RAJESH: Dan heb je een sterke partij denk ik, natuurlijk moeten je partijpunten ook belangrijk zijn dat is wat anders, dat is een tweede, misschien nog wel belangrijker.

CLAUDIA: Ja, maar dat is hier de discussie niet.

RAJESH: Nee, maar mensen kijken gewoon graag naar mensen die dat goed kunnen.

INTERVIEWER: Ja.

RAJESH: Iemand die ze overtuigt, weet je.

INTERVIEWER: Ja.

RAJESH: Zoals ik.

JOELLE: Ja, jij zou een hele goede zijn.

INTERVIEWER: In een maatpak.

JOELLE: Oh in een maatpak sowieso maar in de Tweede Kamer dan klopt ik en dan zeg ik oh sorry ik dacht dat hier het toilet was.

INTERVIEWER: Oke hebben jullie nog op of aanmerkingen?

JOELLE: Ik vond het, ik had veel meer een interview verwacht maar vragen, dit is eigenlijk, hier heb je een onderwerp.

CLAUDIA: Praat maar even, ja ik vond het wel leuk om te doen.

INTERVIEWER: Oke dan wil ik jullie graag bedanken.

JUSTIN: Applaus voor jezelf.